

Opschrift Koninklijk Besluit tot vaststelling van de veiligheidsnormen waaraan de rustoorden voor bejaarden moeten voldoen

Datum 12.03.1974

ART. 1.

De bepalingen van de bijlagen A en B van dit besluit zijn de veiligheidsnormen vastgesteld ter uitvoering van artikel 3, tweede lid, 3°, van de wet van 12 juli 1966 op de rustoorden voor bejaarden.

ART. 2.

Bij de aanvraag om erkenning moet een document worden gevoegd waarbij de brandweerdienst bevestigt dat aan het bepaalde in de bijlagen van dit besluit voldoen:

1. de voor de kostgangers bestemde gebouwen;
2. de gebouwen die daarvan niet verwijderd of gescheiden zijn.

Wordt het attest geweigerd, dan deelt de brandweerdienst een verslag mede waarin de normen worden vermeld die niet zijn nageleefd.

ART. 3.

...

ART. 4.

Het koninklijk besluit van 16 juni 1967 tot vaststelling van de veiligheidsnormen waaraan de rustoorden voor bejaarden moeten voldoen, is opgeheven.

ART. 5.

Onze Minister van Volksgezondheid, Leefmilieu en Gezin en Onze Minister van Binnenlandse Zaken zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

BIJLAGE A.

Reglementering van de bescherming tegen brandgevaar en paniek in de rustoorden voor bejaarden waarvan lokalen, bestemd voor de kostgangers, gelegen zijn op twee of meer verdiepingen boven het normale evacuatie niveau

HOOFDSTUK I ALGEMENE BEPALINGEN

0. Algemeen

0.1. Doel van de reglementering

Deze reglementering stelt de voorwaarden vast, waaraan de opvatting, de bouw en de aanpassing van de inrichtingen of gedeelten van inrichtingen bedoeld in § 0.2. moeten voldoen, evenals de na te leven regels betreffende de bezetting van bedoelde inrichtingen of gedeelten van inrichtingen, alsook het onderhoud en het nazicht van hun installaties, om:

- a) het ontstaan, de uitbreiding en de voortplanting van brand te voorkomen;
- b) de veiligheid der aanwezige personen te verzekeren;
- c) de tussenkomst van de brandweerdiensten te vergemakkelijken.

0.2. Toepassingsgebied

0.2.1. Deze reglementering geldt voor de rustoorden, waarvan lokalen bestemd voor de kostgangers, gelegen zijn op twee of meer verdiepingen boven het normale evacuatie niveau, zoals bepaald in § 0.3.4.4.4. Indien in een bepaald gebouw meerdere evacuatie niveaus bestaan, wordt voor de toepassing van dit lid het laagste niveau in aanmerking genomen.

In een instelling met meerdere gebouwen geldt deze reglementering alleen voor die gebouwen die aan

voormelde karakteristieken beantwoorden.

Deze reglementering geldt eveneens voor de instellingen die aan voormelde karakteristieken beantwoorden en ingericht zijn in gebouwen die niet uitsluitend als rustoord dienen.

0.2.2. De inrichtingen die bij het bekendmaken van deze reglementering in het Belgisch Staatsblad erkend waren, op grond van een door de bevoegde brandweerdienst afgeleverd attest waarin verklaard wordt dat zij voldoen aan de veiligheidsnormen, vastgesteld door het koninklijk besluit van 16 juni 1967, moeten enkel nog voldoen aan de bepalingen van hoofdstuk III van deze bijlage.

0.2.3. Alleen de bepalingen van hoofdstuk IV zijn van toepassing in:

1° de instellingen, uitgebaat als rustoorden voor bejaarden, die een aanvraag tot erkenning indienen, op een datum vóór de publicatie van deze reglementering in het Belgisch Staatsblad;
2° de inrichtingen die niet gesubsidieerd worden op basis van de wet van 22 juni 1971, die toelagen verleent voor de bouw van rustoorden voor bejaarden, maar waarvoor de bouwtoelating bekomen werd vóór de datum vermeld in 1°, op grond van een advies afgeleverd door de bevoegde brandweerdienst;
3° de inrichtingen die gesubsidieerd worden bij toepassing van voormelde wet, en voor dewelke de Minister een principiële belofte van toelagen verleend heeft.

0.2.4. De verbouwingen of vergrotingen van inrichtingen bedoeld in de §§ 0.2.2. en 0.2.3., moeten uitgevoerd worden volgens de bepalingen van hoofdstuk II, artikel 1 uitgezonderd.

0.3. Terminologie

0.3.1. Algemene definities.

0.3.1.1. Brand: geheel van verschijnselen behorend bij een niet gecontroleerde schadebrengende verbranding.

0.3.1.2. Bouwmateriaal: al dan niet homogeen materiaal gebruikt in de constructie, de afwerking en de blijvende versiering van een gebouw.

0.3.1.3. Bouwelement: element gevormd uit een bouwmateriaal of uit een samenstelling van verbonden bouwmaterialen om hetzij:
een dragende functie;
een scheidende functie;
een dragende en een scheidende functie te vervullen.

0.3.1.4. Wand: al dan niet vertikaal bouwelement dat zich tussen twee ruimten bevindt; een binnenwand bevindt zich tussen twee binnenruimten; een buitenwand bevindt zich tussen een binnen- en een buitenruimte.

0.3.1.5. Compartiment: gedeelte van een gebouw begrensd door wanden die de brandvoortplanting naar het naastliggende compartiment of compartimenten dienen te beletten gedurende een bepaalde tijd. Een compartiment is al of niet onderverdeeld in lokalen.

0.3.1.6. Onafgewerkte vloer: horizontale onafgewerkte wand, dragend en scheidend, omvattende: de dragende delen, de vloerplaten, de tussenliggers en de eventuele vulling; het geheel vormt de ruwbouw van de vloer.

0.3.1.7. Plafond: bekleding en/of bescherming van het ondervlak van de onafgewerkte of ruwe vloer, die deel uitmaakt van de afgewerkte vloer en kan bijdragen tot het bekomen van een vereiste Rf (zie § 0.3.1.8.). Tussen de ruwe vloer en het plafond kan er eventueel een afgesloten ruimte zijn.

0.3.1.8. Afgewerkte vloer: horizontale wand die de scheiding vormt tussen een verdieping van het gebouw en de onmiddellijk hogere of onmiddellijk lagere verdieping; deze wand omvat gewoonlijk de volgende drie delen:

- a) de vloerbedekking (eventueel samengesteld uit: rokken, isolatielagen, zwevende vloeren, enz.);
- b) de ruwe vloer;
- c) het plafond.

De delen a en c bestaan niet altijd.

0.3.1.9. Vals plafond (of opgehangen plafond): horizontaal element onder de afgewerkte vloer

aangebracht om also onder deze vloer een ruimte te begrenzen.

0.3.2. Definities betreffende de reactie bij brand.

0.3.2.1. Reactie bij brand van een bouw materiaal: geheel van eigenschappen van een bouw materiaal met betrekking tot zijn invloed op het ontstaan en op de uitbreiding van een brand.

0.3.2.2. Niet-brandbaarheid van een bouw materiaal: een bouw materiaal wordt als niet brandbaar beschouwd, wanneer het geen enkel uitwendig verschijnsel van merkbare warmte-ontwikkeling vertoont, tijdens een genormaliseerde test, waarbij het aan een voorgeschreven verhitte wordt blootgesteld.

Bij gebrek aan een gelijkkluidende Belgische norm, wordt de test over de brandbaarheid uitgevoerd overeenkomstig de aanbeveling ISO/R 1182 - 1970: "Essai de non-combustibilité des matériaux de construction".

0.3.2.3. Brandbaarheid van een bouw materiaal: een bouw materiaal wordt als brandbaar beschouwd wanneer het niet beantwoordt aan de bepaling van de niet-brandbaarheid.

0.3.2.4. Ontvlambaarheid van een materiaal: neiging van een bouw materiaal om, tijdens een normalisatietest, waarbij het aan een voorgeschreven verhitte wordt blootgesteld is, gassen af te geven, waarvan de aard en de hoeveelheid een verbranding in gasfase kunnen teweegbrengen, d.w.z. vlammen.

Deze proef bepaalt een der volgende graden van ontvlambaarheid:

- gemakkelijk ontvlambaar;
- middelmatig ontvlambaar;
- moeilijk ontvlambaar;
- niet ontvlambaar.

Bij gebrek aan overeenstemmende Belgische norm, wordt de graad van ontvlambaarheid bepaald overeenkomstig de Franse ministeriële besluiten van 9 december 1957 en 10 juli 1965 (zie Journal officiel, van 16 januari 1958, 23 juli 1965 en 31 oktober 1965).

0.3.2.5. Voortplantingssnelheid van de vlammen aan de oppervlakte van een bouw materiaal: snelheid waarmee de vlammen zich voortplanten aan de oppervlakte van een getest bouw materiaal, gedurende een genormaliseerde proef, waarbij dit bouw materiaal aan een voorgeschreven verhitte werd blootgesteld.

Deze proef bepaalt de volgende graden van voortplantingssnelheid:

- oppervlakte met een zeer trage voortplantingssnelheid;
- oppervlakte met een trage voortplantingssnelheid;
- oppervlakte met een middelmatige voortplantingssnelheid;
- oppervlakte met een snelle voortplantingssnelheid.

Bij gebrek aan overeenstemmende Belgische norm, wordt de voortplantingssnelheid van de vlammen vastgesteld volgens de sectie 2 van de Britse norm: "British Standard 476, part 1, Edition 1953".

0.3.3. Definities betreffende de weerstand tegen brand.

0.3.3.1. Weerstand tegen brand van een bouwelement: is de tijd gedurende dewelke een bouwelement gelijktijdig voldoet aan de eisen van stabiliteit, vlamdichtheid en thermische isolatie wanneer het getest is volgens de NBN 713-020.

0.3.3.2. Klasseringscriteria:

- a) Criterium van stabiliteit: de stabiliteit wordt als voldoende beschouwd als het bouwelement:
 - 1° de eigenschappen behoudt die nodig zijn voor het bewaren van zijn eigen stabiliteit en het vervullen van zijn functie;
 - 2° geen vervormingen vertoont welke onverenigbaar zijn met zijn functie in de stabiliteit van de constructie;
 - 3° eventueel gedurende een bepaalde tijd na de proef, zonder bezwijken, de belasting kan dragen die tijdens de test werd aangebracht.
- b) Criterium van de vlamdichtheid: men beschouwt een element niet langer "als vlamdicht" zodra een kleine hoeveelheid katoen, die langzaam bewogen wordt, langs de niet aan de warmte blootgestelde zijde, op een afstand van 2 à 3 cm van spleten of andere openingen, spontaan ontvlamt terwijl de ovenruimte op een normale overdruk van 2 kg/m² staat.

c) Criterium van thermische isolatie: de thermische isolatie van een bouwelement wordt als voldoende beschouwd, als de gemiddelde en maximale temperaturen geregistreerd langs zijn niet opgewarmde zijde, lager zijn dan zekere beperkte temperaturen.

0.3.4. Allerlei.

0.3.4.1. Zelfsluitende deur: is een deur voorzien van een toestel waardoor deze in normale werkingsvoorwaarden dicht gehouden wordt. Zulke deur moet in alle gevallen zonder buitengewone inspanning kunnen geopend worden.

Zij mag niet uitgerust zijn met een mechanisme waardoor zij geblokkeerd wordt in open stand.

0.3.4.2. Bij brand zelfsluitende deur (of luik): deur (of luik), die normaal open is en voorzien is van een automatisch toestel, dat door de rookontwikkeling of door telebediening, het sluitsysteem van de deur (of luik), in werking stelt.

Na het automatisch sluiten moet een dergelijke deur (of deel van het luik), met een normale inspanning kunnen geopend worden.

0.3.4.3. Autonome stroombron: elektrische stroombron behorend tot de uitrusting van het in aanmerking genomen gebouw; haar debiet mag niet afhankelijk zijn van de normaal gebruikte bron(nen); zij moet in staat zijn genoeg stroom te leveren om gedurende een bepaalde tijd, de normale werking te verzekeren van de installaties en toestellen waarvan het in dienst houden onmisbaar wordt geacht in geval van brand.

0.3.4.4. Normaal evacuatie niveau: niveau of verdieping waar zich de uitgangen bevinden waarlangs de kostgangers geacht worden het gebouw bij evacuatie te verlaten.

Deze uitgangen moeten op de openbare weg uitmonden of op een ruimte waar alle gevaar dat kan voortspruiten uit de brand afgewend is.

0.3.4.5. Evacuatiweg: een binnen in het gebouw gelegen weg met een maximumhelling van 10 pct., die toegang geeft tot de trappenhuizen en de uitgangen.

0.3.4.6. Normale kunstverlichting: kunstmatige verlichting zoals in een normale uitbating gebruikt.

0.3.4.7. Veiligheidsverlichting: kunstmatige verlichting die in werking treedt, zodra de normale verlichting uitvalt, om:
de personen toe te laten zich in veiligheid te stellen en de uitgangen van het gebouw te bereiken;
de reddingsdiensten toe te laten de nodige handelingen uit te voeren bij brand.

0.3.4.8. Noodverlichting: kunstmatige verlichting welke moet toelaten de normale activiteiten te blijven uitvoeren, zodra de normale kunstmatige verlichting uitvalt.

0.3.4.9. Melding: inlichting die gegeven wordt aan de brandweerdiensten betreffende de ontdekking of de detectie van brand.

0.3.4.10. Waarschuwing: inlichting gegeven aan bepaalde personen; van het bestaan van een begin van brand of een gevaar.

0.3.4.11. Alarm: verwittiging, gegeven aan al de personen die in een bepaalde plaats verblijven, om deze plaats te ontruimen.

HOOFDSTUK II INPLANTING, CONSTRUCTIE EN UITRUSTING

1. INPLANTING EN TOEGANGSWEGEN

1.1. De instelling is rechtstreeks en voortdurend bereikbaar door de voertuigen van de brandweerdiensten, zodanig dat de brandbestrijding en de redding er normaal kunnen uitgevoerd worden. In het bijzonder worden het aantal en de inplanting van de toegangsweg(en), in akkoord met de bevoegde brandweerdienst bepaald, hierbij rekening houdend met de uitgestrektheid van de in aanmerking te nemen instelling, het aantal kostgangers, het aantal bezette verdiepingen en de schikking der gebouwen.

Elke toegangsweg wordt zo opgevat, dat hij geen belemmering vormt voor de vrije doorgang, de

stationering of de bediening van het brandweermateriaal door de brandweer.

1.2. Op deze weg(en), wordt er steeds één rijstrook vrij gehouden, waar het stationeren verboden is, en die voldoet aan volgende eisen:

minimale vrije breedte: 4 m;

minimale vrije hoogte: 4 m;

minimale draaistraal: 11 m aan de binnenkant en 15 m aan de buitenkant;

maximale helling: 6 pct.;

weerstand: minimum 15 ton per voertuig, waarvan 5 ton op de vooras en 10 ton op de achteras, deze zijnde 4 m van elkaar verwijderd.

Wanneer de toegangswegen doodlopende wegen zijn, wordt de wegbreedte gebracht op 8 m en dienen de kenmerken ervan over de gehele breedte overeen te stemmen met deze hierboven voorgeschreven.

De vrije ruimten: hovingen, parken, binnenkoeren, voorportalen die dezelfde waarborgen vertonen als deze voorzien in deze paragraaf en in § 1.1., mogen als toegangswegen beschouwd worden.

Bijgebouwen, uitspringende daken, luifels, delen in uitkraging of andere dergelijke toevoegingen zijn enkel toegelaten indien daardoor de veiligheid van de bewoners noch de bewegingsvrijheid van de brandweer in het gedrang gebracht worden.

1.3. De horizontale afstand tussen de inrichting en nabijgelegen gebouwen of lokalen bezet door derden, is ten minste 6 m. Bovendien bevinden zich geen brandbare elementen in de scheidingsruimte op een minimum horizontale afstand van 6 m ten opzichte van bedoelde gebouwen.

Indien de gebouwen niet van de nevenliggende constructies of lokalen bezet door derden verwijderd zijn, zoals beschreven in vorige paragraaf, worden zij ervan gescheiden door wanden met een weerstand tegen brand van ten minste twee uur. De hoogte van deze scheidingsmuur is ten minste gelijk aan de hoogte van het te isoleren gebouw, zonder nochtans hoger te moeten zijn dan 12 m boven het hoogste punt van de daken der nevenliggende gebouwen of lokalen.

1.4. Indien de onderscheiden gebouwen van een inrichting met elkaar verbonden zijn met overdekte doorgangen, zijn zij van deze laatste gescheiden door wanden met een weerstand tegen brand van ten minste twee uur. De openingen in deze wanden zijn voorzien van zelfsluitende deuren of bij brand zelfsluitende deuren of luiken met een weerstand tegen brand van ten minste één uur.

2. GRONDGEGINSELEN

2.1. De gebouwen zijn verdeeld in compartimenten één verdieping hoog.

De oppervlakte van een compartiment is kleiner dan 1.250 m², gemeten tussen de binnenvlakten van de wanden die het compartiment omsluiten.

2.2. Onder het laagst gelegen normaal evacuatieniveau:

- mag er zich geen enkele individuele of collectieve slaapkamer bevinden;

- mogen er alleen in de verdieping die zich het kortst bij het normaal evacuatieniveau bevindt, lokalen gelegen zijn die tijdens de dag door de kostgangers gebruikt worden.

2.3. Het aantal trappenhuizen wordt bepaald door rekening te houden met:

- het aantal kostgangers dat zich kan bevinden twee of meer verdiepingen boven of onder het meest nabijgelegen evacuatieniveau;

- de bepalingen van § 4.3.3., betreffende de maximale afstanden tussen de toegangen tot het meest nabijgelegen trappenhuis en eventueel een tweede trappenhuis.

Op de normale evacuatie niveaus leiden de trappen naar buiten, langs een zo kort mogelijke evacuatiweg, die voldoet aan de voorschriften van § 4.3.

3. VOORSCHRIFTEN VOOR SOMMIGE BOUWELEMENTEN

3.1. Structurele elementen.

De structurele elementen, zoals kolommen, dragende muren, hoofdbalken en andere essentiële delen die het geraamte of het skelet van het gebouw vormen, met uitzondering van de afgewerkte vloeren, hebben

een weerstand tegen brand van ten minste twee uur.

De afgewerkte vloeren hebben een weerstand tegen brand van ten minste één uur.

3.2. Gevelwanden.

3.2.1. Op elke verdieping omvatten de gevels een bouwelement dat gedurende ten minste één uur voldoet aan het criterium van "vlamdichtheid" (zie § 0.3.3.2.). Dit bouwelement wordt op de volgende manier uitgevoerd (zie figuren in aanhangsel 2):

- a) een doorlopend horizontaal overstek of uitkragend gedeelte, met breedte "a", gelijk aan of groter dan 0,60 m (zestig cm) en dat aan de vloer verbonden is;
- b) een element samengesteld:
 - door een doorlopend horizontaal overstek met breedte "a" en aan de vloer verbonden;
 - aan de bovenverdieping door een doorlopende borstwering met hoogte "b";
 - aan de onderverdieping door een doorlopende latei met hoogte "c".

De som der afmetingen a, b, c en d (dikte van de vloer), is gelijk aan of groter dan 1 m; elke der afmetingen a, b of c kunnen eventueel nul zijn.

3.2.2. De uitwendige wandversieringen van de gevels moeten vervaardigd zijn uit niet of moeilijk ontvlambare materialen. Dit geldt niet voor de schrijnwerkerij of de dichtingsvoegen.

3.2.3. De stijlen die het skelet van de gordijngewel (lichte gevel) vormen, zijn aan elke verdieping aan het skelet van het gebouw vastgezet. De borstwering en de latei zijn zodanig aan de vloerplaat vastgezet dat het geheel gedurende minstens één uur voldoet aan het criterium "vlamdichtheid", (zie § 0.3.3.2.); hetzelfde geldt voor de ondoorzichtbare of geen licht doorlatende delen van de gevels gelegen tussen de vensteropeningen.

3.3. Vertikale binnenwanden.

De verticale binnenwanden van een kamer of een appartement moeten een weerstand tegen brand hebben van ten minste een half uur.

Wat betreft de verticale binnenwanden der evacuatiewegen zie § 4.3.6.

3.4. Deuren.

De deurpanelen in glas dragen een merkteken, zodat hun aanwezigheid opvalt.

De deuren die zich eventueel in de vluchtwegen bevinden, die hetzij één of meer uitgangen verbinden, hetzij toegang geven tot één of meer uitgangen, openen in beide richtingen.

Draaibomen of draaideuren zijn verboden.

3.5. Plafonds en valse plafonds.

3.5.1. De plafonds, de valse plafonds en hun bekleding zijn vervaardigd uit niet ontvlambare materialen.

3.5.2. De valse plafonds hebben een weerstand tegen brand van minstens een half uur.

In lokalen waar de valse plafonds ruimten afsluiten waarin zich technische uitrustingen bevinden die een bepaald brandgevaar opleveren, voldoen deze valse plafonds aan een aangepaste graad van weerstand tegen brand.

3.5.3. De ophangingselementen van de valse plafonds, van apparaten en van de andere opgehangen voorwerpen (verlichtingsapparaten, luchtkokers, kanalisaties, enz.), zijn berekend met een normaal zekerheidscoëfficiënt om te weerstaan aan een omgevende temperatuur van minimum 100°C.

3.5.4. De ruimte tussen het plafond en het valse plafond is onderbroken door verlenging van al de verticale wanden die een weerstand tegen brand van minstens een half uur hebben. In ieder geval is deze ruimte onderbroken door een tussenschot met een weerstand tegen brand van minstens een half uur, derwijze dat vakken gevormd worden met een maximumlengte van 25 m.

3.6. Niet vlottende bekledingsmaterialen, die gebruikt worden als thermische of geluidsisolatie of als

versiering.

3.6.1. De bekledingsmaterialen voor de verticale wanden zijn op blijvende wijze “niet ontvlambaar”, of ingevolge de wijze van aanbrengen “niet ontvlambaar”, gemaakt.

3.6.2. De vloerbedekkingen mogen niet van het type zijn: “oppervlakte met snelle voortplantingssnelheid” (zie § 0.3.2.5.).

3.6.3. Er mag geen enkel brandbaar materiaal verwerkt worden in de tussenruimten die eventueel de scheiding vormen tussen de bekleding en de wanden.

3.7. Daken.

Bij gebrek aan afgewerkte vloer, worden bouwelementen met een weerstand tegen brand van minstens één uur, als isolatie aangebracht tussen de lokalen van de kostgangers en het dak.

De waterdichte dakbedekking is gebouwd uit “niet ontvlambare” materialen of is ingevolge de wijze van aanbrengen blijvend “niet ontvlambaar” gemaakt.

4. BOUWVOOSCHRIFTEN BETREFFENDE DE COMPARTIMENTEN, DE GANGEN EN VLUCHTWEGEN TE GEBRUIKEN BIJ EVACUATIE

4.1. Compartimenten.

De wanden, die de compartimenten bepaald in § 2.1., afscheiden en geen gevelwand zijn, hebben een weerstand tegen brand van minstens één uur.

De eventuele openingen aangebracht in deze wanden worden afgesloten met een zelfsluitende deur of met een bij brand zelfsluitende deur of luik met een weerstand tegen brand van minstens een half uur.

Voor de compartimentswanden die tevens gevel vormen, zie § 3.2.

4.2. Trappenhuizen en trappen.

4.2.1. Elk compartiment telt minstens twee trappenhuizen. Zo er niet meer dan 20 kostgangers gelogeed zijn in twee boven elkaar liggende compartimenten, en deze compartimenten zelf gelegen zijn op twee of meer verdiepingen, boven of onder het meest nabijgelegen evacuatie-niveau, dient er voor deze compartimenten slechts één trappenhuis voorzien te worden.

In ieder geval voldoet de opvatting en aantal van de trappenhuizen aan de voorschriften van §§ 4.3.3. en 4.3.5.

Wanneer de berekening van de nuttige trapbreedte uitwijst dat het nodig is een trap te bouwen die breder is dan 1 m, zijn minstens twee trappen van 1 m in afgescheiden trappenhuizen voorzien.

4.2.2. Opvatting der trappenhuizen.

4.2.2.1. De trappenhuizen monden verplicht uit op de normale evacuatie-niveaus.

4.2.2.2. De wanden der trappenhuizen hebben een weerstand tegen brand van minstens twee uur, behalve wanneer zij deel uitmaken van de gevelmuur. De gemeenschappelijke hall van kamers of appartementen waar niet meer dan zes kostgangers verblijven, mag aangezien worden als een deel van het trappenhuis, op voorwaarde nochtans dat de verticale wanden van deze hall, eveneens een weerstand tegen brand hebben van minstens twee uur.

Zo de wanden van de trappenhuizen deel uitmaken van de gevel, voldoen zij aan de bepalingen van § 3.2. Deze wanden mogen in glas zijn, op voorwaarde dat ieder deel van deze wanden gelegen is op ten minste 1 m van elke opening of beglaasd gedeelte van het gebouw.

4.2.2.3. De toegang tot de trappenhuizen is voorzien van zelfsluitende deuren of van bij brand zelfsluitende deuren met een weerstand tegen brand van minstens een half uur, openend in de richting van de evacuatie, en waarvan de doorgangsbreedte minstens 1 m is. Nochtans mogen de deuren van de kamers en appartementen uitgevende op de gemeenschappelijke hall, en waarvan spraak in het 1ste lid van § 4.2.2.2., openen in de tegengestelde richting van de evacuatie en de minimumbreedte van de

deurvleugel moet slechts 0,80 m (tachtig cm), zijn.

4.2.2.4. Indien twee compartimenten op horizontaal vlak met elkaar in verbinding staan, mag er een gemeenschappelijk trappenhuis voorzien worden, op voorwaarde dat de toegang ervan voldoet aan de voorschriften van § 4.2.2.3.

4.2.2.5. De trappenhuisen die toegang verlenen tot de verdieping gelegen onder het laagste evacuatie niveau, mogen niet rechtstreeks in de verlenging liggen van deze van andere verdiepingen. Dit sluit niet uit dat de ene boven de andere mogen liggen. Dan moeten zij echter gescheiden zijn door wanden met een weerstand tegen brand van minstens twee uur, en mag de doorgang van de ene naar de andere slechts geschieden langs een zelfsluitende deur of een bij brand zelfsluitende deur, met een weerstand tegen brand van minstens een half uur, openend in de evacuatie richting.

4.2.2.6. Buiten de brandblustoestellen, de natte leidingen voor de brandbestrijding, de leidingen voor de elektrische veiligheidsverlichting en de verlichtings- en verwarmingsapparaten, mogen er zich in de trappenhuisen geen voorwerpen bevinden, noch de toegang tot deze laatste verhinderen.

4.2.3. Verluchting van de trappenhuisen.

Teneinde de evacuatie van de rook te vergemakkelijken is ieder trappenhuis aan het bovenste gedeelte voorzien van een opening die uitmondt op de vrije lucht. Deze opening die in normale omstandigheden kan gesloten worden heeft een doorsnede van minstens 1/2 m². De afsluiting is uitgerust met een openingsmechanisme dat automatisch reageert op de detectie van verbrandingsgassen of rook, en daarenboven met een gemakkelijk te bereiken handbediend openingsmechanisme dat zich op het normale evacuatie niveau bevindt.

4.2.4. Trappen.

4.2.4.1. Bouwvoorschriften.

De trappen zijn gebouwd uit niet of moeilijk ontvlambare materialen en beantwoorden ten minste gedurende één uur aan het criterium "Stabiliteit", bij brand. Voor de overeenstemmende proef, wordt de trap horizontaal zonder overlast boven de oven geplaatst, met een beperkte overspanning die gelijk is aan de horizontale projectie van de traparm. Na de afkoeling moet de trap, zonder te begeven, de berekende overlast kunnen dragen.

De trappen zijn voorzien van volle stootborden en, langs beide zijden, van een veilig vastgehechte leuning of handgreep die doorloopt op de bordessen. De treden zijn uitgerust met een antislipneus.

De helling der trappen mag niet meer dan 75 pct., bedragen (maximumhellingshoek: 37°), geen enkele trede mag méér dan 0,05 m uitsteken boven het stootbord.

De trapgedeelten zijn recht.

Het aantal treden per trapgedeelte wordt beperkt tot 17.

4.2.4.2. Nuttige breedte van de traparmen en van de bordessen.

Voor de nuttige breedte van traparmen en bordessen, wordt de ruimte in acht genomen die tot op een minimumhoogte van 2 m vrij is van elke hindernis. Er dient hierbij geen rekening gehouden met het uitsteken van de handgreep die langs de wanden der trappen en bordessen geplaatst is, op voorwaarde dat deze niet meer dan 10 cm (tien cm), bedraagt, en niet hoger gelegen is dan 1 m boven de trapneuzen of de vloer der bordessen. Hetzelfde geldt voor de plinten, de trapbomen, en de steunmuur aangelegd langs deze wanden.

Deze breedte is in centimeters ten minste gelijk aan: het aantal personen die deze trapgedeelten en bordessen moeten gebruiken, om de gewone evacuatieuitgangen te bereiken, vermenigvuldigd met 1,25 of 2, naargelang voorzien wordt dat deze personen de trap moeten afdalen of opstijgen, om een normaal evacuatie niveau te bereiken. Zonder af te wijken van hetgene hiervoor gezegd is, blijft de minimum nuttige breedte van de doorgangen vastgesteld op 1m.

4.3. Evacuatiewegen.

4.3.1. De verbinding naar en tussen de trappenhuisen geschiedt langs evacuatiewegen.

4.3.2. De kamers, appartementen of andere lokalen van de kostgangers hebben een deur die rechtstreeks uitgaat op de evacuatiweg van deze lokalen. De deurvleugels hebben een minimumbreedte van 0,80 m. De deuren van de kamers van de kostgangers, die zich niet op eigen krachten verplaatsen, hebben nochtans een breedte van minstens 1 m.

4.3.3. Voor de compartimenten, gelegen op een verdieping die geen normaal evacuatie-niveau is, zijn de ingangdeuren van de lokalen voor de kostgangers niet verder dan maximum 30 m verwijderd van de ingang tot een trappenhuis.

Anderzijds, wanneer het betrokken compartiment door méér dan één trappenhuis wordt bediend, is de afstand tussen deze ingangdeuren en de toegang tot een ander trappenhuis dan het meest nabijgelegen, maximum slechts 60 m. De toegangsweg tot een trappenhuis mag nochtans niet lopen over het bordes van een ander trappenhuis.

4.3.4. De nuttige breedte van de evacuatiwegen wordt op dezelfde wijze berekend als die voor de traparmen en bordessen (zie eerste lid van § 4.2.4.2.).

De nuttige breedte van de evacuatiwegen is, in centimeters, ten minste gelijk aan het aantal personen die er moeten gebruik van maken, om een trap of een uitgang te bereiken. Zonder afbreuk te doen aan hetgeen voorafgaat, wordt de minimum nuttige breedte van voormelde doorgangen, bepaald op 1 m, behalve voor de evacuatiwegen te gebruiken voor het transport van de kostgangers die zich op eigen kracht niet kunnen verplaatsen, waarvoor ze bepaald wordt op 1,80 m.

4.3.5. De maximale lengte van de doodlopende gangdelen is 15 meter.

4.3.6. De verticale binnenwanden van de evacuatiwegen hebben een weerstand tegen brand van minstens één uur. De deuren die op deze wegen uitgaan hebben een weerstand tegen brand van minstens een half uur.

4.4. Nummering der verdiepingen - Aanwijzingen.

4.4.1. Aan iedere verdieping wordt een volgnummer toegekend, met inachtnaam van volgende regels:

- de nummers vormen een ononderbroken reeks;
- een der normale evacuatie-niveaus draagt het nummer 0;
- de verdiepingen gelegen onder het niveau 0 dragen een negatief nummer;
- de verdiepingen gelegen boven het niveau 0 dragen een positief nummer.

4.4.2. Het volgnummer van elke verdieping:

- wordt ten behoeve van de personen die gebruik maken van de bordessen der trappenhuizen of de toegangen tot de liften, ten minste op één wand ervan aangebracht;
- moet leesbaar zijn van uit de liftkooi wanneer deze laatste stil staat.

De uitgangen zijn aangeduid door de woorden "uitgang", of "nooduitgang", volgens het geval.

De richting van de wegen, uitgangswegen en trappen die naar de uitgangen leiden moeten aangegeven zijn door pijlstrepen vergezeld van het woord "uitgang", of "nooduitgang", naargelang het geval.

Deze aanduidingen en tekens, in wit op groene achtergrond of omgekeerd, zijn duidelijk zicht- en leesbaar.

4.4.3. De volgnummers van de verdiepingen zijn in de liften naast de bedieningsknoppen aangebracht. Bovendien staan de woorden "uitgang", of "nooduitgang", vermeld naast het nummer van de verdieping waar zich de uitgangen of nooduitgangen bevinden.

5. BOUWVOORSCHRIFTEN VOOR SOMMIGE LOKALEN EN TECHNISCHE RUIMTEN

5.1. Stookplaatsen en aanhorigheden.

De stookplaatsen en hun bijgebouwen worden uitgevoerd volgens de voorschriften en de technische voorwaarden zoals voorzien in de desbetreffende richtlijnen.

De stookplaatsen en hun aanhorigheden zijn van de andere gebouwen en lokalen gescheiden door muren met een weerstand tegen brand van minstens twee uren.

Iedere toegang tot de stookplaatsen en zijn aanhorigheden, vanaf de andere lokalen van de gebouwen waarin deze zich bevinden, geschiedt door een sas waarvan de wanden een weerstand tegen brand hebben van minstens twee uur en zelfsluitende deuren die minstens 1 m van elkaar verwijderd zijn en een weerstand tegen brand hebben van minstens een half uur. Deze sassen zijn goed verlucht via openingen die uitgeven in de buitenlucht.

5.2. Transformatiekabines aangesloten op een hoogspanningsnet.

5.2.1. Algemeen.

De transformatiekabines zijn uitgevoerd volgens de voorschriften van het "Algemeen Reglement op de arbeidsbescherming", en van de norm NBN 449 "Transformatorstations voor hoogspanningsverbruikers".

Bovendien:

- hebben de wanden, met uitzondering van de buitenwanden, een weerstand tegen brand van minstens twee uur;
- zijn er bijzondere schikkingen getroffen opdat het waterpeil (van waar het water ook moge komen, zelfs het bluswater van de brandbestrijding), beneden het peil van de vitale gedeelten der elektrische installatie zou blijven.

Indien voor het geheel der apparaten, de hoeveelheid brandbaar dielectricum 50 l of meer bedraagt, zijn de voorschriften voorzien door de norm NBN 577 "Richtlijnen voor de brandbeveiliging van transformatiestations", van toepassing.

5.2.2. Ter plaatse gemonteerde kabines.

Een ter plaatse gemonteerde kabine wordt ingericht in een daarvoor bestemd lokaal. Tenzij het een buiteningang is, is de toegang tot dit lokaal voorzien van een zelfsluitende deur, met een weerstand tegen brand van minstens een half uur.

Het dielectricum van de transformatoren is in niet brandbaar materiaal.

De automatische uitschakelaars zijn van het droge type of met een geringe olie-inhoud.

5.2.3. Geprefabriceerde kabines.

Een geprefabriceerde kabine vormt een volledig gepantserd blok, in overeenstemming met de voorschriften van sectie 1, hoofdstuk I - titel III, van het "Algemeen Reglement op de arbeidsbescherming" en dient niet verplichtend geïnstalleerd te worden in een daarvoor speciaal voorzien lokaal.

Iedere toegang van het lokaal waar de geprefabriceerde kabine zich bevindt, voldoet aan de voorschriften van § 5.2.2.

5.3. De binnenshuis gelegen garages en parkeerruimten.

De binnenshuis gelegen garages en parkeerruimten zijn van de andere gebouwen en lokalen gescheiden door wanden met een weerstand tegen brand van minstens twee uur.

Iedere toegang tot de binnenshuis gelegen garages en parkeerruimten vanaf de andere lokalen van de gebouwen waarin deze zich bevinden, geschiedt door een sas waarvan de wanden een weerstand tegen brand hebben van minstens twee uur, en zelfsluitende deuren met een weerstand tegen brand van minstens een half uur, en die op minstens 1 m van elkaar gelegen zijn.

5.4. Huisvuilstortkokers.

De wanden van de huisvuilstortkokers, alsook deze van de ruimte voor het opvangen van het huisvuil, hebben een weerstand tegen brand van minstens twee uur, en zijn gebouwd uit niet ontvlambare materialen; de binnenoppervlakte van deze wanden is effen. Nochtans indien de huisvuilstortkokers buitenshuis gelegen zijn, en gebouwd in niet brandbare materialen, dienen ze geen weerstand tegen brand te hebben van minstens twee uur.

De verluchting steekt minstens 1 m boven het niveau van de dakbedekking uit.

De deurtjes voor het uitstorten van het huisvuil zijn van het zelfsluitende type; deze deurtjes hebben een weerstand tegen brand van minstens een half uur en zijn gemaakt uit niet ontvlambare materialen.

Iedere toegang tot het lokaal waar het huisvuil wordt opgevangen, vanaf de andere lokalen van de gebouwen waarin deze zich bevinden, geschiedt door een sas, goed verlucht langs openingen uitgevend op de buitenlucht. De muren van dit sas hebben een weerstand tegen brand van minstens twee uur, en zijn voorzien van zelfsluitende deuren met een weerstand tegen brand van minstens een half uur, die op een minimale afstand van 1 m van elkaar geplaatst zijn.

5.5. Kokers.

5.5.1. Vertikale kokers.

Behalve voor de gevallen voorzien in volgend lid, hebben de wanden van verticale kokers die leidingen bevatten, een weerstand tegen brand van minstens één uur. Deze kokers zijn per verdieping in vakken verdeeld en zijn gescheiden door niet brandbare horizontale schermen; deze laatste moeten de open ruimten tussen de leidingen opvullen. De toegangspanelen en -deurtjes hebben een weerstand tegen brand van minstens een half uur.

Indien wegens aard of bestemming van de verticale kokers, het afdichten door scheidingsschermen op elk niveau onmogelijk is, dan hebben de wanden een weerstand tegen brand van minstens twee uur en de deurtjes en panelen een weerstand tegen brand van minstens één uur.

Deze kokers zijn aan het boveinde voorzien van een degelijke verluchting. De normale ingangen van de afvoerkokers voor linnen en de kokers van bordenliften zijn voorzien van luiken met een weerstand tegen brand van minstens een half uur. Deze luiken zijn uitgerust met een mechanisme voor automatische sluiting, dat ze gesloten houdt zo er geen gebruik van gemaakt wordt.

De verticale kokers waarvan de wanden een weerstand tegen brand hebben van minstens twee uur mogen in de trappenhuisen geplaatst worden, maar mogen daar niet kunnen geopend worden.

Wat betreft de kokers voor de luchtverversing, de liften of de lastenliften, zie de desbetreffende paragrafen, handelend over hun uitrusting.

5.5.2. Horizontale kokers.

De kokers waarin leidingen zijn aangebracht, en die door de scheidingswand van een compartiment lopen, hebben wanden met een weerstand tegen brand van minstens twee uur.

5.6. Gemeenschappelijke keukens.

5.6.1. De keukens en het "ensemble keuken-restaurant", in gebouwen waar ook lokalen voor kostgangers gevestigd zijn, zijn van deze laatste lokalen gescheiden door wanden met een weerstand tegen brand van minstens twee uur. De openingen in de muren van deze gebouwen zijn voorzien van zelfsluitende deuren, of van bij brand zelfsluitende deuren of luiken, met een weerstand tegen brand van minstens een half uur, tenzij deze openingen rechtstreeks op de buitenlucht uitgeven. Voormelde deuren moeten openen in de evacuatie-richting.

De bepalingen van voormelde alinea zijn niet van toepassing op de aanrechtkeukens.

5.6.2. Bakovens en vloeistofverwarmers zijn gemonteerd op niet brandbare draagsteunen. Zo de muren in de nabijheid van deze toestellen niet gebouwd of bekleed werden met niet brandbare en niet-warmte geleidende materialen, zijn deze toestellen bovendien zo ver van de wanden verwijderd, dat deze laatste geen hogere temperatuur bereiken dan 90°C.

5.6.3. Afvoerkanalen voor verbrandingsgassen en dampen.

De afvoerkanalen voor verbrandingsgassen en dampen zijn vervaardigd uit niet brandbaar materiaal. Deze kanalen hebben een dichtheidszekerheid tot op een temperatuur van 800°C.

De verbrandingsgassen en dampen worden langs deze kanalen, die niet in verbinding mogen staan met andere leidingen, buiten het gebouw geleid.

Elk niet afgeschermd brandbaar materiaal is op ten minste 45 centimeter van de kanalen gelegen.

De binnenzijde der kanalen is glad en weerstaat aan de inwerking van scheikundige produkten die normaal in de af te voeren verbrandingsgassen en dampen aanwezig zijn.

De kanalen moeten gemakkelijk kunnen nagezien en gereinigd worden. Te dien einde zijn er eventueel openingen in aangebracht.

De kanalen die uit de gemeenschappelijke keukens komen, zijn hetzij aan de buitenkant van het gebouw goed vastgemaakt, hetzij geplaatst in kokers met wanden met een weerstand tegen brand van minstens twee uur, waarin geen andere leidingen verwerkt zijn. In dit laatste geval hebben de deurtjes of deuren van de toegangen voor het nazicht en de reiniging, een weerstand tegen brand van minstens één uur.

5.7. Opslagplaats voor huisvuil.

In de instellingen met méér dan twintig bedden, is een lokaal voorzien om het huisvuil op te slaan.

Een dergelijke opslagplaats voldoet aan de voorschriften van § 5.4., betreffende de huisvuilstorkokers.

Eénzelfde lokaal mag dienen zowel voor het opvangen als voor het opslaan van huisvuil.

6. UITRUSTING DER INSTELLINGEN

6.1. Liften en goederenliften.

6.1.1. Liften en goederenliften zijn uitgevoerd volgens de voorschriften van sectie II van het hoofdstuk I, titel III, van het "Algemeen Reglement op de arbeidsbescherming", en de norm NBN 250 "Richtlijnen voor de constructie van elektrische liften en goederenliften".

6.1.2. Het geheel dat gevormd wordt door één of meerdere kokers (zie norm NBN 250, artikel 104.21), is omsloten door wanden met een weerstand tegen brand van minstens twee uur, met uitzondering van de bordeswanden en de wanden die deel uitmaken van de gevel.

Het geheel van de bordesvoorzijde voldoet gedurende minstens een half uur aan het criterium van "vlamdichtheid", (zie § 0.3.3.2.). De bordesdeuren sluiten automatisch, het sluit- en veiligheidsmechanisme moet zodanig opgevat zijn, dat het sluiten niet kan verhinderd worden door aanwezigheid van rook.

De wanden die de afscheiding vormen van één of meer liftkokers, en aan de gevelzijde liggen, hebben een weerstand tegen brand van minstens één uur.

De wanden eventueel tussen twee naast elkaar liggende liftkokers hebben een weerstand tegen brand van minstens een half uur.

6.1.3. De toegang tot de liften in de kelderverdieping, geschiedt langs een sas, waarvan de wanden een weerstand tegen brand hebben van minstens twee uur, en de deuren een weerstand tegen brand van minstens een half uur. De bordesvoorzijden moeten slechts gedurende een half uur, gelijktijdig voldoen aan de criteria van stabiliteit en vlamdichtheid.

6.1.4. De machinekamers bevinden zich boven of naast de liftkokers en aan het bovenste gedeelte ervan; al de gemene wanden met andere lokalen hebben een weerstand tegen brand van ten minste twee uur.

Zo de machinekamer niet in het gebouw ingebouwd werd, is het dak ervan gemaakt uit niet of moeilijk ontvlambare materialen, maar er is hiervoor geen weerstand tegen brand vereist.

Er is een natuurlijke of mechanische verluchting voorzien om de voortdurende rookafvoer uit de machinekamer te bevorderen; indien hiervoor een afvoerkanaal nodig is, hebben de wanden ervan een weerstand tegen brand van minstens twee uur.

6.1.5. De liftkooien mogen niet bekleed of versierd worden met gemakkelijk of middelmatig ontvlambare materialen.

6.2. Elektrische installaties voor drijfkracht, verlichting en signalisatie.

6.2.1. Algemeen.

6.2.1.1. De installaties worden uitgevoerd gelijkvormig aan de voorschriften van het "Algemeen Reglement op de Arbeidsbescherming", en de desbetreffende normen, alsook aan deze van onderhavige § 6.2.

6.2.1.2. Alle kunstmatige verlichting moet elektrisch gebeuren.

6.2.1.3. In de lokalen waar gemakkelijk ontvlambare materialen zijn opgestapeld of die een bijzonder ontploffingsgevaar inhouden, zijn volgende veiligheidsmaatregelen genomen, dit zonder afbreuk te doen aan de bijzondere voorschriften van het "Algemeen Reglement op de arbeidsbescherming":

- alleen laagspanning is toegelaten;
- de leidingen moeten perfect dicht en mechanisch sterk zijn;
- al de apparaten zijn afgeschermd door hermetisch sluitende omhulsels.

6.2.2. Leidingen.

6.2.2.1. Mogen alleen maar gebruikt worden:

- a) draden die voldoen aan de normen NBN 10 of NBN 458, getrokken door stalen buizen die beantwoorden aan de norm NBN 45, of in buizen, gemaakt uit materiaal dat de vlam niet voortplant (volgens de norm NBN 409), deze laatste worden in sleuven in de wanden aangebracht en bedekt met mortel, pleister of elk ander niet brandbaar materiaal;
- b) kabels die in een stalen omhulsel gevat zijn en beantwoorden aan een der normen: NBN 10, 14, 259, 458, 529, 566, 759 of 815;
- c) kabels die beantwoorden aan de norm NBN 693 (elektrische leidingen met minerale isolatie);
- d) leidingen van het type CA en FB volgens de norm NBN 10, voor de verbindingen van de bediening der liften.

6.2.2.2. De leidingen die stroom leveren voor:

- de veiligheidsverlichting;
- de meldings-, waarschuwings- en alarminstallaties;
- het drijfwerk der liften;
- de ontrookinrichtingen;
- de pompen voor de waterbevoorrading van de brandbestrijdingstuigen, zijn zoveel mogelijk derwijze geplaatst, dat gevaar voor uitvallen verdeeld is. Bovendien zijn ze gescheiden van die lokalen, die een bijzonder brandgevaar inhouden, te weten de stookplaatsen, de keukens, de rommelkamers, enz.

De thermische isolatie van voormelde leidingen is zodanig opgevat, dat de werking van de installaties en toestellen die ze voeden gedurende minstens twee uur in stand gehouden wordt, in de compartimenten die niet door het vuur werden aangetast.

6.2.3. Toestellen.

6.2.3.1. De apparatuur en de gebruikstoestellen moeten voldoende veilig zijn.

De toestellen kunnen als dusdanig aangezien worden o.a., zo zij in regel zijn met de Belgische normen of met aanvaarde normen.

6.2.3.2. De apparatuur en de gebruikstoestellen mogen niet rechtstreeks op gemakkelijk ontvlambare materialen bevestigd worden, tenzij zij zelf beschermd zijn door een bekleding van niet of moeilijk ontvlambaar materiaal.

6.2.3.3. De toestellen voor de verlichting van de evacuatiewegen zijn aan de wanden vastgehecht.

6.2.4. Autonome stroombronnen.

De veiligheidsverlichting, evenals de elektrische meldings- en alarminstallaties, zijn gevoed door één of meerdere autonome stroombronnen, waarvan het vermogen groot genoeg is, om al de er op aangesloten installaties gelijktijdig te laten werken.

Zodra de normale voeding, met elektrische stroom uitvalt, moeten de autonome stroombronnen: binnen een tijdspanne van maximaal 30 seconden automatisch stroom leveren voor de er op aangesloten apparaten; binnen de minuut volop kunnen werken, dit gedurende minstens één uur na de onderbreking van de normale stroomlevering.

6.2.5 Veiligheidsverlichting.

De grote gemeenschappelijke lokalen, als daar zijn: refters, vergaderlokalen, zalen voor de eredienst, enz., evacuatiewegen, bordessen, liftkooien, stookplaatsen, schakelborden voor de verdeling van de elektrische energie op elke verdieping, evenals de lokalen waarin de autonome stroombronnen zijn ondergebracht, en de lokalen waarin zich het brandbestrijdingsmateriaal bevindt, zijn voorzien van een veiligheidsverlichting.

Er mag gebruik gemaakt worden van autonome toestellen die bestaan uit: een verlichtingsapparaat, een batterij, een laadtoestel en een commandorelais, op voorwaarde dat deze toestellen voldoende veilig zijn voor een goede werking en beantwoorden aan de bepalingen van § 6.2.4.

6.3. Installaties gevoed met brandbare gassen verdeeld langs leidingen van de openbare sector.

6.3.1. Algemeen.

6.3.1.1. Terminologie.

6.3.1.1.1. Aansluiting op het openbaar distributienet: buizen, onderdelen en toestellen, met inbegrip van meter, die deel uitmaken van de aankoppeling op de openbare leidingen.

6.3.1.1.2. Binneninstallatie: buizen, onderdelen en toestellen achter de meter.

6.3.1.2. De installaties beantwoorden aan de desbetreffende technische voorschriften van goede uitvoering.

6.3.2. Aansluiting op het distributienet.

6.3.2.1. Op elke aansluiting van het distributienet is een afsluitkraan geplaatst, buiten de gebouwen en de toegangen tot deze laatste. De plaats waar deze kraan(en) zich bevindt(en), is(zijn), gemakkelijk vast te stellen.

6.3.2.2. Lokalen voor het ontspannen van aardgas.

Deze lokalen zijn doeltreffend verlucht.

De apparatuur voor het ontspannen van aardgas mag niet geïnstalleerd worden in lokalen gelegen onder het laagst gelegen normaal evacuatie-niveau.

De lokalen voor het ontspannen van aardgas zijn afgescheiden van de andere lokalen of gebouwen, door muren met een weerstand tegen brand van minstens twee uur.

De eventuele toegang tot het ontspanningslokaal, van uit andere plaatsen in het gebouw geschiedt langs een goed verlucht sas, via openingen die in de buitenlucht uitmonden. Een dergelijk sas heeft wanden met een weerstand tegen brand van minstens twee uur, en zelfsluitende deuren met een weerstand tegen brand van minstens een half uur, gelegen op minimum 1 m van elkaar.

6.3.2.3. Meters.

6.3.2.3.1. De meettoestellen voor middelmatige druk zijn geïnstalleerd in de ontspanningslokalen waarvan sprake in § 6.3.2.2.

6.3.2.3.2. De meettoestellen voor lage druk, alsook eventueel de ontspanningsregelaars zijn opgesteld in goed verluchte ruimten.

6.3.2.4. De elektrische installaties in de ontspanningslokalen of de plaatsen waar de gemeenschappelijke meettoestellen voor lage druk zijn opgesteld, voldoen aan de bepalingen van § 6.2.1.3.

6.3.3. Distributieleidingen van de binneninstallatie.

6.3.3.1. De distributieleidingen zijn zodanig opgevat dat zij weerstaan aan een druk die minstens gelijk is aan tienmaal de hoogst toegelaten bedrijfsdruk. Zij zijn vervaardigd uit staal of koper.

De buisstukken die deel uitmaken van de distributieleiding mogen aan elkaar gezet worden door:
- autogeenlassing;

- een soldeernaad waarvan het smeltpunt van het mengsel minstens op 500°C ligt;
- koppelstukken aangepast aan het soort verdeeld gas.

6.3.3.2. De distributieleidingen zijn binnen de gebouwen zo geplaatst dat zij over hun ganse lengte kunnen geïnspecteerd worden, behalve nochtans daar waar ze bij toepassing van § 6.3.3.5., in mantelbuizen moeten gelegd zijn. Doeltreffende maatregelen zijn genomen om ze te beschermen tegen corrosie.

6.3.3.3. De distributieleidingen mogen niet gelegd worden:
in de kanalen voor de afvoer van rook- en verbrandingsgassen, zelfs zo deze hiervoor niet gebruikt worden;
in de schachten van de liften, lasten- en bordenliften;
in de huisvuilstortkokers of de kokers voor het waslinnen;
in de verluchtungs- of verwarmingskokers.

Zij mogen evenmin door voormelde kanalen of kokers lopen of door watergoten of rioolmonden.

De distributieleidingen zijn op minstens 5 cm afstand van andere kanalen gelegd en mogen niet in verbinding staan met de afvoerkanalen voor rook- en verbrandingsgassen.

6.3.3.4. De distributieleidingen mogen niet doorheen ruimten lopen waar een lek bijzonder gevaarlijk kan zijn, hetzij door de bestemming van deze ruimten, hetzij door hun onvoldoende verluchting. Indien dit nochtans niet kan vermeden worden moeten de buizen in dit gedeelte uit één stuk zijn en zonder koppelingen.

6.3.3.5. Mantelbuizen.

De mantelbuizen zijn uit één stuk en hebben voldoende mechanische weerstand.

Zij zijn verplicht:

voor alle buizen die vertikaal doorheen binnenwanden steken;
voor de koperen buizen, die door buitenwanden steken, alsook bij het doorsteken van horizontale binnenwanden met meer dan 20 cm dikte.

Door de mantelbuizen voor de gasleidingen mogen geen andere leidingen gaan.

6.3.3.6. Hulpstukken.

De installatie omvat een voldoende aantal hevels of T-stukken, teneinde een gemakkelijk onderhoud toe te laten. Zij worden in 't bijzonder aangebracht in de laag gelegen punten van de verticale buisleidingen alsook op de leidingen die aan condensaatvorming onderhevig zijn.

6.3.4. Verbruikstoestellen.

6.3.4.1. Voor de voeding van de verbruikstoestellen mogen enkel onbuigzame buizen gebruikt worden.

Op de aanvoerleidingen van elk verbruikstoestel staat een gemakkelijk te bereiken stopkraan, die zo dicht mogelijk bij het verbruikstoestel wordt aangebracht.

Wanneer meerdere verbruiksapparaten in één lokaal gegroepeerd werden, wordt een verdeelkraan op de algemene voedingsleiding geplaatst. Deze kraan is gemakkelijk te bereiken en bevindt zich op minder dan 15 meter afstand van het eerste toestel. De nodige maatregelen zijn genomen opdat deze kraan enkel in geval van noodzaak kan gebruikt worden.

6.3.4.2. Elk verbruikstoestel is aangepast aan aard en druk van het gas.

Het moet voldoende veilig zijn. Er mag gezegd worden dat hieraan voldaan wordt o.a. als het toestel beantwoordt aan de eisen van een Belgische norm of aan een aangenomen norm.

6.3.4.3. In de lokalen waar één of meer toestellen geïnstalleerd zijn, zijn afdoende maatregelen genomen, niet alleen voor een goede ventilatie, maar ook:
voor een voldoende aanvoer van verse lucht om de verbrande lucht te vervangen;
voor een voldoende afvoer, buiten het gebouw, van de verbrandingsgassen.

Afvoerleidingen zijn voorzien voor het verplichtend uitdrijven van de verbrandingsprodukten,

voortkomende van de verbruikstoestellen van gemeenschappelijke keukens, andere dan aanrechtkeukens.

Deze leidingen voldoen aan de bepalingen van § 5.6.3.

6.4. Installaties van vloeibaar gemaakte petroleumgassen.

6.4.1. Algemeen.

6.4.1.1. De installaties van vloeibaar gemaakte petroleumgassen voldoen aan de desbetreffende voorschriften, normen, vakmanskunst, technische eisen en richtlijnen.

6.4.1.2. De hulpstukken zoals: kranen, kleppen, deksels, veiligheidsventielen, ontspanners, enz. zijn geschikt voor het gebruik van vloeibaar gemaakte petroleumgassen.

6.4.1.3. Het verbruik van commerciële butaan in verplaatsbare flessen is verboden.

6.4.1.4. In de gebouwen is de maximaal toegelaten bedrijfsdruk 1,5 kg/cm².

6.4.1.5. In de gebouwen is de installatie zodanig opgevat, dat zelfs per ongeluk, de druk in de leidingen:
- geen 150 gr/cm² kan bedragen, zo de maximale bedrijfsdruk gelijk of minder is dan 1 00 gr/cm²;
- met niet meer dan 50 pct., de maximale bedrijfsdruk kan overtreffen, indien deze meer is dan 100 gr/cm².

6.4.1.6. Een afsluitkraan bevindt zich in de nabijheid van de plaats waar de leiding het gebouw binnen komt. Deze afsluitkraan moet zich buiten het gebouw en zijn ingangen bevinden. De plaats waar deze kraan zich bevindt is gemakkelijk vast te stellen.

6.4.1.7. De handelingen voor het plaatsen of vervangen van verplaatsbare recipiënten, geschieden in de veiligst mogelijke omstandigheden. Na het beëindigen van deze handelingen zal de dichtheid van de buizen en koppelingen nagezien worden.

6.4.2. Vaste gasreservoirs.

6.4.2.1. Ongeacht hun inhoud, beantwoorden de opslagplaatsen in vaste reservoirs voor vloeibaar gemaakte petroleumgassen aan de voorschriften van het desbetreffende koninklijk besluit van 21 oktober 1968.

6.4.2.2. Op grond van hoofdstuk I van het Algemeen Reglement op de arbeidsbescherming wordt bovendien een machtiging vereist voor opslagplaatsen en vaste reservoirs met een inhoud van 300 liter en meer (gemeten in liter water). Zonder afbreuk te doen aan de bepalingen van voormelde paragraaf, moeten deze opslagplaatsen eventueel ook voldoen aan de vereisten gesteld door de machtigingsbesluiten.

6.4.2.3. De gebouwen waarin lokalen voor kostgangers gevestigd zijn, zijn op dezelfde wijze van de eventuele verdampingsinstallaties verwijderd of gescheiden, als ze het moeten zijn van andere constructies of door derden bezette lokalen.

6.4.3. Installaties met verplaatsbare reservoirs.

6.4.3.1. De verplaatsbare reservoirs voldoen aan de voorschriften van sectie III van hoofdstuk I van titel III van het "Algemeen Reglement op de arbeidsbescherming".

6.4.3.2. Voor de opslagplaatsen van verplaatsbare reservoirs met een inhoud (in liter water) van 500 liter of meer is een machtiging nodig, bij toepassing van hoofdstuk I - Titel I van het "Algemeen Reglement op de arbeidsbescherming", en voldoen aan de vereisten gesteld door de machtigingsbesluiten.

6.4.3.3. Veiligheidsmaatregelen voor de verplaatsbare reservoirs.

6.4.3.3.1. De verplaatsbare recipiënten mogen niet in de gebouwen geplaatst worden. Buiten de gebouwen zijn zij op minstens 1,5 m van vensters, en 2,5 m van deuren geplaatst.

6.4.3.3.2. De verplaatsbare recipiënten staan steeds rechtop, op een niveau dat niet lager ligt dan het omringend terrein, en op minstens 2,5 m afstand van elke kelderopening of ingang naar een

kelderverdieping. Zij moeten tegen omvallen beschermd worden.

6.4.3.3.3. Gemakkelijk brandbare stoffen, hierinbegrepen droog gras en onkruid, mogen niet opgestapeld worden op minder dan 2,5 m van de verplaatsbare recipiënten.

6.4.3.3.4. Verplaatsbare recipiënten met hun toestellen zijn beschermd tegen weersinvloeden. De ruimten waarin ze eventueel ondergebracht worden:

- mogen enkel opgetrokken worden uit niet brandbare materialen;
- zijn voorzien van een goede ventilatie, zowel onder als boven.

6.4.3.3.5. Koppeling van de verplaatsbare recipiënten aan de distributieleiding.

Teneinde het leeglopen van de leiding bij het verwisselen van recipiënten te vermijden, zal een afsluitsysteem aangebracht worden op de leiding van elk recipiënt. Dit apparaat mag bestaan hetzij uit een klep of een terugslagklep, hetzij een omkeerklep zo de voeding langs twee recipiënten geschiedt.

6.4.4. Leidingen.

6.4.4.1. De leidingen zijn vervaardigd in buizen van naadloos staal, koper of een koperlegering, voldoende sterk om te weerstaan aan een bedrijfsdruk van 20 kg/cm².

De buisstukken die deel uitmaken van de distributieleiding zijn aan elkaar gezet door:

- autogeenlassing;
- een soldeernaad waarvan het smeltpunt van het mengsel op minstens 500°C ligt.

Nochtans wordt het gebruik toegelaten van speciale mechanische koppelingen voor vloeibaar gemaakte petroleumgassen, in zoverre dit nodig is voor het demonteren en hermonteren.

6.4.4.2. De distributieleidingen moeten binnen de gebouwen zo geplaatst zijn, dat zij over hun ganse lengte kunnen geïnspecteerd worden, behalve nochtans daar waar zij bij toepassing van § 6.4.4.5., in moffen moeten gelegd zijn. Doeltreffende maatregelen zijn genomen om deze leidingen te beschermen tegen corrosie.

6.4.4.3. De leidingen mogen niet gelegd worden:

- in de kanalen voor afvoer van rook of verbrandingsgassen, zelfs zo deze hiervoor niet gebruikt worden;
- in de schachten van de liften, lasten- of bordenliften;
- in de huisvuilstorkokers of de kokers voor het waslinnen;
- in de verluchtungs- of verwarmingskokers.

Zij mogen evenmin door voormelde kanalisatie of kokers lopen, noch door watergoten of rioolmonden.

De distributieleidingen zijn gelegd op minstens 5 (vijf) cm afstand van andere kanalisaties en mogen niet in verbinding staan met de afvoerkanalen voor rook en verbrandingsgassen.

6.4.4.4. De distributieleidingen mogen niet doorheen ruimten lopen waar een lek bijzonder gevaarlijk kan zijn, hetzij door de bestemming van deze ruimten, hetzij door hun onvoldoende verluchting. Indien dit nochtans niet kan vermeden worden moeten de buizen in dit gedeelte uit één stuk zijn en zonder koppelingen.

6.4.4.5. Mantelbuizen.

De mantelbuizen zijn uit één stuk en hebben een voldoende mechanische weerstand.

Zij zijn verplicht:

- voor alle leidingen die vertikaal doorheen binnenwanden steken;
- voor leidingen uit koper of koperlegering, die door buitenwanden steken, of door horizontale binnenwanden gaan met meer dan 20 cm dikte.

De mantelbuizen voor de gasdistributie mogen geen andere leidingen bevatten.

6.4.5. Verbruikstoestellen.

6.4.5.1. Voor de voeding van de verbruikstoestellen worden enkel onbuigzame buizen gebruikt.

Op de aanvoerleiding van elk verbruikstoestel staat een stopkraan. Deze kraan moet gemakkelijk bereikbaar zijn en bevindt zich in de onmiddellijke nabijheid van het gebruikte toestel.

Een verdeelkraan wordt op de algemene voedingsleiding geplaatst, wanneer meerdere verbruiksapparaten in één lokaal gegroepeerd zijn. Deze kraan is gemakkelijk te bereiken en bevindt zich op minder dan 15 m afstand van het eerste toestel.

De nodige maatregelen zijn getroffen opdat deze kraan enkel in geval van noodzaak kan gebruikt worden.

6.4.5.2. Elk verbruikstoestel is aangepast aan aard en druk van het gas.

Het is voldoende veilig. Er mag gezegd worden dat hieraan voldaan is, o.a. als het toestel beantwoordt aan de eisen van een Belgische norm of aan een aangenomen norm.

6.4.5.3. In de lokalen waar één of meer toestellen geïnstalleerd zijn, zijn afdoende maatregelen genomen, niet alleen voor een goede ventilatie, maar ook voor:

- een voldoende aanvoer van verse lucht, om de verbrande lucht te vervangen;
- een voldoende afvoer van de verbrandingsgassen.

Afvoerleidingen zijn voorzien voor het uitdrijven van de verbrandingsprodukten voortkomende van de verbruikstoestellen van gemeenschappelijke keukens, andere dan aanrechtkeukens. Deze leidingen voldoen aan de bepalingen van § 5.6.3.

6.5. Installaties voor verwarming en klimaatregeling.

6.5.1. Algemeen.

6.5.1.1. Terminologie.

6.5.1.1.1. Installatie van centrale verwarming: verwarmingsinstallatie waarvan de warmtebron(nen), de warmte-energie van een fluidum opvoert, en deze vervolgens overbrengt naar de lokalen die moeten verwarmd worden.

6.5.1.1.2. Lokaal verwarmingsapparaat: toestel met een warmtebron opgesteld in het te verwarmen lokaal.

6.5.1.1.3. Centrale installatie voor klimaatregeling: installatie voor de klimaat-regeling door dewelke de behandelde lucht vervoerd wordt naar de verschillende lokalen die moeten geklimatiseerd worden.

6.5.1.2. De verwarmings- of klimaatregelingsinstallaties voldoen aan de desbetreffende voorschriften, regels der kunst en technische richtlijnen, in 't bijzonder deze hierna vermeld:

NBN 237: Gemeenschappelijke eisen voor alle systemen;

NBN 238: Gemeenschappelijke eisen voor alle systemen van centrale verwarming, luchtverversing en klimaatregeling;

NBN 239: Bijzondere eisen voor centrale verwarmingsinstallaties met lage drukstroom;

NBN 240: Bijzondere eisen voor centrale verwarmingsinstallaties met water of stoom onder hoge druk.

6.5.2. Centrale verwarmingsinstallaties.

6.5.2.1. De warmtebronnen staan opgesteld in stookplaatsen die voldoen aan de eisen van § 5.1.

6.5.2.2. De warmtebronnen met automatische ontsteking in dewelke een vloeibare brandstof gebruikt wordt, zijn uitgerust met een veiligheidstoestel voorzien door de Belgische norm NBN 411 "Oliebranders - Algemene eisen".

6.5.2.3. De warmtebronnen met automatische ontsteking, die een brandbaar gas gebruiken, zijn uitgerust met een toestel:

- dat de toevoer van brandstof naar de brander automatisch afsluit bij het stilvallen van de brander, bij oververhitting of overdruk in de wisselaar;
- dat alle toevoer van brandstof afsluit bij toevallig uitdoven van de waakvlam.

6.5.2.4. Centrale verwarming met warme lucht.

6.5.2.4.1. In de warmtebronnen heeft de lucht voortdurend een hogere druk dan het gas dat circuleert in

de ketelhaard.

6.5.2.4.2. Worden niet toegelaten:

- de verwarming met rechtstreekse verbranding in de rond te stuwen lucht;
- de verwarming met een uitwisseling van warmte met een vloeistof of stoom, waarvan de temperatuur méér dan 180°C is.

6.5.2.4.3. Er zijn voldoende veiligheidsmaatregelen genomen, opdat de temperatuur van de lucht komende uit de warmtebronnen nooit 180°C te boven gaat.

6.5.3. Plaatselijke verwarmingstoestellen.

De plaatselijke toestellen die dienen voor de hoofdverwarming, bijkomende of aanvullende verwarming, werken elektrisch en voldoen aan volgende vereisten:

- er mag geen enkel contact zijn, zelfs toevallig, met om het even welk voorwerp en de verwarmende weerstanden;
- de temperatuur van de lucht aan de uitlaat mag niet hoger zijn dan 80°C;
- tijdens de werking, mag de temperatuur van de uitwendige en bereikbare delen van het toestel, niet hoger zijn van 90°C;
- in de apparaten met een gesloten vloeistofomloop, mag de temperatuur van deze laatste nooit hoger zijn dan 90°C.

6.5.4. Centrale verwarming voor klimaatregeling.

De groepen voor de luchtbehandeling zijn geïnstalleerd in speciaal hiervoor voorziene lokalen, welke beantwoorden aan de bepalingen van § 5.1., betreffende de stookplaatsen.

Bovendien zijn maatregelen genomen om te vermijden dat dampen van de koelvloeistof rechtstreeks of onrechtstreeks zouden doordringen in andere lokalen van de instelling.

6.5.5. Gemeenschappelijke eisen voor de systemen van verwarming door warme lucht en van klimaatregeling.

6.5.5.1. De leidingen voor de luchtcirculatie zijn uit niet brandbare materialen gebouwd.

6.5.5.2. De verdeelde lucht mag niet voortkomen van de stookplaats noch van lokalen waar speciaal brandgevaar bestaat.

6.5.5.3. Om te vermijden dat bij brand de rook, langs de luchtkokers, in de nog niet door het vuur aangetaste lokalen zou doordringen, zijn aangepaste toestellen geplaatst.

6.5.5.4. Daar waar de luchtkokers in de lokalen uitmonden, mag de temperatuur van de aangevoerde lucht niet hoger zijn van 80°C.

6.5.5.5. Bij abnormale stijging van de temperatuur, legt een veiligheidstoestel automatisch de ventilatoren stil, en naargelang het geval:

- dooft de warmtebron of zet op waakvlam;
- snijdt de elektrische stroom af van de groepen voor de luchtbehandeling.

Dit automatisch mechanisme is ontdebeld door handbedieningen, oordeelkundig op ten minste twee plaatsen in de inrichting opgesteld. Deze handbedieningen zijn opgesteld buiten de lokalen waar de stookplaats of de groep voor luchtbehandeling zijn geïnstalleerd. Bovendien is één der handbedieningen opgesteld in een lokaal of ruimte dat rechtstreeks van buitenuit kan betreden worden. Panelen in 't wit met rode letters of tekens duiden de plaats aan waar zich de handbedieningen bevinden en vermelden de nodige onderrichtingen betreffende de uit te voeren handelingen.

6.5.5.6. De gedeelten van de luchtomloop in "onderdruk", zoals filterkamers, schachten, enz., zijn voldoende dicht om te beletten dat rook en gassen zouden binnendringen uit de lokalen, waarlangs de omloop is geleid.

6.5.5.7. Elektrische motoren mogen niet opgesteld staan in de luchtomloop.

6.5.5.8. De mondingen voor het aanzuigen of afvoeren van lucht naar buiten uit, zijn zo geplaatst dat er geen vaste brandbare bestanddelen kunnen indringen, en dat het brandgevaar van buiten uit vermeden

wordt.

Deze mondingen moeten beschermd worden door tralies of corrosievrij maaswerk.

6.5.5.9. Verwarmingsmonden, luchtverspreiders of afzuigmonden zijn op minstens 0,08m hoogte boven de afgewerkte vloer geplaatst. Deze mondingen zijn op dezelfde wijze afgeschermd als voorzien door het 2e lid van § 6.5.5.8.

In bepaalde ruimten zoals vergaderzalen, toneelzalen en conferentielokalen mogen de verwarmingsmonden in de afgewerkte vloer geplaatst worden. Die monden zijn dan uitgerust met het hiervoor beschreven tralie- of maaswerk en bovendien met een metalen korf met dezelfde oppervlakte als de beschermde monden.

6.6. Melding, alarm en waarschuwing. - Brandblusmiddelen.

6.6.1. Algemeen.

6.6.1.1. Alle inrichtingen zijn uitgerust met installaties voor melding, waarschuwing, alarm en brandblussing.

In de inrichtingen met meer dan twintig bedden, gebeurt het alarm en de waarschuwing elektrisch, met een afzonderlijk en autonoom stroomnet.

6.6.1.2. De berichten betreffende de brandbeveiliging zijn opgesteld in rode letters op witte achtergrond.

6.6.1.3. Aantal en keuze van de plaatsen van de toestellen of de middelen voor brandmelding, waarschuwing, alarm en blussing.

6.6.1.3.1. Het aantal en de keuze van de toestellen of middelen zijn onder meer bepaald door de inplanting van de instelling, het aantal kostgangers, het aantal ingenomen verdiepingen, de afmetingen, de toestand en de bestemming der plaatsen. De toestellen zijn zodanig verdeeld dat elk punt van de betrokken plaats kan bediend worden.

6.6.1.3.2. De toestellen of middelen waarvoor een menselijke tussenkomst nodig is, zijn derwijze opgesteld, dat zij altijd goed zichtbaar en bereikbaar zijn.

Zij zijn zodanig aangebracht, dat het verkeer niet gehinderd wordt en dat zij niet beschadigd of omgestoten kunnen worden. De toestellen die buiten geplaatst of aangebracht zijn, zijn tegen de weersomstandigheden beschermd.

6.6.2. Brandmelding.

6.6.2.1. Vanuit elk compartiment moet de melding van de ontdekking of van de detectie van een brand, onverwijld aan de brandweerdiensten kunnen overgemaakt worden.

6.6.2.2. De nodige verbindingen zijn op elk ogenblik verzekerd door telefoon- of elektrische lijnen, of door elk ander systeem dat dezelfde werkingszekerheid en dezelfde gebruiksfaciliteiten biedt.

6.6.2.3. Elk toestel waardoor de verbinding kan tot stand gebracht worden en een menselijke tussenkomst vergt, is voorzien van een bericht dat inlichtingen over zijn bestemming en zijn gebruik bevat.

Indien het om een telefoontoestel gaat, vermeldt dat bericht het te vormen oproepnummer, behalve ingeval de verbinding rechtstreeks of automatisch gebeurt.

6.6.3. Waarschuwing.

De waarschuwingsberichten of -seinen zijn waarneembaar door elke betrokken persoon, onder meer door de leden van het waakpersoneel en het personeel van de inwendige veiligheidsdienst. Die signalen of berichten mogen geen verwarring stichten met andere, in 't bijzonder met de alarmsignalen of berichten.

6.6.4. Alarm.

6.6.4.1. De alarmsignalen of -berichten zijn waarneembaar door elke persoon, die zich in de te evacueren lokalen bevindt. Deze seinen of berichten mogen geen verwarring stichten met andere, inzonderheid met

de signalen of berichten voor waarschuwing.

6.6.4.2. Rekening houdend met de belangrijkheid van de instelling, laat de elektrische alarminstallatie toe ofwel een gehele ofwel een gedeeltelijke evacuatie te bevelen.

6.6.5. Blusmiddelen.

6.6.5.1. Algemeen.

6.6.5.1.1. Het aantal en de aard van de blusmiddelen zijn bepaald in akkoord met de bevoegde brandweerdienst, zonder afbreuk te doen aan de bepalingen van § 6.6.1.3.1.

6.6.5.1.2. De apparaten en installaties bieden voldoende waarborgen voor een goede werking. Aan deze voorwaarde is o.a. voldaan zo de apparaten en installaties gelijkvormig zijn aan een Belgische of een aangenomen norm.

6.6.5.2. Snelblussers.

Een draagbare snelblusser is aangebracht in de onmiddellijke nabijheid van elke haspel met axiale voeding, zo deze eventueel voorzien is. In alle geval is er ten minste één snelblusser per verdieping voorzien.

In lokalen waar het brandgevaar groter is zijn een voldoende aantal draagbare snelblussers, op oordeelkundig gekozen plaatsen aangebracht of geïnstalleerd. Het gaat hier o.m. om technische ruimten of installaties zoals stookplaatsen, hoogspanningskabinen, machinekamer van de liften, toestellen voor het bakken of roosteren, enz.

Model en inhoud van de snelblussers zijn aangepast aan het te voorzien gevaar. Nochtans binnen de lokalen is het gebruik verboden van blustoestellen met methylbromide, tetrachloorkoolstof of alle andere producten waardoor er bijzondere giftige uitwasemingen kunnen ontstaan.

6.6.5.3. Muurhaspel met axiale voeding en muurhydranten.

6.6.5.3.1. De muurhaspels met axiale voeding en de muurhydranten zijn gegroepeerd en hebben een gemeenschappelijke watertoevoer.

6.6.5.3.2. De leiding die deze muurtoestellen met water onder druk voedt, heeft een binnendiameter van ten minste 70 mm en de voedingsdruk is zodanig dat de resterende druk aan de uitlaat van de minst begunstigde lans ten minste 2,5 kg/cm² bedraagt, wanneer het net 500 liter per minuut geeft in de meest ongunstige voorwaarden.

De installatie moet een minimaal uurdebiet geven van 30 m³ gedurende minstens twee uur.

6.6.5.3.3. De toestellen worden zonder voorafgaande handeling, met water onder druk gevoed.

De aftakking langs waar de leiding op het openbaar distributienet is aangesloten, kan zijn:

- hetzij met rechte doorlaat, zonder meter:
- hetzij voorzien van spiraalmeters van het "Woltmann" type of iets dergelijks, waarvan de opvattings- en constructiekenmerken het drukverlies tot een geringe waarde herleiden.

De algemene afsluiters en alle tussenafsluiters zijn in de open stand verzegeld, terwijl de bediening van de blustoestellen in gesloten stand verzegeld is in geval van een aftakking met rechte doorlaat.

De aan vorst blootgestelde leidingen zijn zorgvuldig beschermd, zonder dat hun werking daardoor belemmerd of vertraagd wordt.

Om het hoofd te kunnen bieden aan de gevaren en de hinder die hun breuk met zich zou brengen, zijn de leidingen voorzien van het strikt onontbeerlijk aantal afsluitkranen of aftapkranen. Aan de voet van elke verticale leiding zijn nabij haar verbinding met de hoofdleiding, een afsluitkraan en een aftapkraan aangebracht, om die leiding desnoods te kunnen isoleren of ledigen.

De aanduidingen in verband met de openingsrichting van de afsluitkranen en aftapkranen zijn duidelijk vermeld op de handwielen of krukken die de werking van die toestellen bedienen.

Teneinde de druk van het water op die twee punten van de installatie op om het even welk ogenblik te kunnen meten is een manometer met een controledriewegkraan nabij de algemene afsluiter aangebracht en een tweede voorbij het hoogste toestel ten opzichte van de vloer. Die manometers laten toe een druk af te lezen, gaande tot 10 kg/cm² met een nauwkeurigheid van 0,2 kg/cm².

6.6.5.4. Ondergrondse hydranten.

6.6.5.4.1. De ondergrondse hydranten zijn gevoed door de openbare waterbedeling onder druk, door een leiding waaraan de minimale binnendiameter 100 mm bedraagt, en waarvan het debiet ten minste 800 liter/minuut bedraagt.

Indien de openbare bedeling aan dat debiet niet kan voldoen, dient men een beroep te doen op andere bevoorradingsbronnen waarvan de minimale capaciteit 100 m³ bedraagt.

6.6.5.4.2. Het aantal en de schikking van ondergrondse hydranten is zodanig dat de som der afstanden, af te leggen tussen elke uitgang van het gebouw en de twee meest nabijgelegen hydranten, minder dan 100 m bedraagt.

6.6.5.4.3. De ondergrondse hydranten zijn aangebracht in de voetpaden van de straten, van de pleinen, van de binnenplaatsen, enz., op plaatsen die gelegen zijn op een afstand van ten minste 0,60 m van de boorden van de banen, wegen of doorgangen, waarop autovoertuigen kunnen rijden en parkeren.

HOOFDSTUK III ONDERHOUD, CONTROLE EN BEZETTING

7. ONDERHOUD EN CONTROLE

7.1. Algemeen.

7.1.1. De technische uitrusting van de inrichting is in goede staat gehouden. De directeur der inrichting moet op zijn verantwoordelijkheid, regelmatig en door bevoegde personen, controle laten uitvoeren, dit zonder afbreuk te doen van de §§ 7.2., 7.3., 7.4., 7.5., 7.6., 7.7.1., 7.7.2. en 7.7.3. Regelmatige controles worden uitgevoerd op:

- de elektrische installaties van de drijfkracht, verlichting en signalisatie, en in 't bijzonder de veiligheidsverlichting;
- de gasinstallaties aangesloten op het openbaar distributienet;
- de installaties met vloeibaar gemaakte petroleumgassen;
- de installaties voor verwarming en klimaatregeling;
- de apparaten voor melding, waarschuwing en alarm en de brandblusmiddelen, hierin begrepen de eventuele automatische detectie- en meldingstoestellen;
- de openingen voor de rookafvoer;
- de bij brand zelfsluitende deuren;
- de afvoerkanalen voor verbrandingsgassen en -dampen voortkomende van de gemeenschappelijke keukens.

7.1.2. De directie van de instelling zorgt er voor dat de keuringen, bezoeken en controles, waarvan sprake in de §§ 7.2., 7.3., 7.4.2., 7.4.4., 7.5.1., 7.5.3., 7.6.1., 7.7.1., 7.7.2. en 7.7.3., uitgevoerd worden en dat hiervan een proces-verbaal wordt opgesteld. Een exemplaar van dat proces-verbaal blijft in het bezit van de directie, een exemplaar wordt opgestuurd naar de minister die de erkenning van de rustoorden voor bejaarden onder zijn bevoegdheden heeft, en een exemplaar wordt overgemaakt aan de burgemeester van de gemeente waar de instelling gevestigd is.

7.2. Liften en goederenliften.

De liften en goederenliften zijn gekeurd en bezocht overeenkomstig de bepalingen van sectie II, hoofdstuk I, van titel III van het "Algemeen Reglement op de arbeidsbescherming".

7.3. Elektrische installaties van de drijfkracht, verlichting en signalisatie.

De elektrische installaties zijn nagezien:

- bij hun inbedrijfstelling, alsmede wanneer belangrijke wijzigingen worden aangebracht;
- eens per jaar, voor elke installatie van hoge of middelmatige spanning, uitgezonderd de ontsteking van de branders voor vloeibare brandstof en de ontladingslampen geklasseerd in de categorie B gelijkvormig aan de voorschriften van de eerste sectie van hoofdstuk I van titel III van het "Algemeen Reglement op de

arbeidsbescherming" die om de drie jaar moeten nagezien worden .

- alle drie jaar voor alle laagspanningsinstallaties.

Deze controles worden uitgevoerd overeenkomstig de bepalingen van voormelde sectie van het "Algemeen Reglement op de arbeidsbescherming", en zonder afbreuk te doen aan hetgeen voorafgaat.

7.4. Installaties met brandbare gassen aangesloten op het openbaar distributienet.

7.4.1. Vóór de inbedrijfstelling van een installatie of een gedeeltelijk vernieuwde installatie, is deze nagezien overeenkomstig de voorschriften van het koninklijk besluit van 24 juni 1971, welke de te nemen veiligheidsmaatregelen oplegt voor het aanleggen en in gebruik nemen van installaties voor gasbedeling langs kanalisaties.

7.4.2. Wanneer belangrijke wijzigingen aan de installatie werden aangebracht, en alvorens de bestrijking en de schildering aan te brengen, wordt het gewijzigd gedeelte grondig gecontroleerd op volgende punten:

- Controle van de leidingen: de leidingen worden getest, verdeelmeters en afsluitkranen ontkoppeld en de buizen zelf grondig opgestopt. Deze laatste worden aan een drukproef onderworpen die gelijk is aan tienmaal de maximaal toegelaten bedrijfsdruk, terwijl al de koppelingen, verbindingen, lasnaden, enz., ingesmeerd zijn met een schuimend produkt.

Zo geen enkele luchtbel verschijnt, wordt de test als voldoende aangezien.

- Controle van de koppeling der apparaten: de dichtheid van de terug aangekoppelde afsluitkranen en meters wordt nagezien door een drukproef, die minstens gelijk is aan de maximaal toegelaten bedrijfsdruk, terwijl deze kranen en koppelingen van de meters ingesmeerd zijn met een schuimend produkt.

Zo geen enkele luchtbel verschijnt, wordt de test als voldoende aangezien.

In beide gevallen is de drukproef uitgevoerd met perslucht, koolzuurgas of een inert gas, met uitsluiting van zuurstof.

Voormelde controles zijn opgelegd, na herstelling en vervanging van defecte delen, totdat zij volledig voldoening geven.

Voormelde controles moeten zijn uitgevoerd door een bevoegd installateur of een daartoe uitgeruste instelling. De uitslag van de test wordt opgetekend in een proces-verbaal.

7.4.3. De nieuw geplaatste verbruikstoestellen zijn vóór hun ingebruikname getest door een bevoegd installateur, die nagaat of ze goed werken.

7.4.4. De installaties worden minstens één maal per jaar nagezien door een bevoegde installateur of een daartoe uitgeruste instelling.

Deze inspectie omvat onder meer:

- nazicht en reiniging van de branders;
- nazicht van de beschermings- en regelingsinrichting;
- inspectie en zo nodig reiniging van de afvoerpijpen van de verbrandingsgassen.

Om de drie jaar wordt door een bevoegd installateur of een daartoe uitgeruste instelling de dichtheid nagezien van de toestellen en leidingen. Deze controle bestaat uit een drukproef, met een druk die ten minste gelijk is aan de maximaal toegelaten bedrijfsdruk.

7.5. Installaties met vloeibaar gemaakt petroleumgas.

7.5.1. Vooraleer de installatie in gebruik genomen wordt, is de leiding aan een drukproef onderworpen, waarbij de druk minstens gelijk is aan anderhalve keer de maximale bedrijfsdruk. De proefdruk mag in geen geval minder dan 3 kg/cm² zijn.

Het onder druk zetten kan hetzij hydraulisch, hetzij met perslucht, koolzuur of een inert gas gebeuren, met uitsluiting van zuurstof.

Indien de proefdruk meer bedraagt dan de maximale voorziene druk voor een op de leiding gemonteerd

onderdeel, zoals een ontspanner, een regelaar, een meter of een veiligheidsklep, worden deze onderdelen eerst buiten bedrijf gesteld. Na het testen van de leiding, en het wederinbedrijfstellen van de onderdelen, volgt een dichtheidscontrole, uitgevoerd met brandbaar gas onder normale bedrijfsdruk.

De testen worden zo zorgvuldig mogelijk uitgevoerd, teneinde de dichtheid te controleren, de vervormingen en de defecten op te sporen die de veiligheid in 't gedrang brengen.

Nieuwe proeven worden gedaan, na herstelling of vervanging van de defecte stukken, totdat ze een gunstig resultaat geven.

Bij elke belangrijke wijziging, wordt het gewijzigd gedeelte aan voorgeschreven testen onderworpen.

De inspecties waarvan sprake in deze paragraaf, worden uitgevoerd door een bevoegd installateur of een daartoe uitgeruste instelling. Na het beëindigen der testen worden de uitslagen ervan opgetekend in een proces-verbaal.

7.5.2. Vooraleer een verbruikstoestel in gebruik genomen wordt, is het getest door een bevoegd installateur, om na te gaan of het goed werkt.

7.5.3. Minstens eens per jaar worden de installaties nagezien door een bevoegd installateur of een daartoe uitgeruste instelling.

Deze inspectie omvat o.m.:

- nazicht en reiniging van de branders;
- nazicht van de beschermings- en regelingsinrichting;
- inspectie en zo nodig reiniging van de afvoerpijpen van de verbrandingsgassen.

Om de drie jaar wordt door een bevoegd installateur of een daartoe uitgeruste instelling de dichtheid nagezien van de toestellen en leidingen. Deze controle bestaat uit een drukproef, met een druk die ten minste gelijk is aan de normale bedrijfsdruk.

7.6. Installaties voor verwarming en klimaatregeling.

7.6.1. Eens per jaar worden de installaties voor verwarming en klimaatregeling nagezien door een bevoegd installateur. Deze inspectie omvat o.m.:

- nazicht en reiniging van de eventuele branders;
- nazicht van de beschermings- en regelingsinrichtingen;
- inspectie en zo nodig de reiniging van de afvoerpijpen van de verbrandingsgassen.

Voor de centrale verwarming wordt deze inspectie uitgevoerd vóór de ingebruikname.

7.6.2. De vaste of verplaatsbare afvoerleidingen voor rook- of verbrandingsgas zijn steeds in goede staat. Elke gebroken of gebarsten leiding moet hersteld of vervangen worden, vooraleer ze terug in bedrijf genomen wordt.

Na een schouwbrand wordt de koker waar het vuur ontstond over zijn hele lengte nagezien en geveegd.

7.6.3. De rooster, tralies of korven waarvan sprake in de §§ 6.5.5.8. en 6.5.5.9. worden gereinigd zo dikwijls als nodig blijkt.

7.7. Meldings-, waarschuwings- en brandblusmiddelen.

7.7.1. Eens per jaar worden de elektrische brandmeldingsinstallaties, andere dan de gewone telefoonlijnen, evenals de elektrische waarschuwings- en alarmtoestellen nagezien door een organisme dat door het Ministerie van Economische Zaken erkend werd voor de controle van elektrische installaties.

7.7.2. De draagbare snelblussers worden jaarlijks nagezien.

7.7.3. Om de drie jaar worden door een daartoe uitgerust organisme de muurhaspels met axiale voeding en de muurhydranten nagezien, evenals hun hulpstukken en de voedingsleidingen.

7.7.4. Bij het periodiek onderzoek waarvan sprake in § 7.7.1., gaat de directie van de instelling na of de afsluitkleppen van de muurhaspels met axiale voeding en de muurhydranten volledig geopend zijn.

8. VOORSCHRIFTEN BETREFFENDE DE BEWONING

8.1. Algemeen.

Buiten hetgeen voorzien is door deze reglementering, neemt de directie van de instelling alle nodige maatregelen om de bewoners van de instelling te beschermen tegen de gevolgen van brand en paniek. De permanente maatregelen die in dat opzicht door de directie genomen worden, zullen vermeld worden in een huishoudelijk reglement.

8.2. Doorgangen.

8.2.1. Het is verboden in de doorgangen die bij evacuatie gebruikt worden, meubelen, karretjes of andere voorwerpen op te stapelen of neer te zetten.

8.2.2. In de gemeenschappelijke lokalen, die al of niet toegankelijk zijn voor het publiek, zoals de refter, de kapel, enz., is het meubilair zodanig geplaatst, dat men gemakkelijk door kan.

8.2.3. In geen geval mag de goede werking belemmerd worden van de zelfsluitende deuren of de bij brand zelfsluitende deuren of luiken.

8.3. Keukens, kooktoestellen en vloeistofverwarmers.

8.3.1. Kooktoestellen en vloeistofverwarmers zijn ver genoeg verwijderd of geïsoleerd van alle brandbaar materiaal.

8.3.2. Het gebruik van kooktoestellen of vloeistofverwarmers is in de kamers der kostgangers of de wachtzalen enkel toegelaten als het om elektrische toestellen gaat die voldoende veilig zijn.

8.4. Installaties voor elektrische drijfkracht, verlichting of signalisatie.

8.4.1. Voor de aarding van de elektrische installaties en toestellen mag er geen gebruik gemaakt worden van:

- de gasleiding;
- de waterleiding aangesloten op het openbaar distributienet.

8.4.2. De soepele leidingen die de elektrische toestellen voeden mogen geen hinder zijn voor het doorgaand verkeer van personen.

8.5. Afval en huisvuil.

Stofvodden en afval waarin zelfontbranding kan optreden of die gemakkelijk brandbaar zijn, worden bewaard in metalen vaten met deksels of opgeborgen in een plaats waar ze geen brandgevaar opleveren.

8.6. Voorlichting van personeel en kostgangers op gebied van de bescherming en de brandbestrijding .

8.6.1. Sommige personeelsleden, speciaal aangeduid omwille van de permanentie en de aard van hun functie, worden geoefend in het behandelen van de blusmiddelen en ontvangen onderricht aangaande hun gebruiksvoorwaarden.

Er mag aangezien worden dat er aan bovenstaande bepalingen voldaan is, zo er in de inrichting een dienst van brandpreventie en brandbestrijding bestaat, in dezelfde zin als voor de instellingen waar meer dan 50 personen werkzaam zijn, en voorzien door sectie V, hoofdstuk I van titel II van het "Algemeen Reglement op de arbeidsbescherming".

8.6.2. Instructies in voldoende aantal uitgehangen op plaatsen waar ze goed leesbaar zijn:

a) lichten het personeel in over de bij brand te volgen gedragslijnen en namelijk voor:

- het onmiddellijk melden van de brand;
- het in werking stellen van waarschuwings- en alarmtoestellen of -middelen en van de brandblusapparaten;
- de te treffen schikkingen om de veiligheid van de kostgangers, het personeel en eventueel het publiek te verzekeren;

b) lichten de kostgangers voor betreffende het alarm, teneinde:

- hen toe te laten het overeenstemmend signaal te identificeren;
- hen de gedragslijn te leren die zij moeten volgen bij alarm.

8.6.3. De directie van de inrichting houdt minstens eens per jaar praktische oefeningen, die tot doel hebben de personeelsleden te onderrichten aangaande hun gedragslijn bij brand.

8.7. Allerlei.

8.7.1. De directie der instelling zorgt er voor dat onbevoegde personen geen toegang hebben tot de technische lokalen en doorgangen.

8.7.2. Zonder afbreuk te doen aan de voorschriften van het koninklijk besluit van 21 oktober 1968 betreffende de opslagplaatsen voor vloeibaar gemaakt petroleumgas in vaste ongekoelde houders, is het verboden in de nabijheid van deze houders te roken, brandende voorwerpen te brengen of vuur te maken op minder dan 5 m van de vaste houders, en op minder dan 2,5 m van de verplaatsbare houders.

Dit verbod wordt aangeplakt.

8.7.3. Elk toestel dat bestemd is om vast geïnstalleerd te worden, moet geleverd worden samen met een voor de gebruiker bestemde gebruiks- en onderhoudsaanwijzing, waarin alle nodige inlichtingen zijn gegeven om het toestel veilig en doelmatig te gebruiken. De directie houdt deze aanwijzingen ter beschikking van de gebruikers.

8.7.4. Na de werkuren van de niet bestendige diensten, wordt in de inrichting een ronde gedaan met het doel zich te vergewissen of er in de verlaten lokalen geen ongeval- of brandrisico is.

8.7.5. Een plan van de kelderverdieping wordt aangeplakt op het gelijkvloers en bij het uitgangspunt van de trappen die naar de kelderverdieping leiden. Die plannen verschaffen o.m. inlichtingen over de plaats en de bestemming van de lokalen en technische ruimten.

8.7.6. De omgeving van de plaatsen waar zich handbediende toestellen voor melding, waarschuwing of alarm of apparaten voor de brandbestrijding geplaatst of aangebracht zijn, moet steeds vrij blijven, zodat deze toestellen of apparaten onverwijld kunnen gebruikt worden.

HOOFDSTUK IV BIJZONDERE BEPALINGEN

9. VOORSCHRIFTEN BETREFFENDE DE INRICHTING BEDOELD IN § 0.2.3.

9.1. Inplanting der toegangswegen.

9.1.1. De bepalingen van de §§ 1.1. en 1.3. zijn hier van toepassing.

9.1.2. Op de toegangsweg(en), waarvan spraak in § 1.1., moet er altijd één rijstrook vrij gehouden worden, waar er niet mag gestationeerd worden. Bovendien moet deze strook volgende kenmerken vertonen:
minimale vrije breedte: 3,50 m;
minimale vrije hoogte: 3,50 m;
minimale draaistraal: 11 m aan de binnenkant; 15 m aan de buitenkant;
minimale weerstand: de bekleding moet het gewicht kunnen dragen van een autovoertuig van 13 ton, waarvan 4 ton op de vooras en 9 ton op de achteras, en waarvan de assen 4m van elkaar verwijderd zijn.

Wanneer de toegangswegen doodlopen, bedraagt de wegbreedte 7 m en dienen de kenmerken ervan, over die gehele breedte, overeen te stemmen met de hierboven voorgeschreven kenmerken.

De vrije ruimten, zoals hovingen, parken, binnenkoeren, voorportalen, die voldoen aan de voorwaarden van deze paragraaf, en aan deze van § 1.1., kunnen als toegangswegen beschouwd worden.

9.2. Grondbeginselen.

9.2.1. Onder het laagst gelegen normaal evacuatie-niveau:

- mogen zich geen individuele of collectieve slaapkamers bevinden;
- alleen in de verdieping die zich kortst bij dat normaal evacuatie-niveau bevindt, mogen er lokalen gelegen zijn die tijdens de dag door de kostgangers gebruikt worden.

9.2.2. In de dakverdieping mogen er geen individuele of collectieve kamers voor kostgangers gelegen zijn.

Zo de bevoegde brandweerdienst er mede akkoord gaat, mag de dakverdieping overdag geheel of gedeeltelijk door de kostgangers gebruikt worden.

9.2.3. Het aantal trappen wordt vastgesteld door rekening te houden met:

- het aantal kostgangers dat zich kan bevinden op twee of méér verdiepingen, boven of onder het meest nabijgelegen evacuatie niveau;
- de bepalingen van § 9.4.2.3. betreffende de maximale afstanden tussen de toegangen tot de naaste trap of eventueel tot een tweede trap.

Op de normale evacuatie niveaus leiden de trappen naar buiten, hetzij langs een evacuatie weg die voldoet aan de voorschriften van § 9.4.2.

9.3. Voorschriften voor sommige bouwelementen.

9.3.1. Structurele elementen.

De structurele elementen, zoals kolommen, dragende muren, hoofdbalken en andere essentiële delen die het geraamte of het skelet van het gebouw vormen, met uitzondering van de afgewerkte vloeren, hebben een weerstand tegen brand van ten minste twee uur.

De afgewerkte vloeren hebben een weerstand tegen brand van ten minste één uur.

Zo aan de voorschriften van deze paragraaf niet kan voldaan worden, moet de instelling uitgerust zijn met een algemene en automatische detectie- en alarminstallatie, die voldoet aan de voorschriften van § 9.6.6.3.2.

9.3.2. Buitenwanden: pro memorie.

9.3.3. Vertikale wanden: de bepalingen van het eerste lid van § 3.3. zijn toepasselijk.

9.3.4. Deuren: de bepalingen van § 3.4. zijn toepasselijk.

9.3.5. De plafonds en de valse plafonds: de plafonds en de valse plafonds zijn niet of moeilijk ontvlambaar.

9.3.6. Niet vlottende bekledingsmaterialen, die gebruikt worden als thermische of geluidsisolatie of als versiering.

De §§ 3.6.1. en 3.6.3. zijn toepasselijk.

9.3.7. Daken.

De waterdichte bedekking van het dak is niet ontvlambaar of niet ontvlambaar gemaakt.

9.4. Bouwvoorschriften betreffende de gangen en vluchtwegen te gebruiken bij evacuatie.

9.4.1. Trappehuizen en trappen.

9.4.1.1. Elke verdieping telt twee trappen. Zo er niet meer dan twintig kostgangers gelogeed zijn in twee boven elkaar liggende verdiepingen, boven of onder het meest nabijgelegen evacuatie niveau, dient er voor al de verdiepingen van het gebouw slechts één trap voorzien te worden.

In alle geval:

- zijn alle verdiepingen voorzien van één binnentrap (de bijkomende trappen mogen buiten gelegen zijn);
- voldoen de trappen in opvatting en in aantal aan de voorschriften van § 9.4.2.3.

9.4.1.2. Opvatting van de binnentrappehuizen.

9.4.1.2.1. De §§ 4.2.2.1. en 4.2.2.6. zijn toepasselijk.

9.4.1.2.2. De wanden van de trappehuizen hebben een weerstand tegen brand van minstens twee uur, behalve indien ze deel uitmaken van de gevelmuur. De gemeenschappelijke hal van kamers of appartementen waar niet meer dan zes kostgangers verblijven, mag aangezien worden als een deel van

het trappenhuis, op voorwaarde nochtans dat de verticale wanden van deze hal eveneens een weerstand tegen brand hebben van twee uur.

Zo de wanden van de trappenhuizen deel uitmaken van de gevel, mogen zij in glas zijn, op voorwaarde dat ieder deel van de wand gelegen is op ten minste één meter van elke opening of beglaasd gedeelte van het gebouw.

De toegang tot de trappenhuizen moet voorzien zijn van zelfsluitende deuren of van bij brand zelfsluitende deuren, met een weerstand tegen brand van ten minste een half uur, en die opengaan in de richting der evacuatie.

De deuren der kamers en appartementen uitgevend op de gemeenschappelijke hal, en waarvan spraak in het eerste lid van deze paragraaf, moeten niet openen in de richting van de evacuatie.

Zo er nochtans niet voldaan wordt aan de voorschriften voor de afsluiting, zoals voorzien in deze paragraaf, is de vloerbekleding moeilijk of niet ontvlambaar, of dusdanig gemaakt.

9.4.1.3. Verluchting van de binnentrappenhuizen.

§ 4.2.3. is toepasselijk. Worden eveneens toegelaten, de openingsmechanismen van verluchttingsgaten die voorzien zijn van een ander systeem, op voorwaarde dat dit systeem geïnstalleerd werd in overeenstemming met het koninklijk besluit van 16 juni 1967 tot vaststelling van de veiligheidsnormen waaraan de rustoorden voor bejaarden moeten voldoen, en als voldoende beschouwd door de bevoegde brandweerdienst.

9.4.1.4. Binnentrappen.

9.4.1.4.1. Bouwvoorschriften.

De binnentrappen zijn gebouwd uit niet of moeilijk ontvlambare materialen en zijn langs beide zijden voorzien van een leuning, veilig vastgehecht en doorlopend op de bordessen.

De treden zijn uitgerust met een antislipneus.

De trapgedeelten zijn recht.

9.4.1.4.2. Nuttige breedte van de traparmen en van de bordessen.

De bepalingen van § 4.2.4.2. zijn toepasselijk. De minimale nuttige breedte van de doorgangen wordt nochtans op 0,80 m (tachtig cm), bepaald.

9.4.1.5. Buitentrappen.

9.4.1.5.1. Bouwvoorschriften.

Zo een buitentrap omsloten is door wanden, laat ten minste één dezer wanden de lucht vrij door. De toegang tot de buitentrap geschiedt op elk niveau langs een deur met een weerstand tegen brand van minstens een half uur.

De buitentrappen zijn gebouwd uit niet of moeilijk ontvlambare materialen en zijn langs beide zijden voorzien van een leuning, veilig vastgehecht en doorlopend langs de bordessen en de platte daken.

De helling der trappen mag niet méér dan 75 pct. bedragen (maximumhellingshoek 37°).

De trapgedeelten zijn recht.

Geen enkel punt van de buitentrappen mag gelegen zijn op minder dan 1 m van iedere opening of beglaasd gedeelte van het gebouw, behalve zo deze trappen tegen de uitwerking van de warmte beschermd worden door niet brandbare schutsels.

9.4.1.5.2. Nuttige breedte van de buitentrappen.

De bepalingen van § 4.2.4.2. zijn toepasselijk. De minimale nuttige breedte van de doorgangen wordt nochtans vastgesteld op 0,80 m (tachtig cm).

9.4.2. Evacuatiewegen.

9.4.2.1. Het verkeer naar en tussen de trappen geschiedt langs evacuatiewegen. De hellende vlakken met een maximale lengte van 3 m, en een helling van minder dan 12 pct., mogen eveneens als evacuatiewegen aangezien worden.

9.4.2.2. De ingangdeuren van de kamers, appartementen of andere lokalen voor de kostgangers geven rechtstreeks uit op de evacuatiewegen van deze lokalen.

9.4.2.3. Voor de verdiepingen die geen normale evacuatie-niveaus zijn, zijn de ingangdeuren van de lokalen voor de kostgangers niet verder dan 30 m verwijderd van de meest naastgelegen trap. Zo er meerdere trappen moesten voorzien worden, mag de afstand tussen voormelde ingangdeuren en een andere trap dan de meest nabijgelegen trap maximum slechts 60 m bedragen.

9.4.2.4. De bepalingen van § 4.3.4. zijn toepasselijk. De minimum nuttige breedte van de evacuatiewegen is bepaald op 0,80 m (tachtig centimeter), behalve voor de evacuatiewegen die gebruikt worden voor het transport van de kostgangers die zich niet op eigen kracht kunnen verplaatsen, en waar ze bepaald is op 1,20 m.

9.4.2.5. De lange evacuatiewegen zijn alle 30 m afgesloten met wanden waarin zelfsluitende deuren of bij brand zelfsluitende deuren zijn aangebracht. Deze wanden en deuren hebben een weerstand tegen brand van minstens een half uur.

9.4.2.6. De vloerbekleding van deze evacuatiewegen mag geen bovenvlak hebben met middelmatige of snelle vlamvoortplanting.

9.4.3. Nummering der verdiepingen. Aanwijzingen.

De bepalingen van § 4.4. zijn toepasselijk.

9.5. Bouwvoorschriften voor sommige lokalen en technische ruimten.

9.5.1. Stookplaatsen en aanhorigheden.

De bepalingen van § 5.1. zijn toepasselijk. Nochtans de wanden van het sas dat de toegang vormt tot stookplaats en aanhorigheden, moeten slechts een minimale weerstand tegen brand hebben van één uur.

9.5.2. Transformatiekabines aangesloten op een hoogspanningsnet.

De bepalingen van § 5.2. zijn toepasselijk.

Nochtans:

- moeten de wanden van de transformatiekabines slechts een weerstand tegen brand hebben van één uur;
- moet een diëlectricum van de transformatoren in de ter plaatse gemonteerde transformatiekabines uitgerust met een automatische blusinstallatie, niet in onbrandbaar materiaal zijn.

9.5.3. Binnenhuis gelegen garages en parkeerruimten.

De bepalingen van § 5.3. zijn toepasselijk, maar de wanden van het sas, dat de toegang vormt tot de binnenhuis gelegen garages en parkeerruimten, moeten slechts een minimale weerstand tegen brand hebben van één uur.

9.5.4. Huisvuilstortkokers.

De wanden van de huisvuilstortkokers zijn samengesteld uit niet brandbare materialen; de binnenoppervlakte van deze wanden is effen.

De verluchting steekt minstens 1 m boven het niveau van de dakbedekking uit.

De deurtjes voor het uitstorten van het huisvuil zijn van het zelfsluitende type, zijn niet brandbaar en rookdicht.

De wanden van het lokaal waar het huisvuil opgevangen wordt, hebben een weerstand tegen brand van minstens twee uur en zijn gebouwd uit niet ontvlambare materialen; de binnenoppervlakte van deze wanden is effen.

De eventuele toegang tot het lokaal waar het huisvuil wordt opgevangen, vanaf de andere lokalen van het gebouw waarin deze zich bevinden, geschiedt door een sas, goed verlucht langs openingen uitgevende op de buitenlucht. De muren van dit sas hebben een weerstand tegen brand van minstens één uur en zijn voorzien van zelfsluitende deuren met een weerstand van een half uur, die op een afstand van 1 m van elkaar geplaatst zijn.

9.5.5. Kokers.

In de bij evacuatie te gebruiken doorgangen, zijn de toegangen en de kijkgaten van de kokers die kanalisatie bevatten, rookdicht, en zodanig vastgehecht dat zij slechts kunnen weggenomen of geopend worden met een werktuig.

9.5.6. Gemeenschappelijke keukens.

De bepalingen van § 5.6. zijn toepasselijk, uitgezonderd deze van het laatste lid.

De deurtjes of deuren van de kijkgaten of openingen voor de reiniging van de afvoerleidingen van de verbandingsgassen of -dampen zijn binnen in de gebouwen niet brandbaar en rookdicht, bovendien zijn ze zo vastgehecht dat ze enkel kunnen weggenomen of geopend worden met een werktuig.

9.5.7. Huisvuilopslagplaats.

Elk lokaal dat gebruikt wordt om huisvuil op te vangen, voldoet aan de bepalingen van § 9.5.4.

Eenzelfde lokaal mag gebruikt worden zowel voor het opvangen als voor het opslaan van huisvuil.

9.6. Uitrusting der instellingen.

9.6.1. Liften en goederenliften.

Liften en goederenliften zijn uitgevoerd volgens de voorschriften van sectie II van het eerste hoofdstuk, titel III, van het "Algemeen Reglement op de arbeidsbescherming".

9.6.2. Elektrische installaties voor drijfkracht, verlichting en signalisatie.

De bepalingen van de §§ 6.2.1., 6.2.3., 6.2.4. en 6.2.5. zijn toepasselijk.

De leidingen zijn voldoende veilig. De leidingen die o.a. uitgevoerd werden volgens de bepalingen van § 6.2.2., mogen aangezien worden als te voldoen aan deze vereisten.

9.6.3. Installaties gevoed met brandbare gassen verdeeld langs leidingen van de openbare sector.

De bepalingen van § 6.3. zijn toepasselijk, maar de wanden van het sas dat de toegang vormt tot het lokaal voor het ontspannen van het gas moeten slechts een minimale weerstand tegen brand hebben van één uur.

9.6.4. Installaties voor vloeibaar gemaakte aardoliegassen.

De bepalingen van § 6.4. zijn toepasselijk.

9.6.5. Installaties voor verwarming en luchtklimatisatie.

De bepalingen van § 6.5. zijn toepasselijk.

9.6.6. Melding, waarschuwing, alarm en blusmiddelen.

9.6.6.1. Algemeen.

De bepalingen van § 6.6.1. zijn toepasselijk.

9.6.6.2. Melding.

9.6.6.2.1. Van elke verdieping af moet de melding van de ontdekking of van detectie van een brand onverwijld aan de brandweerdiensten kunnen overgemaakt worden.

9.6.6.2.2. De bepalingen van §§ 6.6.2.2. en 6.6.2.3. zijn toepasselijk.

9.6.6.3. Waarschuwing.

9.6.6.3.1. De bepalingen van § 6.6.3. zijn toepasselijk.

9.6.6.3.2. Algemene automatische detectie- en waarschuwingsinstallatie.

Zo, bij toepassing van de § 9.3.1., de instelling met een dergelijke installatie moet uitgerust zijn, is zij op volgende manier gerealiseerd:

- het waarschuwingsapparaat moet automatisch in werking gezet worden door een detectiesysteem dat reageert op rook of verbrandingsgassen. In bepaalde lokalen, zoals keukens, stookplaatsen, enz., waar deze detectiesystemen nochtans niet bruikbaar zijn, zal een aangepast detectiesysteem aangebracht worden;
- de centrale voor de waarschuwing is ondergebracht in een lokaal waar er dag en nacht bewaking is;
- de installatie is onderverdeeld per verdieping in (een) zone(s), die bepaald is (zijn), naargelang de configuratie van het gebouw, teneinde de snelst mogelijke tussenkomst mogelijk te maken;
- elke storing in het detectienet moet automatisch gesignaleerd worden; de punctueel werkende detectoren worden voor toepassing van dit voorschrift uitgesloten;
- de werking ervan moet, bij uitvallen van de normale voeding van de elektrische stroom, verzekerd blijven, zoals voorzien in § 6.2.4.

9.6.6.4. Alarm.

De bepalingen van § 6.6.4. zijn toepasselijk.

9.6.6.5. Blusmiddelen.

De bepalingen van § 6.6.5. zijn toepasselijk.

9.7. Onderhoud en controle.

De bepalingen van § 7 zijn toepasselijk.

De uitrustingen die vóór hun inbedrijfstelling niet gekeurd of gecontroleerd werden overeenkomstig voormelde paragraaf, moeten gekeurd en gecontroleerd worden binnen de zes maanden na het verschijnen van deze reglementering in het Belgisch Staatsblad.

9.8. Bewoningsvoorschriften.

De bepalingen van § 8 zijn toepasselijk.

BIJLAGE B.

Reglementering van de bescherming tegen brandgevaar en paniek in de rustoorden voor bejaarden waarvan lokalen, bestemd voor de kostgangers, gelegen zijn in maximum een verdieping boven het normale evacuatie niveau

HOOFDSTUK I ALGEMENE BEPALINGEN

0. Algemeen

0.1. Doel van de reglementering

Deze reglementering stelt de voorwaarden vast, waaraan de opvatting, de bouw en de aanpassing van de inrichtingen of gedeelten van inrichtingen bedoeld in § 0.2. moeten voldoen, evenals de na te leven regels betreffende de bezetting van bedoelde inrichtingen of gedeelten van inrichtingen, alsook het onderhoud en

het nazicht van hun installaties, om:

- a) het ontstaan, de uitbreiding en de voortplanting van brand te voorkomen;
- b) de veiligheid der aanwezige personen te verzekeren;
- c) de tussenkomst van de brandweerdiensten te vergemakkelijken.

0.2. Toepassingsgebied

0.2.1. Deze reglementering geldt voor de rustoorden, waarvan lokalen bestemd voor de kostgangers, gelegen zijn in maximum een verdieping boven het normale evacuatie-niveau, zoals bepaald in § 0.3.4.4. Indien in een bepaald gebouw meerdere evacuatie-niveaus bestaan, wordt voor de toepassing van dit lid het laagste niveau in aanmerking genomen.

In een instelling met meerdere gebouwen geldt deze reglementering alleen voor die gebouwen die aan voormelde karakteristieken beantwoorden.

Deze reglementering geldt eveneens voor de instellingen die aan voormelde karakteristieken beantwoorden en ingericht zijn in gebouwen die niet uitsluitend als rustoord dienen.

0.2.2. De inrichtingen die bij het bekendmaken van deze reglementering in het Belgisch Staatsblad erkend waren, op grond van een door de bevoegde brandweerdienst afgeleverd attest waarin verklaard wordt dat zij voldoen aan de veiligheidsnormen, vastgesteld door het koninklijk besluit van 16 juni 1967, moeten enkel nog voldoen aan de bepalingen van hoofdstuk III van deze bijlage.

0.2.3. Alleen de bepalingen van hoofdstuk IV zijn van toepassing in:

- 1° de instellingen, uitgebaat als rustoorden voor bejaarden, die een aanvraag tot erkenning indienen, op een datum vóór de publikatie van deze reglementering in het Belgisch Staatsblad;
- 2° de inrichtingen die niet gesubsidieerd worden op basis van de wet van 22 juni 1971, die toelagen verleent voor de bouw van rustoorden voor bejaarden, maar waarvoor de bouwtoelating bekomen werd vóór de datum vermeld in 1°, op grond van een advies afgeleverd door de bevoegde brandweerdienst;
- 3° de inrichtingen die gesubsidieerd worden bij toepassing van voormelde wet, en voor dewelke de Minister een principiële belofte van toelagen verleend heeft.

0.2.4. De verbouwingen of vergrotingen van inrichtingen bedoeld in de §§ 0.2.2. en 0.2.3. moeten uitgevoerd worden volgens de bepalingen van hoofdstuk II, artikel 1 uitgezonderd.

0.3. Terminologie

0.3.1. Algemene definities.

0.3.1.1. Brand: geheel van verschijnselen behorend bij een niet gecontroleerde schadebrengende verbranding.

0.3.1.2. Bouwmateriaal: al dan niet homogeen materiaal gebruikt in de constructie, de afwerking en de blijvende versiering van een gebouw.

0.3.1.3. Bouwelement: element gevormd uit een bouwmateriaal of uit een samenstelling van verbonden bouwmaterialen om hetzij:

- een dragende functie;
- een scheidende functie;
- een dragende en een scheidende functie te vervullen.

0.3.1.4. Wand: al dan niet vertikaal bouwelement dat zich tussen twee ruimten bevindt; een binnenwand bevindt zich tussen twee binnenruimten; een buitenwand bevindt zich tussen een binnen- en een buitenruimte.

0.3.1.5. Compartiment: gedeelte van een gebouw begrensd door wanden die de brandvoortplanting naar het naastliggende compartiment of compartimenten dienen te beletten gedurende een bepaalde tijd. Een compartiment is al of niet onderverdeeld in lokalen.

0.3.1.6. Onafgewerkte vloer: horizontale onafgewerkte wand, dragend en scheidend, omvattende: de dragende delen, de vloerplaten, de tussenliggers en de eventuele vulling; het geheel vormt de ruwbouw van de vloer.

0.3.1.7. Plafond: bekleding en/of bescherming van het ondervlak van de onafgewerkte of ruwe vloer, die

deel uitmaakt van de afgewerkte vloer en kan bijdragen tot het bekomen van een vereiste Rf (zie § 0.3.1.8.). Tussen de ruwe vloer en het plafond kan er eventueel een afgesloten ruimte zijn.

0.3.1.8. Afgewerkte vloer: horizontale wand die de scheiding vormt tussen een verdieping van het gebouw en de onmiddellijk hogere of onmiddellijk lagere verdieping; deze wand omvat gewoonlijk de volgende drie delen:

- a) de vloerbedekking (eventueel samengesteld uit: rokken, isolatielagen, zwevende vloeren, enz.);
- b) de ruwe vloer;
- c) het plafond.

De delen a en c bestaan niet altijd.

0.3.1.9. Vals plafond (of opgehangen plafond): horizontaal element onder de afgewerkte vloer aangebracht om also onder deze vloer een ruimte te begrenzen.

0.3.2. Definities betreffende de reactie bij brand

0.3.2.1. Reactie bij brand van een bouw materiaal: geheel van eigenschappen van een bouw materiaal met betrekking tot zijn invloed op het ontstaan en op de uitbreiding van een brand.

0.3.2.2. Niet-brandbaarheid van een bouw materiaal: een bouw materiaal wordt als niet brandbaar beschouwd, wanneer het geen enkel uitwendig verschijnsel van merkbare warmte-ontwikkeling vertoont, tijdens een genormaliseerde test, waarbij het aan een voorgeschreven verhitte wordt blootgesteld.

Bij gebrek aan een gelijkwaardige Belgische norm, wordt de test over de brandbaarheid uitgevoerd overeenkomstig de aanbeveling ISO/R 1182 - 1970: "Essai de non-combustibilité des matériaux de construction".

0.3.2.3. Brandbaarheid van een bouw materiaal: een bouw materiaal wordt als brandbaar beschouwd wanneer het niet beantwoordt aan de bepaling van de niet-brandbaarheid.

0.3.2.4. Ontvlambaarheid van een materiaal: neiging van een bouw materiaal om, tijdens een normalisatietest, waarbij het aan een voorgeschreven verhitte wordt blootgesteld is, gassen af te geven, waarvan de aard en de hoeveelheid een verbranding in gasfase kunnen teweegbrengen, d.w.z. vlammen.

Deze proef bepaalt een der volgende graden van ontvlambaarheid:

- gemakkelijk ontvlambaar;
- middelmatig ontvlambaar;
- moeilijk ontvlambaar;
- niet ontvlambaar.

Bij gebrek aan overeenstemmende Belgische norm, wordt de graad van ontvlambaarheid bepaald overeenkomstig de Franse ministeriële besluiten van 9 december 1957 en 10 juli 1965 (zie Journal officiel, van 16 januari 1958, 23 juli 1965 en 31 oktober 1965).

0.3.2.5. Voortplantingssnelheid van de vlammen aan de oppervlakte van een bouw materiaal: snelheid waarmee de vlammen zich voortplanten aan de oppervlakte van een getest bouw materiaal, gedurende een genormaliseerde proef, waarbij dit bouw materiaal aan een voorgeschreven verhitte werd blootgesteld.

Deze proef bepaalt de volgende graden van voortplantingssnelheid:

- oppervlakte met een zeer trage voortplantingssnelheid;
- oppervlakte met een trage voortplantingssnelheid;
- oppervlakte met een middelmatige voortplantingssnelheid;
- oppervlakte met een snelle voortplantingssnelheid.

Bij gebrek aan overeenstemmende Belgische norm, wordt de voortplantingssnelheid van de vlammen vastgesteld volgens de sectie 2 van de Britse norm: "British Standard 476, part 1, édition 1953".

0.3.3. Definities betreffende de weerstand tegen brand.

0.3.3.1. Weerstand tegen brand van een bouwelement: is de tijd gedurende dewelke een bouwelement gelijktijdig voldoet aan de eisen van stabiliteit, vlamdichtheid en thermische isolatie wanneer het getest is volgens de NBN 713-020.

0.3.3.2. Klasseringscriteria:

a) Criterium van stabiliteit: de stabiliteit wordt als voldoende beschouwd als het bouwelement:

1° de eigenschappen behoudt die nodig zijn voor het bewaren van zijn eigen stabiliteit en het vervullen van zijn functie;

2° geen vervormingen vertoont welke onverenigbaar zijn met zijn functie in de stabiliteit van de constructie;

3° eventueel gedurende een bepaalde tijd na de proef, zonder bezwijken, de belasting kan dragen die tijdens de test werd aangebracht.

b) Criterium van de vlamdichtheid: men beschouwt een element niet langer "als vlamdicht" zodra een kleine hoeveelheid katoen, die langzaam bewogen wordt, langs de niet aan de warmte blootgestelde zijde, op een afstand van 2 à 3 cm van spleten of andere openingen, spontaan ontvlamt terwijl de ovenruimte op een normale overdruk van 2 kg/m² staat.

c) Criterium van thermische isolatie: de thermische isolatie van een bouwelement wordt als voldoende beschouwd, als de gemiddelde en maximale temperaturen geregistreerd langs zijn niet opgewarmde zijde, lager zijn dan zekere beperkte temperaturen.

0.3.4. Allerlei.

0.3.4.1. Zelfsluitende deuren: is een deur voorzien van een toestel waardoor deze in normale werkingsvoorwaarden dicht gehouden wordt. Zulke deur moet in alle gevallen zonder buitengewone inspanning kunnen geopend worden. Zij mag niet uitgerust zijn met een mechanisme waardoor zij geblokkeerd wordt in open stand.

0.3.4.2. Bij brand zelfsluitende deur (of luik): deur (of luik), die normaal open is en voorzien is van een automatisch toestel, dat door de rookontwikkeling of door telebediening, het sluitsysteem van de deur (of luik), in werking stelt.

Na het automatisch sluiten moet een dergelijke deur (of deel van het luik), met een normale inspanning kunnen geopend worden.

0.3.4.3. Autonome stroombron: elektrische stroombron behorend tot de uitrusting van het in aanmerking genomen gebouw; haar debiet mag niet afhankelijk zijn van de normaal gebruikte bron(nen); zij moet in staat zijn genoeg stroom te leveren om gedurende een bepaalde tijd, de normale werking te verzekeren van de installaties en toestellen waarvan het in dienst houden onmisbaar wordt geacht in geval van brand.

0.3.4.4. Normaal evacuatieniveau: niveau of verdieping waar zich de uitgangen bevinden waarlangs de kostgangers geacht worden het gebouw bij evacuatie te verlaten.

Deze uitgangen moeten op de openbare weg uitmonden of op een ruimte waar alle gevaar dat kan voortspruiten uit de brand afgewend is.

0.3.4.5. Evacuatiweg: een binnen in het gebouw gelegen weg met een maximumhelling van 10 pct., die toegang geeft tot de trappenhuisen en de uitgangen.

0.3.4.6. Normale kunstverlichting: kunstmatige verlichting zoals in een normale uitbating gebruikt.

0.3.4.7. Veiligheidsverlichting: kunstmatige verlichting die in werking treedt, zodra de normale verlichting uitvalt, om:

- de personen toe te laten zich in veiligheid te stellen en de uitgangen van het gebouw te bereiken;
- de reddingsdiensten toe te laten de nodige handelingen uit te voeren bij brand.

0.3.4.8. Noodverlichting: kunstmatige verlichting welke moet toelaten de normale activiteiten te blijven uitvoeren, zodra de normale kunstmatige verlichting uitvalt.

0.3.4.9. Melding: inlichting die gegeven wordt aan de brandweerdiensten betreffende de ontdekking of de detectie van brand.

0.3.4.10. Waarschuwing: inlichting gegeven aan bepaalde personen; van het bestaan van een begin van brand of een gevaar.

0.3.4.11. Alarm: verwittiging, gegeven aan al de personen die in een bepaalde plaats verblijven, om deze plaats te ontruimen.

HOOFDSTUK II INPLANTING, CONSTRUCTIE EN UITRUSTING

1. INPLANTING EN TOEGANGSWEGEN

1.1. De instelling is rechtstreeks en voortdurend bereikbaar door de voertuigen van de brandweerdiensten, zodanig dat de brandbestrijding en de redding er normaal kunnen uitgevoerd worden. In het bijzonder worden het aantal en de inplanting van de toegangsweg(en), in akkoord met de bevoegde brandweerdienst bepaald, hierbij rekening houdend met de uitgestrektheid van de in aanmerking te nemen instelling, het aantal kostgangers, het aantal bezette verdiepingen en de schikking der gebouwen.

Elke toegangsweg wordt zo opgevat, dat hij geen belemmering vormt voor de vrije doorgang, de stationering of de bediening van het brandweermateriaal door de brandweer.

1.2. Op deze weg(en), wordt er steeds één rijstrook vrij gehouden, waar het stationeren verboden is, en die voldoet aan volgende eisen:

- minimale vrije breedte: 4 m;
- minimale vrije hoogte: 4 m;
- minimale draaistraal: 11 m aan de binnenkant en 15 m aan de buitenkant;
- maximale helling: 6 pct.;
- weerstand: minimum 15 ton per voertuig, waarvan 5 ton op de vooras en 10 ton op de achteras, deze zijnde 4 m van elkaar verwijderd.

Wanneer de toegangswegen doodlopende wegen zijn, wordt de wegbreedte gebracht op 8 m en dienen de kenmerken ervan over de gehele breedte overeen te stemmen met deze hierboven voorgeschreven.

De vrije ruimten: hovingen, parken, binnenkoeren, voorportalen die dezelfde waarborgen vertonen als deze voorzien in deze paragraaf en in § 1.1., mogen als toegangswegen beschouwd worden.

Bijgebouwen, uitspringende daken, luifels, delen in uitkraging of andere dergelijke toevoegingen zijn enkel toegelaten indien daardoor de veiligheid van de bewoners noch de bewegingsvrijheid van de brandweer in het gedrang gebracht worden.

1.3. De horizontale afstand tussen de inrichting en nabijgelegen gebouwen of lokalen bezet door derden, is ten minste 6 m. Bovendien bevinden zich geen brandbare elementen in de scheidingsruimte op een minimum horizontale afstand van 6 m ten opzichte van bedoelde gebouwen.

Indien de gebouwen niet van de nevenliggende constructies of lokalen bezet door derden verwijderd zijn, zoals beschreven in vorige paragraaf, zijn zij ervan gescheiden door wanden met een weerstand tegen brand van ten minste een uur. De hoogte van deze scheidingsmuur is ten minste gelijk aan de hoogte van het te isoleren gebouw.

1.4. Indien de onderscheiden gebouwen van een inrichting met elkaar verbonden zijn met overdekte doorgangen, zijn zij van deze laatste gescheiden door wanden met een weerstand tegen brand van ten minste één uur. De openingen in deze wanden zijn voorzien van zelfsluitende deuren of bij brand zelfsluitende deuren of luiken, met een weerstand tegen brand die ten minste een half uur bedraagt.

2. GRONDBEGINSELEN

2.1. Iedere verdieping die geen normaal evacuatie-niveau is en waar zich meer dan 20 kostgangers kunnen bevinden, vormt één of meerdere compartimenten.

De oppervlakte van een compartiment is kleiner dan 1.250 m², gemeten tussen de binnenvlakken van de wanden die het compartiment omsluiten.

2.2. Onder het laagst gelegen normaal evacuatie-niveau:
mag er zich geen enkele individuele of collectieve slaapkamer bevinden;
mogen er alleen in de verdieping die zich het kortst bij het normaal evacuatie-niveau bevindt, lokalen gelegen zijn die tijdens de dag door de kostgangers gebruikt worden.

2.3. Het aantal trappenhuisen wordt bepaald door rekening te houden met de beschikkingen van § 4.3.3., betreffende de maximale afstanden tussen de toegang tot het meest nabijgelegen trappehuis, en eventueel een tweede trappehuis.

Op de normale evacuatie-niveaus leiden de trappen naar buiten, langs een zo kort mogelijke evacuatieweg, die voldoet aan de voorschriften van § 4.3.

3. VOORSCHRIFTEN VOOR SOMMIGE BOUWELEMENTEN

3.1. Structurele elementen

De structurele elementen, zoals kolommen, dragende muren, hoofdbalken en andere essentiële delen die het geraamte of het skelet van het gebouw vormen, met uitzondering van de afgewerkte vloeren, hebben een weerstand tegen brand van ten minste één uur.

3.2. Gevelwanden

3.2.1. Op elke verdieping omvatten de gevels een bouwelement dat gedurende ten minste één uur voldoet aan het criterium van "vlamdichtheid" (zie § 0.3.3.2.). Dit bouwelement wordt op de volgende manier uitgevoerd (zie figuren in aanhangsel 2):

- a) een doorlopend horizontaal overstek of uitkragend gedeelte, met breedte "a", gelijk aan of groter dan 0,60 m (zestig cm) en dat aan de vloer verbonden is;
- b) een element samengesteld:
 - door een doorlopend horizontaal overstek met breedte "a" en aan de vloer verbonden;
 - aan de bovenverdieping door een doorlopende borstwering met hoogte "b";
 - aan de onderverdieping door een doorlopende latei met hoogte "c".

De som der afmetingen a, b, c en d (dikte van de vloer), is gelijk aan of groter dan 1 m; elk der afmetingen a, b of c kunnen eventueel nul zijn.

3.2.2. De uitwendige wandversieringen van de gevels moeten vervaardigd zijn uit niet of moeilijk ontvlambare materialen. Dit geldt niet voor de schrijnwerkerij of de dichtingsvoegen.

3.2.3. De stijlen die het skelet van de gordijngewel (lichte gevel) vormen, zijn aan elke verdieping aan het skelet van het gebouw vastgezet. De borstwering en de latei zijn zodanig aan de vloerplaat vastgezet dat het geheel gedurende minstens één uur voldoet aan het criterium "vlamdichtheid", (zie § 0.3.3.2.); hetzelfde geldt voor de ondoorzichtbare of geen licht doorlatende delen van de gevels gelegen tussen de vensteropeningen.

3.3. Vertikale binnenwanden

De verticale binnenwanden van een kamer of een appartement moeten een weerstand tegen brand hebben van ten minste een half uur.

Wat betreft de verticale binnenwanden der evacuatiewegen, zie § 4.3.6.

3.4. Deuren

De deurpanelen in glas dragen een merkteken, zodat hun aanwezigheid opvalt.

De deuren die zich eventueel in de vluchtwegen bevinden, die hetzij één of meer uitgangen verbinden, hetzij toegang geven tot één of meer uitgangen, openen in beide richtingen.

Draaibomen of draaideuren zijn verboden.

3.5. Plafonds en valse plafonds

3.5.1. De plafonds, de valse plafonds en hun bekleding zijn vervaardigd uit niet ontvlambare materialen.

3.5.2. De valse plafonds hebben een weerstand tegen brand van minstens een half uur. In lokalen waar de valse plafonds ruimten afsluiten waarin zich technische uitrustingen bevinden die een bepaald brandgevaar opleveren, voldoen deze valse plafonds aan een aangepaste graad van weerstand tegen brand.

3.5.3. De ophangingselementen van de valse plafonds, van apparaten en van de andere opgehangen voorwerpen (verlichtingsapparaten, luchtkokers, kanalisaties, enz.), zijn berekend met een normale zekerheidscoëfficiënt om te weerstaan aan een omgevende temperatuur van minimum 100° C.

3.5.4. De ruimte tussen het plafond en het vals plafond is onderbroken door verlenging van al de verticale wanden die een weerstand tegen brand van minstens een half uur hebben. In ieder geval is deze ruimte onderbroken door een tussenschot met een weerstand tegen brand van minstens een half uur, derwijze dat vakken gevormd worden met een maximumlengte van 25 m.

3.6. Niet vlottende bekledingsmaterialen, die gebruikt worden als thermische of geluidsisolatie of als versiering

3.6.1. De bekledingsmaterialen voor de verticale wanden zijn op blijvende wijze "niet ontvlambaar", of ingevolge de wijze van aanbrengen "niet ontvlambaar", gemaakt.

3.6.2. De vloerbedekkingen mogen niet van het type zijn: "oppervlakte met snelle voortplantingssnelheid" (zie § 0.3.2.5.).

3.6.3. Er mag geen enkel brandbaar materiaal verwerkt worden in de tussenruimten die eventueel de scheiding vormen tussen de bekleding en de wanden.

3.7. Daken

Bij gebrek aan afgewerkte vloer, worden bouwelementen met een weerstand tegen brand van minstens één uur, als isolatie aangebracht tussen de lokalen van de kostgangers en het dak.

De waterdichte dakbedekking is gebouwd uit "niet ontvlambare" materialen of is ingevolge de wijze van aanbrengen blijvend "niet ontvlambaar" gemaakt.

4. BOUWVOORSCHRIFTEN BETREFFENDE DE COMPARTIMENTEN, DE GANGEN EN VLUCHTWEGEN TE GEBRUIKEN BIJ EVACUATIE

4.1. Compartimenten

De wanden, die de compartimenten bepaald in § 2.1., afscheiden en geen gevelwand zijn, hebben een weerstand tegen brand van minstens één uur.

De eventuele openingen aangebracht in deze wanden worden afgesloten met een zelfsluitende deur of met een bij brand zelfsluitende deur of luik met een weerstand tegen brand van minstens een half uur.

Voor de compartimentswanden die tevens gevel vormen, zie § 3.2.

4.2. Trappenhuizen en trappen

4.2.1. Aantal trappen.

De verdiepingen die geen normaal evacuatie niveau zijn, hebben slechts één binnentrap, dit voor zoveel de bepalingen van de §§ 4.3.3. en 4.3.5. nageleefd worden. Nochtans indien voormelde verdiepingen, bij toepassing van § 2.1. compartimenten moeten vormen, is elk dezer compartimenten voorzien van minstens één binnentrap.

4.2.2. Opvatting der binnentrappenhuizen.

4.2.2.1. De binnentrappenhuizen monden verplicht uit op de normale evacuatie niveaus.

4.2.2.2. Alleen de trappen van de verdiepingen waar meer dan twintig kostgangers kunnen verblijven, moeten ommuurd zijn. In dat geval: hebben de wanden der trappenhuizen een weerstand tegen brand van minstens één uur. Deze wanden mogen in glas zijn, op voorwaarde dat ze deel uitmaken van de gevel, en dat elk deel ervan op minstens 1 m afstand ligt van elke opening of beglaasd gedeelte van het gebouw; de toegang tot de trappenhuizen is voorzien van zelfsluitende deuren of bij brand zelfsluitende deuren, met een weerstand tegen brand van minstens een half uur, openend in de richting van de evacuatie, en waarvan de doorgangsbreedte minstens 1 m is.

4.2.2.3. De trappenhuizen die toegang verlenen tot de verdieping gelegen onder het laagste evacuatie niveau, mogen niet rechtstreeks in de verlenging liggen van deze van andere verdiepingen. Dit sluit niet uit dat de ene boven de andere mogen liggen. Dan moeten zij echter gescheiden zijn door

wanden met een weerstand tegen brand van minstens twee uur, en mag de doorgang van de ene naar de andere slechts geschieden langs een zelfsluitende deur of een bij brand zelfsluitende deur, met een weerstand tegen brand van minstens een half uur, en openend in de evacuatie-richting.

4.2.2.4. Buiten de brandblustoestellen, de natte leidingen voor de brandbestrijding, de leidingen voor de elektrische veiligheidsverlichting en de verlichtings- en verwarmingsapparaten, mogen er zich in de trappenhuizen geen voorwerpen bevinden, noch de toegang tot deze laatste verhinderen.

4.2.3. Verluchting van de binnentrappenhuizen.

Indien, zoals voorgeschreven in § 4.2.2.2., de trappenhuizen moeten ommuurd zijn, dient er bovenaan een opening voorzien te worden die uitmondt in de vrije lucht, om alzo de evacuatie van de rook te vergemakkelijken. Deze opening, die in normale omstandigheden kan gesloten worden, heeft een doorsnede van minstens 1/2 m². De afsluiting is echter uitgerust met een openingsmechanisme dat automatisch reageert op de detectie van verbrandingsgassen of rook, en daarenboven met een gemakkelijk te bereiken handbediend openingsmechanisme dat zich op het normale evacuatie-niveau bevindt.

4.2.4. Binnentrappen.

4.2.4.1. Bouwvoorschriften.

De trappen zijn gebouwd uit niet of moeilijk ontvlambare materialen.

De trappen zijn aan beide zijden voorzien van een veilig vastgehechte leuning of handgreep die doorloopt op de bordessen. De treden zijn uitgerust met een antislipneus.

De helling der trappen mag niet meer dan 75 pct. bedragen (maximumhellingshoek 37°).

De trapgedeelten zijn recht.

Het aantal treden per trapgedeelte wordt beperkt tot 17.

4.2.4.2. Nuttige breedte van de traparmen en van de bordessen.

Voor de nuttige breedte van traparmen en bordessen, wordt de ruimte in acht genomen die tot op een minimumhoogte van 2 m vrij is van elke hindernis. Er dient hierbij geen rekening gehouden met het uitsteken van de handgreep die langs de wanden der trappen en bordessen geplaatst is, op voorwaarde dat deze niet meer dan 8 cm (acht cm), bedraagt, en niet hoger gelegen is dan 1 m boven de trapneuzen of de vloer der bordessen. Hetzelfde geldt voor de plinten, de trapbomen en de steunmuur aangelegd langs deze wanden.

Deze breedte is in centimeters ten minste gelijk aan: het aantal personen die deze trapgedeelten en bordessen moeten gebruiken, om de gewone evacuatie-uitgangen te bereiken, vermenigvuldigd met 1,25 of 2 naargelang voorzien wordt dat deze personen de trap moeten afdalen of opstijgen, om een normaal evacuatie-niveau te bereiken. Zonder af te wijken van hetgeen hiervoor gezegd is, blijft de minimum nuttige breedte van de doorgangen vastgesteld op 0,80 m (tachtig centimeter).

4.3. Evacuatiewegen

4.3.1. De verbinding naar en tussen de trappenhuizen geschiedt langs evacuatiewegen.

4.3.2. De kamers, appartementen of andere lokalen van de kostgangers hebben een deur die rechtstreeks uitgeeft op de evacuatieweg van deze lokalen. De deurvleugels hebben een minimumbreedte van 0,80 m. De deuren van de kamers van de kostgangers, die zich niet op eigen krachten verplaatsen, hebben nochtans een breedte van minstens 1 m.

4.3.3. Voor de verdiepingen die geen normale evacuatie-niveaus zijn, zijn de ingangdeuren van de lokalen voor de kostgangers niet verder dan maximum 30 m verwijderd van de naastgelegen binnentrap.

Zo meerdere binnentrappen moesten voorzien worden, mag de afstand tussen deze ingangdeuren en een andere trap dan de naastgelegen trap, maximum slechts 60 m bedragen.

4.3.4. De nuttige breedte van de evacuatiewegen wordt op dezelfde wijze berekend als die voor de

traparmen en bordessen (zie eerste lid van § 4.2.4.2.).

De nuttige breedte van de evacuatiewegen is, in centimeters, ten minste gelijk aan het aantal personen die er moeten gebruik van maken, om een trap of een uitgang te bereiken. Zonder afbreuk te doen aan hetgeen voorafgaat, wordt de minimum nuttige breedte van voormelde doorgangen, bepaald op 0,80 m (tachtig centimeters), behalve voor de evacuatiewegen te gebruiken voor het transport van de kostgangers die zich op eigen kracht niet kunnen verplaatsen, waarvoor ze bepaald wordt op 1,80 m.

4.3.5. De maximale lengte van de doodlopende gangdelen is 15 meter.

4.3.6. De verticale binnenwanden van de evacuatiewegen hebben een weerstand tegen brand van minstens een half uur.

4.4. Nummering der verdiepingen - Aanwijzingen

4.4.1. Aan iedere verdieping wordt een volgnummer toegekend, met inachtnaam van volgende regels: de nummers vormen een ononderbroken reeks; een der normale evacuatie-niveaus draagt het nummer 0; de verdiepingen gelegen onder het niveau 0 dragen een negatief nummer; de verdiepingen gelegen boven het niveau 0 dragen een positief nummer.

4.4.2. Het volgnummer van elke verdieping: wordt ten behoeve van de personen die gebruik maken van de bordessen der trappenhuizen of de toegangen tot de liften, ten minste op één wand ervan aangebracht; moet leesbaar zijn vanuit de liftkooi wanneer deze laatste stil staat.

De uitgangen zijn aangeduid door de woorden "uitgang", of "nooduitgang", volgens het geval.

De richting van de wegen, uitgangswegen en trappen die naar de uitgangen leiden moeten aangegeven zijn door pijlstrepen vergezeld van het woord "uitgang", of "nooduitgang", naargelang het geval.

Deze aanduidingen en tekens, in wit op groene achtergrond of omgekeerd, zijn duidelijk zicht- en leesbaar.

4.4.3. De volgnummers van de verdiepingen zijn in de liften naast de bedieningsknoppen aangebracht. Bovendien staan de woorden "uitgang", of "nooduitgang", vermeld naast het nummer van de verdieping waar zich de uitgangen of nooduitgangen bevinden.

5. BOUWVOORSCHRIFTEN VOOR SOMMIGE LOKALEN EN TECHNISCHE RUIMTEN

5.1. Stookplaatsen en aanhorigheden

De stookplaatsen en hun bijgebouwen worden uitgevoerd volgens de voorschriften en de technische voorwaarden zoals voorzien in de desbetreffende richtlijnen.

De stookplaatsen en hun aanhorigheden zijn van de andere gebouwen en lokalen gescheiden door muren met een weerstand tegen brand van minstens twee uur.

Iedere toegang tot de stookplaatsen en zijn aanhorigheden, vanaf de andere lokalen van de gebouwen waarin deze zich bevinden, geschiedt met een zelfsluitende deur met een weerstand tegen brand van ten minste een half uur.

5.2. Transformatiekabines aangesloten op een hoogspanningsnet

5.2.1. Algemeen.

De transformatiekabines zijn uitgevoerd volgens de voorschriften van het "Algemeen Reglement op de arbeidsbescherming", en van de norm NBN 449 "Transformatorstations voor hoogspanningsverbruikers".

Bovendien:

- hebben de wanden, met uitzondering van de buitenwanden, een weerstand tegen brand van minstens twee uur;
- zijn er bijzondere schikkingen getroffen opdat het waterpeil (van waar het water ook moge komen, zelfs het bluswater van de brandbestrijding), beneden het peil van de vitale gedeelten der elektrische installatie

zou blijven.

Indien voor het geheel der apparaten, de hoeveelheid brandbaar dielectricum 50 l of meer bedraagt, zijn de voorschriften voorzien door de norm NBN 577 "Richtlijnen voor de brandbeveiliging van transformatiestations" van toepassing.

5.2.2. Ter plaatse gemonteerde kabines.

Een ter plaatse gemonteerde kabine wordt ingericht in een daarvoor bestemd lokaal. Tenzij het een buiteningang is, is de toegang tot dit lokaal voorzien van een zelfsluitende deur, met een weerstand tegen brand van minstens een half uur.

Het dielectricum van de transformatoren is in niet brandbaar materiaal.

De automatische uitschakelaars zijn van het droge type of met een geringe olie-inhoud.

5.2.3. Geprefabriceerde kabines.

Een geprefabriceerde kabine vormt een volledig gepantserd blok, in overeenstemming met de voorschriften van sectie 1, hoofdstuk I - titel III, van het "Algemeen Reglement op de arbeidsbescherming", en dient niet verplichtend geïnstalleerd te worden in een daarvoor speciaal voorzien lokaal.

Iedere toegang van het lokaal waar de geprefabriceerde kabine zich bevindt, voldoet aan de voorschriften van § 5.2.2.

5.3. De binnenshuis gelegen garages en parkeerruimten

De binnenshuis gelegen garages en parkeerruimten zijn van de andere gebouwen en lokalen gescheiden door wanden met een weerstand tegen brand van minstens twee uur.

Iedere toegang tot de binnenshuis gelegen garages en parkeerruimten vanaf de andere lokalen van de gebouwen waarin deze zich bevinden, geschiedt door een sas waarvan de wanden een weerstand tegen brand hebben van minstens twee uur, en zelfsluitende deuren met een weerstand tegen brand van minstens een half uur, en die op minstens 1 m van elkaar gelegen zijn.

5.4. Huisvuilstortkokers

De wanden van de huisvuilstortkokers, alsook deze van de ruimte voor het opvangen van het huisvuil, hebben een weerstand tegen brand van minstens twee uur, en zijn gebouwd uit niet ontvlambare materialen; de binnenoppervlakte van deze wanden is effen. Nochtans indien de huisvuilstortkokers buitenshuis gelegen zijn, en gebouwd in niet brandbare materialen, dienen ze geen weerstand tegen brand te hebben van minstens twee uur.

De verluchting steekt minstens 1 m boven het niveau van de dakbedekking uit.

De deurtjes voor het uitstorten van het huisvuil zijn van het zelfsluitende type; deze deurtjes hebben een weerstand tegen brand van minstens een half uur en zijn gemaakt uit niet ontvlambare materialen.

De eventuele toegang tot het lokaal waar het huisvuil wordt opgevangen, vanaf de andere lokalen van het gebouw waarin dit zich bevindt, geschiedt met een zelfsluitende deur met een weerstand tegen brand van ten minste een half uur.

5.5. Kokers

De wanden van de kokers die kanalisaties bevatten, hebben een weerstand tegen brand van minstens één uur.

De toegangspanelen en deurtjes hebben een weerstand tegen brand van minstens een half uur.

De normale ingangen van de afvoerkokers voor linnen en bordenliften zijn voorzien van een luik met een weerstand tegen brand van minstens een half uur. Deze luiken zijn uitgerust met een mechanisme voor automatische sluiting, dat ze gesloten houdt zo er geen gebruik van gemaakt wordt.

De kokers mogen geplaatst worden in de trappenhuisen die als evacuatieweg gebruikt worden, maar

mogen er niet kunnen geopend worden.

Wat betreft de kokers voor de luchtverversing, de liften of de lastenliften, zie de desbetreffende paragrafen die handelen over de uitrusting van deze installaties.

5.6. Gemeenschappelijke keukens

5.6.1. De keukens en het "ensemble keuken-restaurant", in gebouwen waar ook lokalen voor kostgangers gevestigd zijn, zijn van deze laatste lokalen gescheiden door wanden met een weerstand tegen brand van minstens twee uur. De openingen in de muren van deze gebouwen zijn voorzien van zelfsluitende deuren, of van bij brand zelfsluitende deuren of luiken, met een weerstand tegen brand van minstens een half uur, tenzij deze openingen rechtstreeks op de buitenlucht uitgeven. Voormelde deuren moeten openen in de evacuatie-richting.

De bepalingen van voormelde alinea zijn niet van toepassing op de aanrechtkeukens.

5.6.2. Bakovens en vloeistofverwarmers zijn gemonteerd op niet brandbare draagsteunen. Zo de muren in de nabijheid van deze toestellen niet gebouwd of bekleed werden met niet brandbare en niet warmtegeleidende materialen, zijn deze toestellen bovendien zo ver van de wanden verwijderd, dat deze laatste geen hogere temperatuur bereiken dan 90°C.

5.6.3. Afvoerkanalen voor verbrandingsgassen en dampen.

De afvoerkanalen voor verbrandingsgassen en dampen zijn vervaardigd uit niet brandbaar materiaal. Deze kanalen hebben een dichtheidszekerheid tot op een temperatuur van 800°C.

De verbrandingsgassen en dampen worden langs deze kanalen, die niet in verbinding mogen staan met andere leidingen, buiten het gebouw geleid.

Elk niet afgeschermd brandbaar materiaal is op ten minste 45 centimeter van de kanalen gelegen.

De binnenzijde der kanalen is glad en weerstaat aan de inwerking van scheikundige produkten die normaal in de af te voeren verbrandingsgassen en dampen aanwezig zijn.

De kanalen moeten gemakkelijk kunnen nagezien en gereinigd worden. Te dien einde zijn er eventueel openingen in aangebracht.

De kanalen die uit de gemeenschappelijke keukens komen, zijn hetzij aan de buitenkant van het gebouw goed vastgemaakt, hetzij geplaatst in kokers met wanden met een weerstand tegen brand van minstens twee uur, waarin geen andere leidingen verwerkt zijn. In dit laatste geval hebben de deurtjes of deuren van de toegangen voor het nazicht en de reiniging, een weerstand tegen brand van minstens één uur.

5.7. Opslagplaats voor huisvuil

In de instellingen met méér dan twintig bedden, is een lokaal voorzien om het huisvuil op te slaan.

Een dergelijke opslagplaats voldoet aan de voorschriften van § 5.4., betreffende de huisvuilstortkokers.

Eenzelfde lokaal mag dienen zowel voor het opvangen als voor het opslaan van huisvuil.

6. UITRUSTING DER INSTELLINGEN

6.1. Liften en goederenliften

6.1.1. Liften en goederenliften zijn uitgevoerd volgens de voorschriften van sectie II van het hoofdstuk I, titel III, van het "Algemeen Reglement op de arbeidsbescherming", en de norm NBN 250 "Richtlijnen voor de constructie van elektrische liften en goederenliften".

6.1.2. Het geheel dat gevormd wordt door één of meerdere kokers (zie norm NBN 250, artikel 104.21), is omsloten door wanden met een weerstand tegen brand van minstens twee uur, met uitzondering van de bordeswanden en de wanden die deel uitmaken van de gevel.

Het geheel van de bordesvoorzijde voldoet gedurende minstens een half uur aan het criterium van "vlamdichtheid", (zie § 0.3.3.2.). De bordesdeuren sluiten automatisch, het sluit- en veiligheidsmechanisme

moet zodanig opgevat zijn, dat het sluiten niet kan verhinderd worden door aanwezigheid van rook.

De wanden die de afscheiding vormen van één of meer liftkokers, en aan de gevelzijde liggen, hebben een weerstand tegen brand van minstens één uur.

De wanden eventueel tussen twee naast elkaar liggende liftkokers hebben een weerstand tegen brand van minstens een half uur.

6.1.3. De machinekamers bevinden zich boven of naast de liftkokers en aan het bovenste gedeelte ervan; al de gemene wanden met andere lokalen hebben een weerstand tegen brand van ten minste één uur.

Zo de machinekamer niet in het gebouw ingebouwd werd, is het dak ervan gemaakt uit niet of moeilijk ontvlambare materialen, maar er is hiervoor geen weerstand tegen brand vereist.

Er is een natuurlijke of mechanische verluchting voorzien om de voortdurende rookafvoer uit de machinekamer te bevorderen; indien hiervoor een afvoerkanaal nodig is, hebben de wanden ervan een weerstand tegen brand van minstens één uur.

6.1.4. De liftkooien mogen niet bekleed of versierd worden met gemakkelijk of middelmatig ontvlambare materialen.

6.2. Elektrische installaties voor drijfkracht, verlichting en signalisatie

6.2.1. Algemeen.

6.2.1.1. De installaties worden uitgevoerd gelijkvormig aan de voorschriften van het "Algemeen Reglement op de Arbeidsbescherming", en de desbetreffende normen, alsook van deze van onderhavige § 6.2.

6.2.1.2. Alle kunstmatige verlichting moet elektrisch gebeuren.

6.2.1.3. In de lokalen waar gemakkelijk ontvlambare materialen zijn opgestapeld of die een bijzonder ontploffingsgevaar inhouden, zijn volgende veiligheidsmaatregelen genomen, dit zonder afbreuk te doen aan de bijzondere voorschriften van het "Algemeen Reglement op de arbeidsbescherming":

- alleen laagspanning is toegelaten;
- de leidingen moeten perfect dicht en mechanisch sterk zijn;
- al de apparaten zijn afgeschermd door hermetisch sluitende omhulsels.

6.2.2. Leidingen.

6.2.2.1 . Mogen alleen maar gebruikt worden:

- a) draden die voldoen aan de normen NBN 10 of NBN 458, getrokken door stalen buizen die beantwoorden aan de norm NBN 45, of in buizen, gemaakt uit materiaal dat de vlam niet voortplant (volgens de norm NBN 409), deze laatste worden in sleuven in de wanden aangebracht en bedekt met mortel, pleister of elk ander niet brandbaar materiaal;
- b) kabels die in een stalen omhulsel gevat zijn en beantwoorden aan een der normen: NBN 10, 14, 259, 458, 529, 566, 759 of 815;
- c) kabels die beantwoorden aan de norm NBN 693 (elektrische leidingen met minerale isolatie);
- d) leidingen van het type CA en FB volgens de norm NBN 10, voor de verbindingen van de bediening der liften.

6.2.2.2. De leidingen die stroom leveren voor:

- de veiligheidsverlichting;
- de meldings-, waarschuwings- en alarminstallaties;
- het drijfwerk der liften;
- de ontrookinrichtingen;
- de pompen voor de waterbevoorrading van de brandbestrijdingstuigen, zijn zoveel mogelijk derwijze geplaatst, dat gevaar voor uitvallen verdeeld is. Bovendien zijn ze gescheiden van die lokalen, die een bijzonder brandgevaar inhouden, te weten de stookplaatsen, de keukens, de rommelkamers, enz.

6.2.3. Toestellen.

6.2.3.1. De apparatuur en de gebruikstoestellen moeten voldoende veilig zijn.

De toestellen kunnen als dusdanig aangezien worden o.a. zo zij in regel zijn met de Belgische normen of met aanvaarde normen.

6.2.3.2. De apparatuur en de gebruikstoestellen mogen niet rechtstreeks op gemakkelijk ontvlambare materialen bevestigd worden, tenzij zij zelf beschermd zijn door een bekleding van niet of moeilijk ontvlambaar materiaal.

6.2.3.3. De toestellen voor de verlichting van de evacuatiewegen zijn aan de wanden vastgehecht.

6.2.4. Autonome stroombronnen.

De veiligheidsverlichting, evenals de elektrische meldings- en alarminstallaties, zijn gevoed door één of meerdere autonome stroombronnen, waarvan het vermogen groot genoeg is, om al de er op aangesloten installaties gelijktijdig te laten werken.

Zodra de normale voeding, met elektrische stroom uitvalt, moeten de autonome stroombronnen:

- binnen een tijdsspanne van maximaal 30 seconden automatisch stroom leveren voor de er op aangesloten apparaten;
- binnen de minuut volop kunnen werken, dit gedurende minstens één uur na de onderbreking van de normale stroomlevering.

6.2.5 Veiligheidsverlichting.

De grote gemeenschappelijke lokalen, als daar zijn: refters, vergaderlokalen, zalen voor de eredienst, enz., evacuatiewegen, bordessen, liftkooien, stookplaatsen, schakelborden voor de verdeling van de elektrische energie op elke verdieping, evenals de lokalen waarin de autonome stroombronnen zijn ondergebracht, en de lokalen waarin zich het brandbestrijdingsmateriaal bevindt, zijn voorzien van een veiligheidsverlichting.

Er mag gebruik gemaakt worden van autonome toestellen die bestaan uit: een verlichtingsapparaat, een batterij, een laadtoestel en een commandorelais, op voorwaarde dat deze toestellen voldoende veilig zijn voor een goede werking en beantwoorden aan de bepalingen van § 6.2.4.

6.3. Installaties gevoed met brandbare gassen verdeeld langs leidingen van de openbare sector

6.3.1. Algemeen.

6.3.1.1. Terminologie.

6.3.1.1.1. Aansluiting op het openbaar distributienet: buizen, onderdelen en toestellen, met inbegrip van meter, die deel uitmaken van de aankoppeling op de openbare leidingen.

6.3.1.1.2. Binneninstallatie: buizen, onderdelen en toestellen achter de meter.

6.3.1.2. De installaties beantwoorden aan de desbetreffende technische voorschriften van goede uitvoering.

6.3.2. Aansluiting op het distributienet.

6.3.2.1. Op elke aansluiting van het distributienet is een afsluitkraan geplaatst, buiten de gebouwen en de toegangen tot deze laatste. De plaats waar deze kraan(en) zich bevindt(en), is(zijn) gemakkelijk vast te stellen.

6.3.2.2. Lokalen voor het ontspannen van aardgas.

Deze lokalen zijn doeltreffend verlucht.

De apparatuur voor het ontspannen van aardgas mag niet geïnstalleerd worden in lokalen gelegen onder het laagst gelegen normaal evacuatiëniveau.

De lokalen voor het ontspannen van aardgas zijn afgescheiden van de andere lokalen of gebouwen, door muren met een weerstand tegen brand van minstens twee uur.

De eventuele toegang tot het ontspanningslokaal, vanuit andere plaatsen in het gebouw, geschiedt langs

een zelfsluitende deur met een weerstand tegen brand van ten minste een half uur.

6.3.2.3. Meters.

6.3.2.3.1. De meettoestellen voor middelmatige druk zijn geïnstalleerd in de ontspanningslokalen waarvan sprake in § 6.3.2.2.

6.3.2.3.2. De meettoestellen voor lage druk, alsook eventueel de ontspannings-regelaars zijn opgesteld in goed verluchte ruimten.

6.3.2.4. De elektrische installaties in de ontspanningslokalen of de plaatsen waar de gemeenschappelijke meettoestellen voor lage druk zijn opgesteld, voldoen aan de bepalingen van § 6.2.1.3.

6.3.3. Distributieleidingen van de binneninstallatie.

6.3.3.1. De distributieleidingen zijn zodanig opgevat dat zij weerstaan aan een druk die minstens gelijk is aan tienmaal de hoogst toegelaten bedrijfsdruk. Zij zijn vervaardigd uit staal of koper.

De buisstukken die deel uitmaken van de distributieleiding mogen aan elkaar gezet worden door:

- autogeënlassing;
- een soldeernaad waarvan het smeltpunt van het mengsel minstens op 500° C ligt;
- koppelstukken aangepast aan het soort verdeeld gas.

6.3.3.2. De distributieleidingen zijn binnen de gebouwen zo geplaatst dat zij over hun ganse lengte kunnen geïnspecteerd worden, behalve nochtans daar waar ze bij toepassing van 6.3.3.5., in mantelbuizen moeten gelegd zijn. Doeltreffende maatregelen zijn genomen om ze te beschermen tegen corrosie.

6.3.3.3. De distributieleidingen mogen niet gelegd worden;

- in de kanalen voor de afvoer van rook- en verbrandingsgassen, zelfs zo deze hiervoor niet gebruikt worden;
- in de schachten van de liften, lasten- en bordenliften
- in de huisvuilstortkokers of de kokers voor het waslinnen;
- in de verluchtungs- of verwarmingskokers.

Zij mogen evenmin door voormelde kanalen of kokers lopen of door watergoten of rioolmonden.

De distributieleidingen zijn op minstens 5 cm afstand van andere kanalen gelegd en mogen niet in verbinding staan met de afvoerkanalen voor rook- en verbrandingsgassen.

6.3.3.4. De distributieleidingen mogen niet doorheen ruimten lopen waar een lek bijzonder gevaarlijk kan zijn, hetzij door de bestemming van deze ruimten, hetzij door hun onvoldoende verluchting. Indien dit nochtans niet kan vermeden worden moeten de buizen in dit gedeelte uit één stuk zijn en zonder koppelingen.

6.3.3.5. Mantelbuizen.

De mantelbuizen zijn uit één stuk en hebben voldoende mechanische weerstand. Zij zijn verplicht:

- voor alle buizen die vertikaal doorheen binnenwanden steken;
- voor de koperen buizen, die door buitenwanden steken alsook bij het doorsteken van horizontale binnenwanden met meer dan 20 cm dikte.

Door de mantelbuizen voor de gasleidingen mogen geen andere leidingen gaan.

6.3.3.6. Hulpstukken.

De installatie omvat een voldoende aantal hevels of T-stukken, teneinde een gemakkelijk onderhoud toe te laten. Zij worden in 't bijzonder aangebracht in de laaggelegen punten van de verticale buisleidingen alsook op de leidingen die aan condensaatvorming onderhevig zijn.

6.3.4. Verbruikstoestellen.

6.3.4.1. Voor de voeding van de verbruikstoestellen mogen enkel onbuigzame buizen gebruikt worden.

Op de aanvoerleiding van elk verbruikstoestel staat een gemakkelijk te bereiken stopkraan, die zo dicht

mogelijk bij het verbruikstoestel wordt aangebracht.

Wanneer meerdere verbruiksapparaten in één lokaal gegroepeerd worden, wordt een verdeelkraan op de algemene voedingsleiding geplaatst. Deze kraan is gemakkelijk te bereiken en bevindt zich op minder dan 15 meter afstand van het eerste toestel. De nodige maatregelen zijn genomen opdat deze kraan enkel in geval van noodzaak kan gebruikt worden.

6.3.4.2. Elk verbruikstoestel is aangepast aan aard en druk van het gas.

Het moet voldoende veilig zijn. Er mag gezegd worden dat hieraan voldaan wordt o.a. als het toestel beantwoordt aan de eisen van een Belgische norm of aan een aangenomen norm.

6.3.4.3. In de lokalen waar één of meer toestellen geïnstalleerd zijn, zijn afdoende maatregelen genomen, niet alleen voor een goede ventilatie, maar ook:

- voor een voldoende aanvoer van verse lucht, om de verbrande lucht te vervangen;
- voor een voldoende afvoer, buiten het gebouw, van de verbrandingsgassen.

Afvoerleidingen zijn voorzien voor het verplichtend uitdrijven van de verbrandingsprodukten, voortkomende van de verbruikstoestellen van gemeenschappelijke keukens, andere dan aanrechtkeukens. Deze leidingen voldoen aan de bepalingen van § 5.6.3.

6.4. Installaties van vloeibaar gemaakte petroleumgassen

6.4.1. Algemeen.

6.4.1.1. De installaties van vloeibaar gemaakte petroleumgassen voldoen aan de desbetreffende voorschriften, normen, vakmanskunst, technische eisen en richtlijnen.

6.4.1.2. De hulpstukken zoals: kranen, kleppen, deksels, veiligheidsventielen, ontspanners, enz. zijn geschikt voor het gebruik van vloeibaar gemaakte petroleumgassen.

6.4.1.3. Het verbruik van commerciële butaan in verplaatsbare flessen is verboden.

6.4.1.4. In de gebouwen is de maximum toegelaten bedrijfsdruk 1,5 kg/cm².

6.4.1.5. In de gebouwen is de installatie zodanig opgevat, dat zelfs per ongeluk, de druk in de leidingen:

- geen 150 gr/cm² kan bedragen, zo de maximale bedrijfsdruk gelijk of minder is dan 100gr/ cm²;
- met niet meer dan 50 pct., de maximale bedrijfsdruk kan overtreffen, indien deze meer is dan 100 gr/ cm².

6.4.1.6. Een afsluitkraan bevindt zich in de nabijheid van de plaats waar de leiding het gebouw binnen komt. Deze afsluitkraan moet zich buiten het gebouw en zijn ingangen bevinden. De plaats waar deze kraan zich bevindt is gemakkelijk vast te stellen.

6.4.1.7. De handelingen voor het plaatsen of vervangen van verplaatsbare recipiënten, geschieden in de veiligst mogelijke omstandigheden. Na het beëindigen van deze handelingen zal de dichtheid van de buizen en koppelingen nagezien worden.

6.4.2. Vaste gasreservoirs.

6.4.2.1. Ongeacht hun inhoud, beantwoorden de opslagplaatsen in vaste reservoirs voor vloeibaar gemaakte petroleumgassen aan de voorschriften van het desbetreffende koninklijk besluit van 21 oktober 1968.

6.4.2.2. Op grond van hoofdstuk I van het Algemeen Reglement op de arbeidsbescherming wordt bovendien een machtiging vereist voor opslagplaatsen en vaste reservoirs met een inhoud van 300 liter en meer (gemeten in liter water). Zonder afbreuk te doen aan de bepalingen van voormelde paragraaf, moeten deze opslagplaatsen eventueel ook voldoen aan de vereisten gesteld door de machtigingsbesluiten.

6.4.2.3. De gebouwen waarin lokalen voor kostgangers gevestigd zijn, zijn op dezelfde wijze van de eventuele verdampingsinstallaties verwijderd of gescheiden, als ze het moeten zijn van andere constructies of door derden bezette lokalen.

6.4.3. Installaties met verplaatsbare reservoirs.

6.4.3.1. De verplaatsbare reservoirs voldoen aan de voorschriften van sectie III van hoofdstuk I van titel III van het "Algemeen Reglement op de arbeidsbescherming".

6.4.3.2. Voor de opslagplaatsen van verplaatsbare reservoirs met een inhoud (in liter water), van 500 liter of meer is een machtiging nodig, bij toepassing van hoofdstuk I - Titel I van het "Algemeen Reglement op de arbeidsbescherming", en voldoen aan de vereisten gesteld door de machtigingsbesluiten.

6.4.3.3. Veiligheidsmaatregelen voor de verplaatsbare reservoirs.

6.4.3.3.1. De verplaatsbare recipiënten mogen niet in de gebouwen geplaatst worden. Buiten de gebouwen zijn zij op minstens 1,5 m van vensters, en 2,5 m van de deuren geplaatst.

6.4.3.3.2. De verplaatsbare recipiënten staan steeds rechtop, op een niveau dat niet lager ligt dan het omringend terrein, en op minstens 2,5 m afstand van elke kelderopening of ingang naar een kelderverdieping. Zij moeten tegen omvallen beschermd worden.

6.4.3.3.3. Gemakkelijk brandbare stoffen, hierin begrepen droog gras en onkruid, mogen niet opgestapeld worden op minder dan 2,5 m van de verplaatsbare recipiënten.

6.4.3.3.4. Verplaatsbare recipiënten met hun toestellen zijn beschermd tegen weersinvloeden. De ruimten waarin ze eventueel ondergebracht worden: mogen enkel opgetrokken worden uit niet brandbare materialen; zijn voorzien van een goede ventilatie, zowel onder als boven.

6.4.3.3.5. Koppeling van de verplaatsbare recipiënten aan de distributieleiding.

Teneinde het leeglopen van de leiding bij het verwisselen van recipiënten te vermijden, zal een afsluitsysteem aangebracht worden op de leiding van elk recipiënt. Dit apparaat mag bestaan hetzij uit een klep of een terugslagklep, hetzij een omkeerklep zo de voeding langs twee recipiënten geschiedt.

6.4.4. Leidingen.

6.4.4.1. De leidingen zijn vervaardigd in buizen van naadloos staal, koper of een koperlegering, voldoende sterk om te weerstaan aan een bedrijfsdruk van 20 kg/cm².

De buisstukken die deel uitmaken van de distributieleiding zijn aan elkaar gezet door:

- autogeenlassing;
- een soldeernaad waarvan het smeltpunt van het mengsel op minstens 500° C ligt.

Nochtans wordt het gebruik toegelaten van speciale mechanische koppelingen voor vloeibaar gemaakte petroleumgassen, in zoverre dit nodig is voor het demonteren en hermonteren.

6.4.4.2. De distributieleidingen moeten binnen de gebouwen zo geplaatst zijn, dat zij over hun ganse lengte kunnen geïnspecteerd worden, behalve nochtans daar waar zij bij toepassing van § 6.4.4.5., in moffen moeten gelegd zijn. Doeltreffende maatregelen zijn genomen om deze leidingen te beschermen tegen corrosie.

6.4.4.3. De leidingen mogen niet gelegd worden:

- in de kanalen voor afvoer van rook of verbrandingsgassen, zelfs zo deze hiervoor niet gebruikt worden;
- in de schachten van de liften, lasten- of bordenliften;
- in de huisvuilstorkokers of de kokers voor het waslinnen;
- in de verluchtungs- of verwarmingskokers.

Zij mogen evenmin door voormelde kanalisatie of kokers lopen, noch door watergoten of rioolmonden.

De distributieleidingen zijn gelegd op minstens 5 (vijf) cm afstand van andere kanalisaties en mogen niet in verbinding staan met de afvoerkanalen voor rook en verbrandingsgassen.

6.4.4.4. De distributieleidingen mogen niet doorheen ruimten lopen waar een lek bijzonder gevaarlijk kan zijn, hetzij door de bestemming van deze ruimten, hetzij door hun onvoldoende verluchting. Indien dit nochtans niet kan vermeden worden moeten de buizen in dit gedeelte uit één stuk zijn zonder koppelingen.

6.4.4.5. Mantelbuizen.

De mantelbuizen zijn uit één stuk en hebben een voldoende mechanische weerstand.

Zij zijn verplicht:

- voor alle leidingen die vertikaal doorheen binnenwanden steken;
- voor leidingen uit koper of koperlegering, die door buitenwanden steken, of door horizontale binnenwanden gaan met meer dan 20 cm dikte.

De mantelbuizen voor de gasdistributie mogen geen andere leidingen bevatten.

6.4.5. Verbruikstoestellen.

6.4.5.1. Voor de voeding van de verbruikstoestellen worden enkel onbuigzame buizen gebruikt.

Op de aanvoerleiding van elk verbruikstoestel staat een stopkraan. Deze kraan moet gemakkelijk bereikbaar zijn en bevindt zich in de onmiddellijke nabijheid van het gebruikte toestel.

Een verdeelkraan wordt op de algemene voedingsleiding geplaatst, wanneer meerdere verbruiksapparaten in één lokaal gegroepeerd zijn. Deze kraan is gemakkelijk te bereiken en bevindt zich op minder dan 15 m afstand van het eerste toestel. De nodige maatregelen zijn getroffen opdat deze kraan enkel in geval van noodzaak kan gebruikt worden.

6.4.5.2. Elk verbruikstoestel is aangepast aan aard en druk van het gas.

Het is voldoende veilig. Er mag gezegd worden dat hieraan voldaan is, o.a. als het toestel beantwoordt aan de eisen van een Belgische norm of aan een aangenomen norm.

6.4.5.3. In de lokalen waar één of meer toestellen geïnstalleerd zijn, zijn afdoende maatregelen genomen, niet alleen voor een goede ventilatie, maar ook voor:

- een voldoende aanvoer van verse lucht, om de verbrande lucht te vervangen;
- een voldoende afvoer van de verbrandingsgassen.

Afvoerleidingen zijn voorzien voor het uitdrijven van de verbrandingsprodukten voortkomende van de verbruikstoestellen van gemeenschappelijke keukens, andere dan aanrechtkeukens. Deze leidingen voldoen aan de bepalingen van § 5.6.3.

6.5. Installaties voor verwarming en klimaatregeling

6.5.1. Algemeen.

6.5.1.1. Terminologie.

6.5.1.1.1. Installatie van centrale verwarming: verwarmingsinstallatie waarvan de warmtebron(nen), de warmte-energie van een fluidum opvoert, en deze vervolgens overbrengt naar de lokalen die moeten verwarmd worden.

6.5.1.1.2. Lokaal verwarmingsapparaat: toestel met een warmtebron opgesteld in het te verwarmen lokaal.

6.5.1.1.3. Centrale installatie voor klimaatregeling: installatie voor de klimaatregeling door dewelke de behandelde lucht vervoerd wordt naar de verschillende lokalen die moeten geklimatiseerd worden.

6.5.1.2. De verwarmings- of klimaatregelingsinstallaties voldoen aan de desbetreffende voorschriften, regels der kunst en technische richtlijnen, in 't bijzonder deze hierna vermeld:

NBN 237: Gemeenschappelijke eisen voor alle systemen;

NBN 238: Gemeenschappelijke eisen voor alle systemen van centrale verwarming, luchtverversing en klimaatregeling;

NBN 239: Bijzondere eisen voor centrale verwarmingsinstallaties met lage drukstroom;

NBN 240: Bijzondere eisen voor centrale verwarmingsinstallaties met water of stoom onder hoge druk.

6.5.2. Centrale verwarmingsinstallaties.

6.5.2.1. De warmtebronnen staan opgesteld in stookplaatsen die voldoen aan de eisen van § 5.1.

6.5.2.2. De warmtebronnen met automatische ontsteking in dewelke een vloeibare brandstof gebruikt wordt, zijn uitgerust met een veiligheidstoestel voorzien door de Belgische norm NBN 411 "Oliebranders - Algemene eisen".

6.5.2.3. De warmtebronnen met automatische ontsteking, die een brandbaar gas gebruiken, zijn uitgerust met een toestel:

- dat de toevoer van brandstof naar de brander automatisch afsluit bij het stilvallen van de brander, bij oververhitting of overdruk in de wisselaar;
- dat alle toevoer van brandstof afsluit bij toevallig uitdoven van de waakvlam.

6.5.2.4. Centrale verwarming met warme lucht:

6.5.2.4.1. In de warmtebronnen heeft de lucht voortdurend een hogere druk dan het gas dat circuleert in de ketelhaard.

6.5.2.4.2. Worden niet toegelaten:

- de verwarming met rechtstreekse verbranding in de rond te stuwen lucht;
- de verwarming met een uitwisseling van warmte met een vloeistof of stoom, waarvan de temperatuur méér dan 180° C is.

6.5.2.4.3. Er zijn voldoende veiligheidsmaatregelen genomen, opdat de temperatuur van de lucht komende uit de warmtebronnen nooit 180° C te boven gaat.

6.5.3. Plaatselijke verwarmingstoestellen.

De plaatselijke toestellen die dienen voor de hoofdverwarming, bijkomende of aanvullende verwarming, werken elektrisch en voldoen aan volgende vereisten:

- er mag geen enkel contact zijn, zelfs toevallig, met om het even welk voorwerp en de verwarmende weerstanden;
- de temperatuur van de lucht aan de uitlaat mag niet hoger zijn dan 80° C;
- tijdens de werking, mag de temperatuur van de uitwendige en bereikbare delen van het toestel, niet hoger zijn van 90° C;
- in de apparaten met een gesloten vloeistofomloop, mag de temperatuur van deze laatste nooit hoger zijn dan 90° C.

6.5.4. Centrale verwarming voor klimaatregeling.

De groepen voor de luchtbehandeling zijn geïnstalleerd in speciaal hiervoor voorziene lokalen, welke beantwoorden aan de bepalingen van § 5.1. betreffende de stookplaatsen.

Bovendien zijn maatregelen genomen om te vermijden dat dampen van de koelvloeistof rechtstreeks of onrechtstreeks zouden doordringen in andere lokalen van de instelling.

6.5.5. Gemeenschappelijke eisen voor de systemen van verwarming door warme lucht en van klimaatregeling.

6.5.5.1. De leidingen voor de luchtcirculatie zijn uit niet brandbare materialen gebouwd.

6.5.5.2. De verdeelde lucht mag niet voortkomen van de stookplaats noch van lokalen waar speciaal brandgevaar bestaat.

6.5.5.3. Om te vermijden dat bij brand de rook, langs de luchtkokers, in de nog niet door het vuur aangetaste lokalen zou doordringen, zijn aangepaste toestellen geplaatst.

6.5.5.4. Daar waar de luchtkokers in de lokalen uitmonden, mag de temperatuur van de aangevoerde lucht niet hoger zijn van 80° C.

6.5.5.5. Bij abnormale stijging van de temperatuur, legt een veiligheidstoestel automatisch de ventilatoren stil, en al naar gelang het geval:

- dooft de warmtebron of zet op waakvlam;
- snijdt de elektrische stroom af van de groepen voor de luchtbehandeling.

Dit automatisch mechanisme is ontdebeld door handbedieningen, oordeelkundig op ten minste twee plaatsen in de inrichting opgesteld. Deze handbedieningen zijn opgesteld buiten de lokalen waar de stookplaats of de groep voor luchtbehandeling zijn geïnstalleerd. Bovendien is één der handbedieningen opgesteld in een lokaal of ruimte dat rechtstreeks van buitenuit kan betreden worden. Panelen in 't wit met rode letters of tekens duiden de plaats aan waar zich de handbedieningen bevinden en vermelden de nodige onderrichtingen betreffende de uit te voeren handelingen.

6.5.5.6. De gedeelten van de luchtomloop in "onderdruk", zoals filterkamers, schachten, enz. zijn voldoende dicht om te beletten dat rook en gassen zouden binnendringen uit de lokalen, waarlangs de omloop is geleid.

6.5.5.7. Elektrische motoren mogen niet opgesteld staan in de luchtomloop.

6.5.5.8. De mondingen voor het aanzuigen of afvoeren van lucht naar buiten uit, zijn zo geplaatst dat er geen vaste brandbare bestanddelen kunnen indringen, en dat het brandgevaar van buiten uit vermeden wordt.

Deze mondingen moeten beschermd worden door tralies of corrosievrij maaswerk.

6.5.5.9. Verwarmingsmonden, luchtverspreiders of afzuigmonden zijn op minstens 0,08 m hoogte boven de afgewerkte vloer geplaatst. Deze mondingen zijn op dezelfde wijze afgeschermd als voorzien door het 2e lid van § 6.5.5.8.

In bepaalde ruimten zoals vergaderzalen, toneelzalen en conferentielokalen mogen de verwarmingsmonden in de afgewerkte vloer geplaatst worden. Die monden zijn dan uitgerust met het hiervoor beschreven tralie- of maaswerk en bovendien met een metalen korf met dezelfde oppervlakte als de beschermde monden.

6.6. Melding, alarm en waarschuwing - Brandblusmiddelen

6.6.1. Algemeen.

6.6.1.1. Alle inrichtingen zijn uitgerust met installaties voor melding, waarschuwing, alarm en brandblussing.

In de inrichtingen met meer dan twintig bedden, gebeurt het alarm en de waarschuwing elektrisch, met een afzonderlijk en autonoom stroomnet.

6.6.1.2. De berichten betreffende de brandbeveiliging zijn opgesteld in rode letters op witte achtergrond.

6.6.1.3. Aantal en keuze van de plaatsen van de toestellen of de middelen voor brandmelding, waarschuwing, alarm en blussing.

6.6.1.3.1. Het aantal en de keuze van de toestellen of middelen zijn onder meer bepaald door de inplanting van de instelling, het aantal kostgangers, het aantal ingenomen verdiepingen, de afmetingen, de toestand en de bestemming der plaatsen. De toestellen zijn zodanig verdeeld dat elk punt van de betrokken plaats kan bediend worden.

6.6.1.3.2. De toestellen of middelen waarvoor een menselijke tussenkomst nodig is, zijn derwijze opgesteld, dat zij altijd goed zichtbaar en bereikbaar zijn.

Zij zijn zodanig aangebracht, dat het verkeer niet gehinderd wordt en dat zij niet beschadigd of omgestoten kunnen worden. De toestellen die buiten geplaatst of aangebracht zijn, zijn tegen de weersomstandigheden beschermd.

6.6.2. Brandmelding.

6.6.2.1. Vanuit elk compartiment moet de melding van de ontdekking of van de detectie van een brand, onverwijld aan de brandweerdiensten kunnen overgemaakt worden.

6.6.2.2. De nodige verbindingen zijn op elk ogenblik verzekerd door telefoon- of elektrische lijnen, of door elk ander systeem dat dezelfde werkingszekerheid en dezelfde gebruiksfaciliteiten biedt.

6.6.2.3. Elk toestel waardoor de verbinding kan tot stand gebracht worden en een menselijke tussenkomst

vergt, is voorzien van een bericht dat inlichtingen over zijn bestemming en zijn gebruik bevat.

Indien het om een telefoontoestel gaat, vermeldt dat bericht, het te vormen oproepnummer, behalve ingeval de verbinding rechtstreeks of automatisch gebeurt.

6.6.3. Waarschuwing.

De waarschuwingsberichten of -seinen zijn waarneembaar door elke betrokken persoon, onder meer door de leden van het waakpersoneel en het personeel van de inwendige veiligheidsdienst. Die signalen of berichten mogen geen verwarring stichten met andere, in 't bijzonder met de alarmsignalen of berichten.

6.6.4. Alarm.

6.6.4.1. De alarmsignalen of -berichten zijn waarneembaar door elke persoon, die zich in de te evacueren lokalen bevindt. Deze seinen of berichten mogen geen verwarring stichten met andere, inzonderheid met de signalen of berichten voor waarschuwing.

6.6.4.2. Rekening houdend met de belangrijkheid van de instelling, laat de elektrische alarminstallatie toe ofwel een gehele ofwel een gedeeltelijke evacuatie te bevelen.

6.6.5. Blusmiddelen.

6.6.5.1. Algemeen.

6.6.5.1.1. Het aantal en de aard van de blusmiddelen zijn bepaald in akkoord met de bevoegde brandweerdienst, zonder afbreuk te doen aan de bepalingen van § 6.6.1.3.1.

6.6.5.1.2. De apparaten en installaties bieden voldoende waarborgen voor een goede werking. Aan deze voorwaarden is o.a. voldaan zo de apparaten en installaties gelijkvormig zijn aan een Belgische of een aangenomen norm.

6.6.5.2. Snelblussers.

Een draagbare snelblusser is aangebracht in de onmiddellijke nabijheid van elke haspel met axiale voeding, zo deze eventueel voorzien is. In alle geval is er ten minste één snelblusser per verdieping voorzien.

In lokalen waar het brandgevaar groter is, zijn een voldoende aantal draagbare snelblussers, op oordeelkundig gekozen plaatsen aangebracht of geïnstalleerd. Het gaat hier o.m. om technische ruimten of installaties zoals stookplaatsen, hoogspanningskabinen, machinekamer van de liften, toestellen voor het bakken of roosteren, enz.

Model en inhoud van de snelblussers zijn aangepast aan het te voorzien gevaar. Nochtans binnen de lokalen is het gebruik verboden van blustoestellen met methylbromide, tetrachloorkoolstof of alle andere produkten waardoor er bijzondere giftige uitwasemingen kunnen ontstaan.

6.6.5.3. Muurhaspel met axiale voeding en muurhydranten.

6.6.5.3.1 De muurhaspels met axiale voeding en de muurhydranten zijn gegroepeerd en hebben een gemeenschappelijke watertoevoer.

6.6.5.3.2. De leiding die deze muurtoestellen met water onder druk voedt heeft een binnendiameter van ten minste 70 mm en de voedingsdruk is zodanig dat de resterende druk aan de uitlaat van de minst begunstigde lans ten minste 2,5 kg/cm² bedraagt, wanneer het net 500 liter per minuut geeft in de meest ongunstige voorwaarden.

De installatie moet een minimaal uurdebiet geven van 30 m², gedurende minstens twee uren.

6.6.5.3.3. De toestellen worden zonder voorafgaande handeling, met water onder druk gevoed.

De aftakking langs waar de leiding op het openbaar distributienet is aangesloten, kan zijn:

- hetzij met rechte doorlaat, zonder meter;
- hetzij voorzien van spiraalmeters van het "Woltmann" type of iets dergelijks, waarvan de opvattings- en constructiekenmerken het drukverlies tot een geringe waarde herleiden.

De algemene afsluiters en alle tussenafsluiters zijn in de open stand verzegeld, terwijl de bediening van de blustoestellen in gesloten stand, verzegeld is in geval van een aftakking met rechte doorlaat.

De aan vorst blootgestelde leidingen zijn zorgvuldig beschermd, zonder dat hun werking daardoor belemmerd of vertraagd wordt.

Om het hoofd te kunnen bieden aan de gevaren en de hinder die hun breuk met zich zou brengen, zijn de leidingen voorzien van het strikt onontbeerlijk aantal afsluitkranen of aftapkranen. Aan de voet van elke verticale leiding zijn nabij haar verbinding met de hoofdleiding, een afsluitkraan en een aftapkraan aangebracht, om die leiding desnoods te kunnen isoleren of ledigen.

De aanduidingen in verband met de openingsrichting van de afsluitkranen en aftapkranen zijn duidelijk vermeld op de handwielen of krukken die de werking van die toestellen bedienen.

Teneinde de druk van het water op die twee punten van de installatie op om het even welk ogenblik te kunnen meten, is een manometer met een controledriewegkraan nabij de algemene afsluiter aangebracht en een tweede voorbij het hoogste toestel ten opzichte van de vloer. Die manometers laten toe een druk af te lezen, gaande tot 10 kg/cm² met een nauwkeurigheid van 0,2 kg/cm².

6.6.5.4. Ondergrondse hydranten.

6.6.5.4.1. De ondergrondse hydranten zijn gevoed door de openbare waterbedeling onder druk, door een leiding waaraan de minimale binnendiameter 100 mm bedraagt, en waarvan het debiet ten minste 800 liter/minuut bedraagt.

Indien de openbare bedeling aan dat debiet niet kan voldoen, dient men beroep te doen op andere bevoorradingsbronnen waarvan de minimale capaciteit 100 m³ bedraagt.

6.6.5.4.2. Het aantal en de schikking van ondergrondse hydranten is zodanig dat de som der afstanden, af te leggen tussen elke uitgang van het gebouw en de twee nabijgelegen hydranten, minder dan 100 m bedraagt.

6.6.5.4.3. De ondergrondse hydranten zijn aangebracht in de voetpaden van de straten, van de pleinen, van de binnenplaatsen, enz. Op plaatsen die gelegen zijn op een afstand van ten minste 0,60 m van de boorden van de banen, wegen of doorgangen, waarop autovoertuigen kunnen rijden en parkeren.

HOOFDSTUK III ONDERHOUD, CONTROLE EN BEZETTING

7. ONDERHOUD EN CONTROLE

7.1. Algemeen

7.1.1. De technische uitrusting van de inrichting is in goede staat gehouden. De directeur der inrichting moet op zijn verantwoordelijkheid, regelmatig en door de bevoegde personen, controle laten uitvoeren, dit zonder afbreuk te doen van de §§ 7.2., 7.3, 7.4., 7.5, 7.6., 7.7.1., 7.7.2. en 7.7.3. Regelmatige controles worden uitgevoerd op:

- de elektrische installaties van de drijfkracht, verlichting en signalisatie, en in 't bijzonder de veiligheidsverlichting;
- de gasinstallaties aangesloten op het openbaar distributienet;
- de installaties met vloeibaar gemaakte petroleumgassen;
- de installaties voor verwarming en klimaatregeling;
- de apparaten voor melding, waarschuwing en alarm en de brandblusmiddelen, hierin begrepen de eventuele automatische detectie- en meldingstoestellen;
- de opening voor de rookafvoer;
- de bij brand zelfsluitende deuren;
- de afvoerkanalen voor verbrandingsgassen en -dampen voortkomende van de gemeenschappelijke keukens.

7.1.2. De directie van de instelling zorgt er voor dat de keuringen, bezoeken en controles, waarvan sprake in de §§ 7.2., 7.3., 7.4.2., 7.4.4., 7.5.1., 7.5.3., 7.6.1., 7.7.1., 7.7.2. en 7.7.3., uitgevoerd worden en dat hiervan een proces-verbaal wordt opgesteld. Een exemplaar van dat proces-verbaal blijft in het bezit van de directie, een exemplaar wordt opgestuurd naar de Minister die de erkenning van de rustoorden voor

bejaarden onder zijn bevoegdheden heeft, en een exemplaar wordt overgemaakt aan de burgemeester van de gemeente waar de instelling gevestigd is.

7.2. Liften en goederenliften

De liften en goederenliften zijn gekeurd en bezocht overeenkomstig de bepalingen van sectie II, hoofdstuk I, van titel III van het "Algemeen Reglement op de arbeidsbescherming".

7.3. Elektrische installaties van de drijfkracht, verlichting en signalisatie

De elektrische installaties zijn nagezien

- bij hun inbedrijfstelling, alsmede wanneer belangrijke wijzigingen worden aangebracht;
- eens per jaar, voor elke installatie van hoge of middelmatige spanning, uitgezonderd de ontsteking van de branders voor vloeibare brandstof en de ontladingslampen geklasseerd in de categorie B gelijkvormig aan de voorschriften van de eerste sectie van hoofdstuk I van titel III van het "Algemeen Reglement op de arbeidsbescherming" die om de drie jaar moeten nagezien worden;
- alle drie jaar voor alle laagspanningsinstallaties.

Deze controles worden uitgevoerd overeenkomstig de bepalingen van voormelde sectie van het "Algemeen Reglement op de arbeidsbescherming", en zonder afbreuk te doen aan hetgeen voorafgaat.

7.4. Installaties met brandbare gassen aangesloten op het openbaar distributienet

7.4.1. Vóór de inbedrijfstelling van een installatie of een gedeeltelijk vernieuwde installatie, is deze nagezien overeenkomstig de voorschriften van het koninklijk besluit van 24 juni 1971, welke de te nemen veiligheidsmaatregelen oplegt voor het aanleggen en in gebruik nemen van installaties voor gasbedeling langs kanalisaties.

7.4.2. Wanneer belangrijke wijzigingen aan de installatie werden aangebracht, en alvorens de bestrijking en de schildering aan te brengen, wordt het gewijzigd gedeelte grondig gecontroleerd op volgende punten:

- Controle van de leidingen: de leidingen worden getest, verdeelmeters en afsluitkranen ontkoppeld en de buizen zelf grondig opgestopt. Deze laatste worden aan een drukproef onderworpen die gelijk is aan tienmaal de maximaal toegelaten bedrijfsdruk, terwijl al de koppelingen, verbindingen, lasnaden, enz., ingesmeerd zijn met een schuimend produkt. Zo geen enkele luchtbel verschijnt, wordt de test als voldoende aangezien.
- Controle van de koppeling der apparaten: de dichtheid van de terug aangekoppelde afsluitkranen en meters wordt nagezien door een drukproef, die minstens gelijk is aan de maximaal toegelaten bedrijfsdruk, terwijl deze kranen en koppelingen van de meters ingesmeerd zijn met een schuimend produkt. Zo geen enkele luchtbel verschijnt, wordt de test als voldoende aangezien.

In beide gevallen is de drukproef uitgevoerd met perslucht, koolzuurgas of een inertgas, met uitsluiting van zuurstof.

Voormelde controles zijn opgelegd, na herstelling en vervanging van defecte delen, totdat zij volledig voldoening geven.

Voormelde controles moeten zijn uitgevoerd door een bevoegd installateur of een daartoe uitgeruste instelling. De uitslag van de test wordt opgetekend in een proces-verbaal.

7.4.3. De nieuw geplaatste verbruikstoestellen zijn vóór hun ingebruikname getest door een bevoegd installateur, die nagaat of ze goed werken.

7.4.4. De installaties worden minstens éénmaal per jaar nagezien door een bevoegd installateur of een daartoe uitgeruste instelling.

Deze inspectie omvat onder meer:

- nazicht en reiniging van de branders;
- nazicht van de beschermings- en regelingsinrichting;
- inspectie en zo nodig reiniging van de afvoerpijpen van de verbrandingsgassen.

Om de drie jaar wordt door een bevoegd installateur of een daartoe uitgeruste instelling de dichtheid nagezien van de toestellen en leidingen. Deze controle bestaat uit een drukproef, met een druk die ten minste gelijk is aan de maximaal toegelaten bedrijfsdruk.

7.5. Installaties met vloeibaar gemaakt petroleumgas

7.5.1. Vooraleer de installatie in gebruik genomen wordt, is de leiding aan een drukproef onderworpen, waarbij de druk minstens gelijk is aan anderhalve keer de maximale bedrijfsdruk. De proefdruk mag in geen geval minder dan 3 kg/cm² zijn.

Het onder druk zetten kan hetzij hydraulisch, hetzij met perslucht, koolzuur of een inert gas gebeuren, met uitsluiting van zuurstof.

Indien de proefdruk meer bedraagt dan de maximale voorziene druk voor een op de leiding gemonteerd onderdeel, zoals een ontspanner, een regelaar, een meter of een veiligheidsklep, worden deze onderdelen eerst buiten bedrijf gesteld. Na het testen van de leiding, en het weder in bedrijf stellen van de onderdelen, volgt een dichtheidscontrole, uitgevoerd met brandbaar gas onder normale bedrijfsdruk.

De testen worden zo zorgvuldig mogelijk uitgevoerd, teneinde de dichtheid te controleren, de vervormingen en de defecten op te sporen die de veiligheid in 't gedrang brengen.

Nieuwe proeven worden gedaan, na herstelling of vervanging van de defecte stukken, totdat ze een gunstig resultaat geven.

Bij elke belangrijke wijziging, wordt het gewijzigd gedeelte aan voorgeschreven testen onderworpen.

De inspecties waarvan sprake in deze paragraaf, worden uitgevoerd door een bevoegd installateur of een daartoe uitgeruste instelling. Na het beëindigen der testen worden de uitslagen ervan opgetekend in een proces-verbaal.

7.5.2. Vooraleer een verbruikstoestel in gebruik genomen wordt, is het getest door een bevoegd installateur, om na te gaan of het goed werkt.

7.5.3. Minstens eens per jaar worden de installaties nagezien door een bevoegd installateur of een daartoe uitgeruste instelling. Deze inspectie omvat o.m.:

- nazicht en reiniging van de branders;
- nazicht van de beschermings- en regelingsinrichting;
- inspectie en zo nodig reiniging van de afvoerpijpen van de verbrandingsgassen

Om de drie jaar wordt door een bevoegd installateur of een daartoe uitgeruste instelling de dichtheid nagezien van de toestellen en leidingen. Deze controle bestaat uit een drukproef, met een druk die ten minste gelijk is aan de normale bedrijfsdruk.

7.6. Installaties voor verwarming en klimaatregeling

7.6.1. Eens per jaar worden de installaties voor verwarming en klimaatregeling nagezien door een bevoegd installateur. Deze inspectie omvat o.m.:

- nazicht en reiniging van de eventuele branders;
- nazicht van de beschermings- en regelingsinrichting;
- inspectie en zo nodig de reiniging van de afvoerpijpen van de verbrandingsgassen.

Voor de centrale verwarming wordt deze inspectie uitgevoerd vóór de ingebruikname.

7.6.2. De vaste of verplaatsbare afvoerleidingen voor rook of verbrandingsgas zijn steeds in goede staat. Elke gebroken of gebarsten leiding moet hersteld of vervangen worden, vooraleer ze terug in bedrijf genomen wordt.

Na een schouwbrand wordt de koker waar het vuur ontstond over zijn hele lengte nagezien en geveegd.

7.6.3. De roosters, tralies of korven waarvan sprake in de §§ 6.5.5.8. en 6.5.5.9. worden gereinigd zo dikwijls als nodig blijkt.

7.7. Meldings-, waarschuwings-, alarm- en brandblusmiddelen

7.7.1. Eens per jaar worden de elektrische brandmeldingsinstallaties, andere dan de gewone telefoonlijnen, evenals de elektrische waarschuwings- en alarmtoestellen nagezien door een organisme dat door het Ministerie van Economische Zaken erkend werd voor de controle van elektrische installaties.

7.7.2. De draagbare snelblussers worden jaarlijks nagezien.

7.7.3. Om de drie jaar worden door een daartoe uitgerust organisme de muurhaspels met axiale voeding en de muurhydranten nagezien, evenals hun hulpstukken en de voedingsleidingen.

7.7.4. Bij het periodiek onderzoek waarvan sprake in § 7.7.1., gaat de directie van de instelling na of de afsluitkleppen van de muurhaspels met axiale voeding en de muurhydranten volledig geopend zijn.

8. VOORSCHRIFTEN BETREFFENDE DE BEWONING

8.1. Algemeen

Buiten hetgeen voorzien is door deze reglementering, neemt de directie van de instelling alle nodige maatregelen om de bewoners van de instelling te beschermen tegen de gevolgen van brand en paniek. De permanente maatregelen die in dat opzicht door de directie genomen worden, zullen vermeld worden in een huishoudelijk reglement.

8.2. Doorgangen

8.2.1. Het is verboden in de doorgangen die bij evacuatie gebruikt worden, meubelen, karretjes of andere voorwerpen op te stapelen of neer te zetten.

8.2.2. In de gemeenschappelijke lokalen, die al of niet toegankelijk zijn voor het publiek, zoals de refter, de kapel, enz., is het meubilair zodanig geplaatst, dat men gemakkelijk door kan.

8.2.3. In geen geval mag de goede werking belemmerd worden van de zelfsluitende deuren of de bij brand zelfsluitende deuren of luiken.

8.3. Keukens, kooktoestellen en vloeistofverwarmers

8.3.1. Kooktoestellen en vloeistofverwarmers zijn ver genoeg verwijderd of geïsoleerd van alle brandbaar materiaal.

8.3.2. Het gebruik van kooktoestellen of vloeistofverwarmers is in de kamers der kostgangers of de wachtzalen enkel toegelaten als het om elektrische toestellen gaat die voldoende veilig zijn.

8.4. Installaties voor elektrische drijfkracht, verlichting of signalisatie

8.4.1. Voor de aarding van de elektrische installaties en toestellen mag er geen gebruik gemaakt worden van:

- de gasleiding;
- de waterleiding aangesloten op het openbaar distributienet.

8.4.2. De soepele leidingen die de elektrische toestellen voeden mogen geen hinder zijn voor het doorgaand verkeer van personen.

8.5. Afval en huisvuil

Stofvodden en afval waarin zelfontbranding kan optreden of die gemakkelijk brandbaar zijn, worden bewaard in metalen vaten met deksels of opgeborgen in een plaats waar ze geen brandgevaar opleveren.

8.6. Voorlichting van personeel en kostgangers op gebied van de bescherming en de brandbestrijding

8.6.1. Sommige personeelsleden, speciaal aangeduid omwille van de permanentie en de aard van hun functie, worden geoefend in het behandelen van de blusmiddelen en ontvangen onderricht aangaande hun gebruiksvoorwaarden.

Er mag aangezien worden dat er aan bovenstaande bepalingen voldaan is, zo er in de inrichting een dienst van brandpreventie en brandbestrijding bestaat, in dezelfde zin als voor de instellingen waar meer dan 50 personen werkzaam zijn, en voorzien door sectie V, hoofdstuk I, van titel II van het "Algemeen Reglement op de arbeidsbescherming".

8.6.2. Instructies in voldoende aantal uitgehangen op plaatsen waar ze goed leesbaar zijn:

- a) lichten het personeel in over de bij brand te volgen gedragslijnen en namelijk voor:
- het onmiddellijk melden van de brand;
 - het in werking stellen van waarschuwings- en alarmtoestellen of -middelen en van de brandblusapparaten;
 - de te treffen schikkingen om de veiligheid van de kostgangers, het personeel en eventueel het publiek te verzekeren;
- b) lichten de kostgangers voor betreffende het alarm, teneinde:
- hen toe te laten het overeenstemmend signaal te identificeren;
 - hen de gedragslijn te leren die zij moeten volgen bij alarm.

8.6.3. De directie van de inrichting houdt minstens eens per jaar praktische oefeningen, die tot doel hebben de personeelsleden te onderrichten aangaande hun gedragslijn bij brand.

8.7. Allerlei

8.7.1. De directie der instelling zorgt er voor dat onbevoegde personen geen toegang hebben tot de technische lokalen en doorgangen.

8.7.2. Zonder afbreuk te doen aan de voorschriften van het koninklijk besluit van 21 oktober 1968 betreffende de opslagplaatsen voor vloeibaar gemaakt petroleumgas in vaste ongekoelde houders, is het verboden in de nabijheid van deze houders, te roken, brandende voorwerpen te brengen of vuur te maken op minder dan 5 m van de vaste houders, en op minder dan 2,5 m van de verplaatsbare houders.

Dit verbod wordt aangeplakt.

8.7.3. Elk toestel dat bestemd is om vast geïnstalleerd te worden, moet geleverd worden samen met een voor de gebruiker bestemde gebruiks- en onderhoudsaanwijzing, waarin alle nodige inlichtingen zijn gegeven om het toestel veilig en doelmatig te gebruiken. De directie houdt deze aanwijzingen ter beschikking van de gebruikers.

8.7.4. Na de werkuren van de niet bestendige diensten, wordt in de inrichting een ronde gedaan met het doel zich te vergewissen of er in de verlaten lokalen geen ongeval- of brandrisico is.

8.7.5. Een plan van de kelderverdieping wordt aangeplakt op het gelijkvloers en bij het uitgangspunt van de trappen die naar de kelderverdieping leiden. Die plannen verschaffen o.m. inlichtingen over de plaats en de bestemming van de lokalen en technische ruimten.

8.7.6. De omgeving van de plaatsen waar zich handbediende toestellen voor melding, waarschuwing of alarm of apparaten voor de brandbestrijding geplaatst of aangebracht zijn, moet steeds vrij blijven, zodat deze toestellen of apparaten onverwijld kunnen gebruikt worden.

HOOFDSTUK IV BIJZONDERE BEPALINGEN

9. VOORSCHRIFTEN BETREFFENDE DE INRICHTINGEN BEDOELD IN § 0.2.3.

9.1. Inplanting der toegangswegen

9.1.1. De bepalingen van de §§ 1.1. en 1.3. zijn hier van toepassing.

9.1.2. Op de toegangsweg(en), waarvan spraak in § 1.1., moet er altijd één rijstrook vrij gehouden worden, waar er niet mag gestationeerd worden. Bovendien moet deze strook volgende kenmerken vertonen:

- minimale vrije breedte: 3,50 m;
- minimale vrije hoogte: 3,50 m;
- minimale draaistraal: 11 m aan de binnenkant, 15 m aan de buitenkant;
- minimale weerstand: de bekleding moet het gewicht kunnen dragen van een autovoertuig van 13 ton, waarvan 4 ton op de vooras en 9 ton op de achteras, en waarvan de assen 4m van elkaar verwijderd zijn.

Wanneer de toegangswegen doodlopen, bedraagt de wegbreedte 7 m, en dienen de kenmerken ervan, over die gehele breedte, overeen te stemmen met de hierboven voorgeschreven kenmerken.

De vrije ruimten, zoals hovingen, parken, binnenkoeren, voorportalen, die voldoen aan de voorwaarden van deze paragraaf, en aan deze van § 1.1., kunnen als toegangswegen beschouwd worden.

9.2. Grondbeginselen

9.2.1. Onder het laagst gelegen normaal evacuatie niveau:

- mogen zich geen individuele of collectieve slaapkamers bevinden;
- alleen in de verdieping die zich het kortst bij dat normaal evacuatie niveau bevindt, mogen er lokalen gelegen zijn die tijdens de dag door de kostgangers gebruikt worden.

9.2.2. In de dakverdieping mogen er geen individuele of collectieve kamers voor kostgangers gelegen zijn.

Zo de bevoegde brandweerdienst er mede akkoord gaat, mag de dakverdieping overdag geheel of gedeeltelijk door de kostgangers gebruikt worden.

9.2.3. Het aantal trappen wordt vastgesteld door rekening te houden met de bepalingen van de § 9.4.2.3. betreffende maximale afstanden tussen de toegang tot de kortst bijgelegen trap en eventueel een tweede trap.

Op de normale evacuatie niveaus leiden de trappen naar buiten, hetzij rechtstreeks, hetzij langs een evacuatie weg die voldoet aan de voorschriften van § 9.4.2.

9.3. Voorschriften voor sommige bouwelementen

9.3.1. Structurele elementen.

De structurele elementen, zoals kolommen, dragende muren, hoofdbalken en andere essentiële delen die het geraamte of het skelet van het gebouw vormen, met uitzondering van de afgewerkte vloeren, hebben een weerstand tegen brand van ten minste één uur. De afgewerkte vloeren hebben een weerstand tegen brand van ten minste één uur. Zo aan de voorschriften van deze paragraaf niet kan voldaan worden, moet de instelling uitgerust zijn met een algemene en automatische detectie- en alarminstallatie, die voldoet aan de voorschriften van § 9.6.6.3.2.

9.3.2. Buitenwanden: pro memorie.

9.3.3. Vertikale wanden: de bepalingen van het eerste lid van § 3.3. zijn toepasselijk.

9.3.4. Deuren: de bepalingen van § 3.4. zijn toepasselijk.

9.3.5. De plafonds en de valse plafonds:

De plafonds en de valse plafonds zijn niet of moeilijk ontvlambaar.

9.3.6. Niet vlottende bekledingsmaterialen, die gebruikt worden als thermische of geluidsisolatie of als versiering.

De §§ 3.6.1. en 3.6.3. zijn toepasselijk.

9.3.7. Daken.

De waterdichte bedekking van het dak is niet ontvlambaar of niet ontvlambaar gemaakt.

9.4. Bouwvoorschriften betreffende de gangen en vluchtwegen te gebruiken bij evacuatie

9.4.1. Trappenhuisen en trappen.

9.4.1.1. De verdiepingen die geen normale evacuatie verdiepingen zijn, moeten slechts van één binnentrap voorzien zijn, dit voor zover de bepalingen van § 9.4.2.3. worden nageleefd. Alle bijkomende trappen mogen buitentrappen zijn.

9.4.1.2. Opvatting van de binnentrappenhuisen.

De bepalingen van de §§ 4.2.2.1., 4.2.2.2. en 4.2.2.4. zijn toepasselijk, uitgezonderd wat betreft de minimale doorgangsbreedte van de toegangsdeuren van de trappenhuisen. Indien er aan de voorwaarden voor de afsluiting der trappen niet voldaan is, is de bekleding van deze laatste niet of moeilijk brandbaar of dusdanig gemaakt.

9.4.1.3. Ventilatie van de binnentrappehuizen.

De binnentrappehuizen van de verdiepingen waar zich meer dan twintig kostgangers kunnen bevinden worden ventilatie overeenkomstig de bepalingen van § 4.2.3. Worden eveneens toegelaten, de openingsmechanismen van ventilatiegaten die voorzien zijn van een ander systeem op voorwaarde dat dit systeem geïnstalleerd werd in overeenstemming met het koninklijk besluit van 16 juni 1967 tot vaststelling van de veiligheidsnormen waaraan de rustoorden voor bejaarden moeten voldoen, en als voldoende beschouwd door de bevoegde brandweerdienst.

9.4.1.4. Binnentrappe.

9.4.1.4.1. Bouwvoorschriften.

De binnentrappe zijn gebouwd uit niet of moeilijk ontvlambare materialen, en zijn langs beide zijden voorzien van een leuning, veilig vastgehecht en doorlopend op de bordessen.

De treden zijn uitgerust met een anti-slipneus.

De trapgedeelten zijn recht.

9.4.1.4.2. Nuttige breedte van de traparmen en van de bordessen.

De bepalingen van § 4.2.4.2. zijn toepasselijk.

9.4.1.5. Buitentrappe.

9.4.1.5.1. Bouwvoorschriften.

Zo een buitentrap omsloten is door wanden, laat ten minste één dezer wanden de lucht vrij door.

De toegang tot de buitentrap geschiedt op elk niveau langs een deur met een weerstand tegen brand van minstens een half uur.

De buitentrappe zijn gebouwd uit niet of moeilijk ontvlambare materialen, en zijn langs beide zijden voorzien van een leuning, veilig vastgehecht, en doorlopend langs de bordessen en de platte daken.

De helling der trappe mag niet méér dan 75 pct. bedragen (maximumhellingshoek 37°).

De trapgedeelten zijn recht.

Geen enkel punt van de buitentrappe mag gelegen zijn op minder dan 1 m van iedere opening of beglaasd gedeelte van het gebouw, behalve zo deze trappe tegen de uitwerking van de warmte beschermd worden door niet brandbare schutsels.

9.4.1.5.2. Nuttige breedte van de buitentrappe.

Zijn toepasselijk de bepalingen van § 4.2.4.2.

9.4.2. Evacuatiewegen.

9.4.2.1. Het verkeer naar en tussen de trappe geschiedt langs evacuatiewegen. De hellende vlakken met een maximale lengte van 3 m, en een helling van minder dan 12 pct., mogen eveneens als evacuatiewegen aangezien worden.

9.4.2.2. De ingangsuren van de kamers, appartementen of andere lokalen voor de kostgangers, geven rechtstreeks uit op de evacuatiewegen van deze lokalen.

9.4.2.3. Voor de verdiepingen die geen normale evacuatie-niveaus zijn, zijn de ingangsuren van de lokalen voor de kostgangers niet verder dan 30 m verwijderd van de meest naastgelegen trap.

Zo er meerdere trappe moesten voorzien worden, mag de afstand tussen voormelde ingangsuren en een andere trap dan de meest nabijgelegen trap maximum slechts 60 m bedragen.

9.4.2.4. De bepalingen van § 4.3.4. zijn toepasselijk. De minimale breedte van de evacuatiewegen, te gebruiken voor het transport van de kostgangers die zich niet op eigen kracht kunnen verplaatsen is bepaald op 1,20 m.

9.4.2.5. De lange evacuatiewegen zijn alle 30 m afgesloten met wanden waarin zelfsluitende deuren of bij brand zelfsluitende deuren zijn aangebracht. Deze wanden en deuren hebben een weerstand van minstens een half uur.

9.4.2.6. De vloerbedekking van deze evacuatiewegen mag geen bovenvlak hebben met middelmatige of snelle vlamvoortplanting.

9.4.3. Nummering der verdiepingen, aanwijzingen.

De bepalingen van § 4.4. zijn toepasselijk.

9.5. Bouwvoorschriften voor sommige lokalen en technische ruimten

9.5.1. Stookplaatsen en aanhorigheden.

De bepalingen van § 5.1. zijn toepasselijk.

9.5.2. Transformatiekabines aangesloten op een hoogspanningsnet.

De bepalingen van § 5.2. zijn toepasselijk.

De diëlectricum van de ter plaatse gemonteerde transformatiekabines uitgerust met een automatische blusinstallatie moet niet uit niet brandbaar materiaal zijn.

9.5.3. Binnenshuis gelegen garages en parkeerruimten.

De bepalingen van § 5.3. zijn toepasselijk.

9.5.4. Huisvuilstortkokers.

De wanden van de huisvuilstortkokers zijn samengesteld uit niet brandbare materialen; de binnenoppervlakte van deze wanden is effen.

De verluchting steekt minstens 1 m boven het niveau van de dakbedekking uit.

De deurtjes voor het uitstorten van het huisvuil zijn van het zelfsluitend type, zijn niet brandbaar en rookdicht.

De wanden van het lokaal waar het huisvuil opgevangen wordt, hebben een weerstand tegen brand van minstens twee uur en zijn gebouwd uit niet ontvlambare materialen; de binnenoppervlakte van deze wanden is effen.

De eventuele toegang tot het lokaal waar het huisvuil wordt opgevangen, vanaf de andere lokalen van het gebouw, waarin deze zich bevinden, geschiedt langs een zelfsluitende deur, deze laatste moet een weerstand tegen brand hebben van ten minste een half uur.

9.5.5. Kokers.

In de bij evacuatie te gebruiken doorgangen, zijn de toegangen en de kijkgaten van de kokers die kanalisaties bevatten, rookdicht, en zodanig vastgehecht dat zij slechts kunnen weggenomen of geopend worden met een werktuig.

9.5.6. Gemeenschappelijke keukens.

De bepalingen van § 5.6. zijn toepasselijk, uitgezonderd deze van het laatste lid.

De deurtjes of deuren van de kijkgaten of openingen voor de reiniging van de afvoerleidingen van de verbrandingsgassen of -dampen zijn binnen in de gebouwen niet brandbaar en rookdicht, bovendien zijn ze zo vastgehecht dat ze enkel kunnen weggenomen of geopend worden met een werktuig.

9.5.7. Huisvuilopslagplaats.

Elk lokaal dat gebruikt wordt om huisvuil op te vangen, voldoet aan de bepalingen van § 9.5.4.

Eenzelfde lokaal mag gebruikt worden zowel voor het opvangen als voor het opslaan van huisvuil.

9.6. Uitrusting der instellingen

9.6.1. Liften en goederenliften.

Liften en goederenliften zijn uitgevoerd volgens de voorschriften van sectie II van hoofdstuk I, titel III, van het "Algemeen Reglement op de arbeidsbescherming".

9.6.2. Elektrische installaties voor drijfkracht, verlichting en signalisatie.

De bepalingen van de §§ 6.2.1., 6.2.3., 6.2.4. en 6.2.5. zijn toepasselijk.

De leidingen zijn voldoende veilig. De leidingen die o.a. uitgevoerd werden volgens de bepalingen van § 6.2.2., mogen aangezien worden als te voldoen aan deze vereisten.

9.6.3. Installaties gevoed met brandbare gassen verdeeld langs leidingen van de openbare sector.

De bepalingen van § 6.3. zijn toepasselijk.

9.6.4. Installaties voor vloeibaar gemaakte aardoliegassen.

De bepalingen van § 6.4. zijn toepasselijk.

9.6.5. Installaties voor verwarming en luchtklimatisatie.

De bepalingen van § 6.5. zijn toepasselijk.

9.6.6. Melding, waarschuwing, alarm en blusmiddelen.

9.6.6.1. Algemeen.

De bepalingen van § 6.6.1. zijn toepasselijk.

9.6.6.2. Melding.

9.6.6.2.1. Van elke verdieping af moet de melding van de ontdekking of van detectie van een brand onverwijld aan de brandweerdiensten kunnen overgemaakt worden.

9.6.6.2.2. De bepalingen van §§ 6.6.2.2. en 6.6.2.3. zijn toepasselijk.

9.6.6.3. Waarschuwing.

9.6.6.3.1. De bepalingen van § 6.6.3. zijn toepasselijk.

9.6.6.3.2. Algemene automatische detectie- en waarschuwingsinstallatie.

Zo, bij toepassing van de § 9.3.1., de instelling met een dergelijke installatie moet uitgerust zijn, is zij op volgende manier gerealiseerd:

het waarschuwingsapparaat moet automatisch in werking gezet worden door een detectiesysteem dat reageert op rook of verbrandingsgassen. In bepaalde lokalen, zoals keukens, stookplaatsen, enz., waar deze detectiesystemen nochtans niet bruikbaar zijn, zal een aangepast detectiesysteem aangebracht worden;

de centrale voor de waarschuwing is ondergebracht in een lokaal waar er dag en nacht bewaking is; elke storing in het detectienet moet automatisch gesignaleerd worden; de punctueel werkende detectoren worden voor toepassing van dit voorschrift uitgesloten;

de werking ervan moet, bij uitvallen van de normale voeding van de elektrische stroom, verzekerd blijven, zoals voorzien in § 6.2.4.

9.6.6.4. Alarm.

De bepalingen van § 6.6.4. zijn toepasselijk.

9.6.6.5. Blusmiddelen.

De bepalingen van § 6.6.5. zijn toepasselijk.

9.7. Onderhoud en controle

De bepalingen van § 7 zijn toepasselijk.

De uitrustingen die vóór hun inbedrijfstelling niet gekeurd of gecontroleerd werden overeenkomstig voormelde paragraaf, moeten gekeurd en gecontroleerd worden binnen de zes maanden na het verschijnen van deze reglementering in het Belgisch Staatsblad.

9.8. Bewoningsvoorschriften

De bepalingen van § 8 zijn toepasselijk.